

๙๙๕.๙๙๐๙๖

๙๙๖๙๙

๙๙๖

พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน

ปริญญานิพนธ์

ของ

รัชณี กล่อมเกลี้ยง

๙

17 ส.ย. ๒๕๕1

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

พฤษภาคม ๒๕๕๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(อาจารย์สุภา ปานเจริญ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราคม ทีสุกะ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(อาจารย์สุภา ปานเจริญ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราคม ทีสุกะ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนจูน)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่...เดือน...ปีพ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาของอาจารย์สุภา บานเจริญ ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วราคม ที่สุกะ กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาแนะนำข้อคิดที่เป็นประโยชน์แก่งานวิจัยนี้หลายประการ ตลอดจนสละเวลาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ความความเมตตาเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ยวีร์พรรัตน์ ใจนุ่น กรรมการสอบเพิ่มเติมปริญญานิพนธ์ ซึ่งกรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล ผู้กรุณาให้คำปรึกษาในด้านวรรณกรรม อันเป็นประโยชน์แก่งานวิจัยนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคุณพ่อชาลี คุณแม่นิภา กล่อมเกลี้ยง "พระเจ้าให้" ผู้ซึ่งช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ลูกในทุก ๆ ด้าน ด้วยความรักและห่วงใยยิ่งตลอดมา

ขอขอบคุณคุณวิรัช อยู่เพชร "พระเอก" ในชีวิตของผู้วิจัย ซึ่งได้ช่วยเหลือฝ่าฟันปัญหาและอุปสรรค ของผู้วิจัยให้สำเร็จลงได้อย่างสวยงามในทุกประการ

ขอขอบคุณ "อ๊ตนา" กัลยาณมิตร และโยนิโสมนสิการ ผู้กระซิบย้ำเตือนผู้วิจัยทุกเช้าค่ำให้ก้าวเดินไปข้างหน้าตลอดเวลา ไม่ว่าจะพบกับความสำเร็จหรือล้มเหลว

ขอขอบคุณ คุณชนินทร์ อยู่เพชร ผู้ช่วยแปล และจัดพิมพ์บทความภาษาอังกฤษ คุณนวลลออ วรชีนา ผู้จัดพิมพ์ต้นฉบับด้วยความอดทน และเอาใจใส่อย่างดียิ่ง

สุดท้าย ขอขอบคุณในน้ำใจของพี่ ๆ น้อง ๆ และพองเพื่อน ซึ่งมีได้เอ่ยชื่อไว้ในที่นี้ทุกท่าน ทุกคนด้วยความขอบคุณยิ่ง

ราชินี กล่อมเกลี้ยง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7
2 การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน	
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง น้ำเงาะทราย	
พุดกรอง	18
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง ไพหนาว	
อะเคื้อ	23
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง ปูนปิดทอง	
บาลี	28
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง เลื่อมสลับลาย	
ปิ่นปัก	31
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง เลื่อมสลับลาย	
พาไล	35
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง เนื่อนาง	
พลับพลา	40
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง กระเช้าสีดา	
รันทา	47

พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง วิมานไม้ฉำฉา	
กริม	52
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง ชิงช้าดอกบานชื่น	
คงคา	55
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง หลงไฟ	
ก้านแก้ว	60
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง เข็มซ่อนปลาย	
เจ็ด	63
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง ทรายัยอมสื	
มณียาง	67
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง ลายหงส์	
หนึ่งหรีด	69
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง หลังลับแล	
เตี้ยงสา	75
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง รูปทอง	
เรียวข้าว	79
พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในเรื่อง บุษบกใบไม้	
ปีทอง	83
3 ศึกษาทัศนะของผู้ประพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง	89
การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน	89
การเป็นเมียเก็บ	91
พฤติกรรมทางเพศที่ทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน	94

4 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	97
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	97
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	97
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	98
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ	102
 บรรณานุกรม	 103
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 107

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

บทบาทของผู้หญิงในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี จากเดิมที่ผู้หญิงยึดมั่นในกรอบประเพณีของสังคม มีความรักนวลสงวนตัว เห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับพรหมจารี แต่ปัจจุบันความคิดความเชื่อนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น รวมทั้งการแสดงพฤติกรรมทางเพศในขอบเขตที่กว้างกว่าเดิม ดังที่ พิจิตรา ชัยสิงห์ประสาท (2537 : 32) กล่าวว่า "การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองทำให้ผู้หญิงและผู้ชายมีโอกาสเท่าเทียมกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา อาชีพ ความสามารถต่าง ๆ ตลอดจนความรับผิดชอบในบ้านและนอกบ้าน ทำให้ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในปัจจุบัน เปลี่ยนไปเป็นแบบสมัยใหม่" ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ เสาวภา โพธิ์วัฒน์ (2538 : 197) ได้กล่าวถึงบทบาทและพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในสังคมแบบดั้งเดิม และการเปลี่ยนแปลงไปสู่การแสดงพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในสังคมปัจจุบันนี้ว่า

แต่เดิมพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิง ถูกกำหนดโดยขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของสังคม ผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว ปฏิบัติตนเป็นช้างเท้าหลัง ถูกจำกัดสิทธิให้คิดให้ทำ ทำให้ขาดความคิด ความเชื่อมั่นเป็นของตนเอง จึงถูกกล่าวว่า เป็นเพศที่อ่อนแอ ต้องได้รับการดูแลอย่างเข้มงวด แต่ปัจจุบันความคิดความเชื่อนี้เปลี่ยนแปลงไป การได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ทำให้ผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพทางสังคมมากขึ้น ส่งผลให้ผู้หญิงออกทำงานนอกบ้านสามารถทำงานหารายได้ด้วยตนเอง ผู้หญิงยุคใหม่จึงเป็นผู้หญิงที่คล่องแคล่ว มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง คำนึงถึงทางเพศซึ่งบดบังบทบาทของผู้หญิง เริ่มเปลี่ยนแปลงไป ผู้หญิงปัจจุบันมีพฤติกรรมทางเพศที่เปิดเผยมากขึ้น และให้ความสำคัญในเรื่องความบริสุทธิ์น้อยลง

จากสภาพความเป็นจริงในสังคม จากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันและสื่อต่าง ๆ เราจะพบว่าผู้หญิงในปัจจุบันมีอิสระในการแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างเปิดเผยมากขึ้น ไพลิน รุ่งรัตน์ (2527 : 79) กล่าวว่า "ความคิดเรื่องเพศมิได้แค่การแต่งงานหรือการหลับนอนกับผู้ชายสักคนเท่านั้น หากแต่ยังสืบเนื่องไปถึงกิจกรรม และกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ แม้กระทั่งการขายความงาม การโฆษณาด้วยภาพเปลือย เป็นต้น" ซึ่ง อานนท์ อาภาภิรมย์ (2515 : 113) ได้แสดงทัศนะต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในปัจจุบันว่า "ผู้หญิงในสังคมปัจจุบันตื่นตัวในค่านิยมใหม่ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความเสมอภาค ความเท่าเทียมกับผู้ชาย ซึ่งแต่ก่อนผู้หญิงรู้สึกว่าเป็นช้างเท้าหลัง ผู้หญิงในปัจจุบันจึงมีอิสระเสรีภาพมากขึ้นกว่าเดิม ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ และการสังคม"

ในฐานะที่นวนิยายเป็นภาพสะท้อนของสังคม ซึ่งผู้เขียนได้หยิบยกเรื่องราว เหตุการณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมาเป็นสมมติฐานในการสร้างสรรค์ผลงาน นวนิยายกับสังคมจึงมีอิทธิพลต่อกันและกันอย่างใกล้ชิด ดังคำกล่าวของ มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ (2533 : 32) ถึงความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมไว้ว่า "วรรณกรรมกับสังคมเป็นภาพสะท้อนของกันและกัน ลักษณะต่าง ๆ ของสังคม ซึ่งหล่อหลอมจากระบบการปกครอง การเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์วรรณกรรม ทั้งนี้เพราะวรรณกรรมเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งของคน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่รวมกันเป็นสังคม" รวมทั้งตัวนักเขียนเองที่เป็นสมาชิกหน่วยหนึ่งของสังคมนั้นด้วย ดังนั้นหน้าที่ของนักเขียน นอกเหนือจากการเขียนเพื่อความบันเทิงแล้ว นักเขียนยังทำหน้าที่ในการชี้นำสังคมด้วย ซึ่งชัชฎ์ สันธุสิงห์ (2538 : 30) กล่าวว่า "หน้าที่ของนักเขียนคือการชี้นำสังคม เสนอภาพโลกส่วนตัวของตนในผลงาน เพื่อผู้อ่านที่คอยทั้งสติปัญญา และประสบการณ์จะได้ยึดถือเอาเป็นแบบอย่าง โดยผลงานเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงความสำนึกในบทบาทของตน ด้วยความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องช่วยชี้นำและแก้ปัญหาที่สังคมกำลังเผชิญอยู่"

กฤษฎา อรุณสิน เป็นนักเขียนสตรีชั้นนำที่มีผลงานการเขียนนวนิยายดีเด่นเป็นที่ยอมรับ นวนิยายหลายเรื่อง ได้รับรางวัลเกียรติยศประเภทต่าง ๆ มากมาย ในบรรดานวนิยายเหล่านั้น หลายเรื่องที่ตัวละครเอกหญิงได้แสดงพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนไปจากจารีตเดิม และกฤษฎา อรุณสิน ได้ให้ความสำคัญกับตัวละครเหล่านี้ โดยสะท้อนปัญหาและที่มาของการแสดงพฤติกรรมนั้นไว้ อย่างหลากหลายแง่มุม ดังมีผู้กล่าวถึง ดังนี้

ไพสิน รุ่งรัตน์ (2535 : 80) กล่าวถึงบาลี ในนวนิยายเรื่อง บุนนิตทอง ว่า "บาลีไม่ใช่สาวบริสุทธิ์ที่สวยงามแบบฉบับของนางเอก แต่เป็นผู้หญิงยุคใหม่ที่มีความเชื่อมั่นและเป็นตัวของตัวเองสูง เธอกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผยในทุก ๆ เรื่อง ความล้มเหลวในชีวิตคู่ของพ่อแม่ทำให้บาลีขาดกลัวชีวิตคู่ เมื่อสองเมืองขอแต่งงาน บาลีไม่สามารถสร้างความมั่นใจให้ตัวเองได้ เธอจึงขอทดลองอยู่กินก่อนแต่งงานกับสองเมือง"

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2533 : 37) กล่าวถึงบาลีว่า "ความล้มเหลวในชีวิตคู่ของพ่อแม่ที่ฝังอยู่ในจิตใจ ทำให้บาลีไม่เชื่อเรื่องความรักความผูกพัน บาลีจึงใช้ชีวิตวัยสาวอย่างไม่หวังตัว เมื่อเกิดความรักที่แท้จริงกับสองเมืองแล้ว บาลีไม่สามารถสร้างความมั่นใจในชีวิตคู่ให้ตนเองได้ บาลีจึงขอทดลองอยู่กินกับสองเมืองก่อนแต่งงาน"

กุสุมา รัชขมณี (2536 : 48 - 49) กล่าวถึงพุดกรอง ในนวนิยายเรื่อง น้ำชาะ-ทราย ว่า "พุดกรองสาวทรงเสน่ห์ที่เข้าใจตัวเอง เข้าใจวางตัว เข้าใจพูด และเข้าใจสิ่งละอันพันละน้อยในวิถีชีวิตที่หล่อผ่านใบ" เธอเชื่อว่า "ชีวิตเป็นของฉัน" และเธอได้สารภาพในตอนท้ายว่า "ฉันทำผิดกฎของสังคม ของศีลธรรมด้วยการตามใจตัวเองอย่างถึงขีด"

วิญญู กองทอง (2536 : 174) กล่าวถึงเรียวข้าว แพนสาวของทิมะ ชายหนุ่มผู้มีรสนิยมรักร่วมเพศในนวนิยายเรื่องรูปทองว่า "กฤษฎา อรסקสิน วาดเรียวข้าวให้เป็นผู้หญิงที่ฉลาดและมีน้ำใจงาม เธอยอมเอาความสาวเข้าแลก เพื่อเรียกสำนักความเป็นชายของคนรักกลับคืนมาด้วยการทดลองอยู่กินร่วมกันก่อนแต่งงาน"

ดอกไม้ดำ (2528 : 85) กล่าวถึงรานา ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายเรื่อง กระเช้าสีดา ของกฤษฎา อรסקสินว่า

รานาเป็นตัวแทนของผู้หญิงยุคใหม่ ที่มีพฤติกรรมเหลวแหลก และขาดวิจารณญาณที่ถูกต้องในการเลือกทางเดินชีวิต ดูคล้ายกับว่าเธอเป็นคนฉลาด แต่ความฉลาดของเธอขึ้นอยู่กับความไม่เหมาะสมในการแสดงออก รานาทำทุกวิถีทางเพื่อกอบโกยประโยชน์สุขส่วนตัว และเพื่อยกระดับตนเองให้สูงขึ้น เพราะเป็นคนที่ต้องการความสะดวกสบาย ต้องการความมีหน้าตาทางสังคม สุดท้าย รานาจึงยอมเป็นเมียมือของจรินทร์

ไพสิน รุ่งรัตน์ (2531 : 75 - 76) กล่าวว่า สภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้บทบาทและพฤติกรรมของผู้หญิงเปลี่ยนไป ภาพสะท้อนตัวละครผู้หญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน เป็นภาพสะท้อนของผู้หญิงไทยสมัยใหม่ที่ไม่ว่างอยู่ในกรอบของจารีตเดิม หากแต่ขีดเส้นทางเดินให้ชีวิตตนเองใหม่ เช่น ในนวนิยายเรื่องไฟหนาว กฤษณา อโศกสิน เสนอภาพการต่อสู้ของอะเคียกับการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมทางเพศ อะเคียต้องเผชิญหน้ากับความจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างเจ็บปวด เมื่อสังคมไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมที่เธอมีอยู่เพื่อประชดสามิได้ ในเล่มสลับลาย กฤษณาสร้าง "พาไล" ผู้หญิงที่มีอดีตพฤติกรรมอันน่ารังเกียจ พยายามเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อนครินทร์ผู้ชายที่ตนรักจนได้รับการยอมรับ "รานา" จากระเช้าสีดา ใต้ใช้ร่างกาย และเสนอแห่งความเป็นผู้หญิงที่เด่น พร้อมทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ ตลอดจนสติปัญญาความคิด ความเป็นตัวของตัวเอง รวมไปถึงความมีอิสระในทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ เธอล้ำหน้ากว่าผู้หญิงในยุคสมัยเดียวกัน

รินฤทัย สัจพันธ์ (2533 : 37 - 38) กล่าวถึง ภาพสะท้อนบุคลิกภาพและพฤติกรรมของตัวละครเอกหญิง ในนวนิยายของกฤษณา อโศกสินว่า

ตัวละครเหล่านี้ของกฤษณา อโศกสิน มิได้มีเพียงบุคลิกภาพ และความคิดอ่านแบบผู้ได้รับการอบรมแบบตะวันตกเท่านั้น หากแต่ยังรับวัฒนธรรมความมีเสรีทางเพศด้วย ภาพตัวละครเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นบุคลิกภาพใหม่ของผู้หญิงไทย แม้บุคลิกภาพนี้จะมิได้ยอมรับกันโดยเปิดเผย เพราะยังขัดต่อวัฒนธรรมไทยแบบฉบับที่สั่งสมกันมานาน ซึ่งเราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ภาพของผู้หญิงไทยในนวนิยายของ กฤษณา อโศกสินไม่ใช่ภาพที่มีอยู่จริง ตัวละครเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนของผู้หญิงในสังคมปัจจุบัน ที่ช่องว่างทางเศรษฐกิจห่างจากกันทุกที ประกอบกับวัฒนธรรมแบบใหม่จากตะวันตกสร้างค่านิยมว่า การทำตัวแบบฝรั่งเป็นความทันสมัยทำให้ผู้หญิงสมัยใหม่คิดว่า การใช้เนื้อตัวซึ่งเป็นสมบัติของเธอ แลกเปลี่ยนกับความพอใจ หรือผลประโยชน์ทางวัตถุ มิใช่สิ่งผิดร้ายแรงอะไร เพราะสอดคล้องกับหลักเศรษฐศาสตร์เรื่อง อุปสงค์อุปทานอยู่แล้วคือ ทั้งผู้ให้และผู้รับต่างได้รับประโยชน์ตามที่ต้องการ นอกจากนี้สังคมให้คุณค่า และความสำคัญกับเงินตราว่า สามารถซื้อทุกอย่างได้ กระแสวัตถุนิยมทำให้คนสนใจเพียงเปลือกของกันและกัน มากกว่าความงดงามภายใน ผู้หญิงที่หลงใหลในการสร้างเปลือกนอกให้ดูดี จึงอาจทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างเพื่อแลกกับเงิน

จะเห็นได้ว่า การแสดงพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง ในนวนิยายของ กฤษณา อโศกสิน ที่ยกตัวอย่างมานี้ เป็นลักษณะพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากจารีตเดิม ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่มักมีผู้หยิบยกมากล่าวถึง และวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่เสมอ ซึ่งบางคนก็เข้าใจและยอมรับได้ แต่บางคนก็ไม่เข้าใจและไม่สามารถยอมรับได้ และเนื่องจากพฤติกรรมนี้มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทั้งต่อตัวผู้แสดงพฤติกรรมนั่นเอง และต่อบุคคลรอบข้างในสังคมที่ไม่อาจเห็นด้วย และไม่สามารถยอมรับได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง ในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน เพื่อให้เห็นบทบาทของนวนิยายกับสังคมที่มีต่อกัน ในการสะท้อนภาพ การแสดงพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในสังคม รวมทั้งศึกษาทัศนะของผู้ประพันธ์ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวรรณกรรมปัจจุบันต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง ในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน
2. เพื่อวิเคราะห์ทัศนะของกฤษณา อโศกสิน ที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อแสดงให้เห็นปัญหา และที่มาของการเกิดพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนไปจากจารีตนิยมของผู้หญิงในสังคมปัจจุบันว่า การแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ มีความเหมาะสมหรือควรแก่การประพฤติดังปฏิบัติหรือไม่ และการแสดงพฤติกรรมเช่นนี้มีผลอย่างไร รวมทั้งการแสดงทัศนะของผู้ประพันธ์ อันอาจเป็นแนวทางในการเลือกดำเนินชีวิตหรือแก้ไขปัญหา การแสดงพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในปัจจุบัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะ นวนิยายที่ใช้นามปากกา กฤษณา อโศกสิน และตัวละครเอกหญิง แสดงพฤติกรรมทางเพศ อย่างชัดเจน จำนวน 16 ตัว จากนวนิยาย 15 เรื่อง ดังนี้

1. พุดกรอง	จากเรื่อง	น้ำเซาะทราย	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2512
2. อะเคื้อ	จากเรื่อง	ไฟหนาว	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2523
3. บาลี	จากเรื่อง	ขุนบิตทอง	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2525
4. ปิ่นปัก	จากเรื่อง	เลื่อมสลับลาย	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2525
5. พาไล	จากเรื่อง	เลื่อมสลับลาย	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2525
6. พลัปลา	จากเรื่อง	เนื่อนาง	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2527
7. รำนา	จากเรื่อง	กระเช้าสีดำ	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2527
8. กริม	จากเรื่อง	วิมานไม้ฉำฉา	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2528
9. คงคา	จากเรื่อง	ชิงช้าดอกบานชื่น	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2529
10. ก้านแก้ว	จากเรื่อง	หลงไฟ	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2531
11. เจ็ด	จากเรื่อง	เข็มซ่อนปลาย	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2531
12. มณีนง	จากเรื่อง	ทรายข้อมสี	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2531
13. หนึ่งหัด	จากเรื่อง	สายหงส์	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2531
14. เดียงสา	จากเรื่อง	หลังลับแล	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2532
15. เรียวข้าว	จากเรื่อง	รูปทอง	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2532
16. ปัทมา	จากเรื่อง	บุษบกใบไม้	พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2538

คานิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การแสดงออกทางเพศของตัวละครเอกหญิง ที่มีลักษณะแตกต่างจากพฤติกรรมทางเพศตามจารีตนิยม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษานวนิยายของกฤษณา อโศกสิน ทั้ง 15 เรื่องอย่างละเอียด
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัย รวมทั้งทฤษฎีการแสดงพฤติกรรมทางเพศ จากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. วิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง จากนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน รวมทั้งสาเหตุและผลกระทบของพฤติกรรมทางเพศนั้น
4. วิเคราะห์ทัศนคติของ กฤษณา อโศกสิน ที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนไปจากจารีตนิยมของตัวละครเอกหญิง
5. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของพฤติกรรม และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรม

1.1 ความหมายของพฤติกรรม

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2529 : 9) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาทุกชนิดที่มนุษย์แสดงออกมา แบ่งออกเป็น พฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายใน พฤติกรรมภายนอกเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกให้ผู้อื่นเห็นได้ จากท่วงท่าและการกระทำ ส่วนพฤติกรรมภายในมีทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ มักเป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้ชัด

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ และกันยา กาญจนนุรานนท์ (2532 : 97) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ของร่างกายที่แสดงออกมา ซึ่งบุคคลอื่นสามารถสังเกตได้และรวมถึงเจตคติ ค่านิยม ความรู้ ซึ่งบางครั้งไม่สามารถแสดงออกมาให้เห็นได้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532 : 155) ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษาว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดที่มนุษย์กระทำ แม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ได้ก็ตาม

มานิต มานิตเจริญ (2528 : 652) ให้นิยามคำว่า พฤติกรรม ไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การปฏิบัติตน กริยาอาการ ความคิด และความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งแวดล้อม

บลูม (Bloom. 1971 : 65) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำอาจเป็นสิ่งที่สังเกตได้ หรือไม่ก็ได้ก็ได้ คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ

1.2 ลักษณะและที่มาของการเกิดพฤติกรรมของบุคคล

บลูม (Bloom. 1971 : 197) แบ่งลักษณะของพฤติกรรมของบุคคลออกเป็น 3 ด้าน คือ

1.2.1 พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับการรับรู้ การจำข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งเริ่มต้นจากความรู้ระดับง่าย ๆ จากความรู้ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์และประเมินค่า ในทางปฏิบัติพฤติกรรมด้านนี้สามารถอธิบายสาเหตุ และประเมินได้ว่า การปฏิบัติสิ่งใดดีหรือไม่ดี

1.2.2 พฤติกรรมด้านทัศนคติ (Affective Domain) หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงความสนใจ ความชอบไม่ชอบ ทัศนคติ การให้คุณค่า การปรับปรุงค่านิยมที่ยึดถืออยู่ แบ่งออกได้เป็นขั้นตอนคือ การรับ การตอบสนอง การให้ค่า การจัดกลุ่มค่า การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ รวมไปถึงความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ พฤติกรรมด้านนี้จะบอกถึงแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งเชื่อว่าบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อการแสดงออกทางเพศย่อมมีแนวโน้มจะปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามจารีตประเพณีแบบดั้งเดิมของสังคม แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย

1.2.3 พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นการวัดความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกมา และสังเกตได้ โดยมีพฤติกรรมด้านความรู้และด้านทัศนคติมาเป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรม ด้านความประพฤติและการปฏิบัติที่ถูกต้อง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532 : 173 - 175) กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติของบุคคล ดังนี้

1. ปัจจัยด้านจิตวิทยา

เป็นปัจจัยที่อยู่ภายใต้จิตใจของบุคคล ซึ่งเป็นแรงจูงใจสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

2. ปัจจัยด้านสังคม

เป็นปัจจัยที่แวดล้อม และมีส่วนหล่อหลอม ำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และประพฤติปฏิบัติ แบ่งออกเป็น

2.1 ครอบครัว เป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรก ที่มีความสำคัญมาก

ในการถ่ายทอดแบบการประพฤติปฏิบัติ ตลอดจนความคิด ความเชื่อ และการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

2.2 กลุ่มบุคคลในสังคม ได้แก่ บุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อบุคคลนั้นอย่างใกล้ชิด เช่น เพื่อน หรือบุคคลอื่น ๆ ที่แวดล้อมอยู่ในสังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล

3. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของบุคคลมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา และส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล กลุ่มบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จะมีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติไม่เหมาะสมทางด้านพฤติกรรมทางเพศ ถ้าเศรษฐกิจของบุคคลดีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาดีก็จะมีมาก การศึกษาจะช่วยให้บุคคล มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในการเลือกประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม

4. ปัจจัยด้านการศึกษา

ระดับการศึกษามีผลต่อความรู้ เจตคติ และการประพฤติปฏิบัติตนของบุคคล

ธนวรรณ อัมสมบุญ (2532 : 24 - 26) ได้กล่าวถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคลว่ามีที่มาจากปัจจัย 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยโน้มแนว (Predisposition Factor) เป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลโดยตรง ซึ่งอยู่ในลักษณะของความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติ การเกิดหรือการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยโน้มแนวจะอยู่ในระดับที่ทำให้เกิดพฤติกรรมทาง

เพศที่พึงประสงค์ได้นั้น ต้องอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต่อเนื่องกันมา ซึ่งอาจจะได้มาจากภาวะสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว หรือจากสังคมสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป

2. ปัจจัยสนับสนุน (Enabling Factor) ได้แก่ สภาพแวดล้อมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้บุคคลมีโอกาสดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดอย่างเพียงพอ เหมาะสม และต่อเนื่องจนกระทั่งเกิดการพัฒนามาเป็นทักษะ และพฤติกรรมอย่างถาวร

3. ปัจจัยเสริมสร้าง (Reinforcing Factor) ได้แก่ บุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว ในโรงเรียน หรือสังคมแวดล้อมภายนอก ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการสั่งสอนอบรม แนะนำชักจูงควบคุมดูแล กระตุ้นหรือมีปฏิสัมพันธ์อย่างหนึ่งอย่างใด ในอันที่จะเสริมสร้างให้บุคคลเกิดความคิด หรือตัดสินใจปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ต่อพฤติกรรม อดยการใช้การตัดสินใจของตนเองที่ได้รับแรงโน้มน้าว และกำลังสนับสนุนจากปัจจัยต่าง ๆ

1.3 รูปแบบการแสดงพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในสังคม

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1978 : 463) ได้จำแนกบทบาทของการแสดงพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงในสังคมปัจจุบันออกเป็น 2 รูปแบบ คือ บทบาททางเพศของผู้หญิงแบบดั้งเดิม (Tradition Sex - Role Stereotype) และบทบาททางเพศของผู้หญิงสมัยใหม่ (Development or Equalitation or Egalitarian Sex - role Stereotype) ดังมีลักษณะสำคัญดังนี้

บทบาททางเพศของผู้หญิงแบบดั้งเดิม (Tradition Sex - Role Stereotype)

1. เป็นผู้ให้บริการในทุกสถานการณ์ และปฏิบัติตามความประสงค์ของผู้ชาย
2. ความพึงพอใจในชีวิตจะเกิดตามความสำเร็จ ของสมาชิกผู้ชายในครอบครัว
3. แสดงอารมณ์ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความอบอุ่น และเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีของครอบครัว
4. เสียสละเพื่อผู้อื่นก่อนเสมอ
5. ให้ผู้ชายเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องสำคัญเสมอ

6. บทบาทที่สำคัญคือ การดูแลครอบครัว
 7. ทำงานนอกบ้าน ในกรณีที่เป็นเท่านั้น และเลือกงานที่คิดว่าเหมาะสม
 กับผู้หญิง

8. ยกภาระการหารายได้ให้ผู้ชาย
 9. บริการชุมชน จะเลือกงานที่ต่ำกว่าผู้ชาย
 10. ยกฐานะทางสังคมของตนเองได้ ด้วยการแต่งงานกับผู้มีฐานะทาง
 สังคมสูงกว่าตน

บทบาททางเพศของผู้หญิงสมัยใหม่ (Development or Equalitation
 or Egalitarian Sex - role Stereotype)

1. รู้ระดับศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง ในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ
 2. ให้ความสำคัญแก่ตนเองมากขึ้น
 3. สามารถขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น แทนการรอคอยความช่วยเหลือ
 4. ไม่รู้สึกว่าเป็นตนเองผิดที่แสวงหาความพึงพอใจ จากความสามารถของ
 ตนเอง

5. แสวงหาโอกาสที่เท่าเทียมกัน การปฏิบัติที่เสมอภาค รวมทั้งการรับ
 ค่าจ้างที่เท่ากับผู้ชายในงานชนิดเดียวกัน

6. ไม่รู้สึกว่า ตนเองขาดความเป็นผู้หญิง หากประสบความสำเร็จในหน้าที่
 การงานสูงกว่าผู้ชาย

7. แสวงหาโอกาส ในความก้าวหน้าทางการงาน ในตำแหน่งผู้บริหาร
 8. ไม่รู้สึกว่า การเป็นผู้หญิง เป็นอุปสรรคต่อการทำงานในงานของผู้ชาย
 9. ไม่รู้สึกว่าตนเองผิดที่เลือกประกอบอาชีพ หรือทำงานที่พอใจมากกว่า
 ทำงานบ้านหรือเลี้ยงบุตร

10. แสดงพฤติกรรมทางเพศเปลี่ยนไปจากจารีตนิยม

2. บทความและบทวิจารณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

อัมพรธม รัตตะกุล (2515 : 93 - 102) ได้ศึกษาตัวละครหญิง ในนวนิยายแบบเอกซิสตองเจียลลิซของซีโรมัน เดอ โบวัวร์ จากการศึกษา สามารถจำแนกตัวนางได้เป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ

ประเภทที่หนึ่ง ตัวนางที่มีความเห็นว่า สตรีควรมีฐานะเท่าเทียมกับบุรุษในทุกกรณี และควรประพฤติตนเยี่ยงบุรุษ แม้ในเรื่องของความรักและการแต่งงาน

ประเภทที่สอง ตัวนางประเภทที่ไม่สนใจจะแข่งกับบุรุษ แต่ต้องการเป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระจากกรอบขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนกรอบซึ่งกดดันมนุษย์โดยธรรมชาติ ไม่สนใจที่จะดำรงชีวิตตามแบบฉบับของกุลสตรี

ประเภทที่สาม ตัวนางที่ต้องการเป็นทั้งสองแบบในขณะเดียวกัน คือ ต้องการดำรงตนให้ถูกต้องตามแบบฉบับอันดีงามของกุลสตรี ขณะเดียวกันก็ใฝ่ฝันที่จะเป็นอิสระจากกรอบขนบธรรมเนียมประเพณี และเป็นตัวของตัวเอง

บทมรัตน์ วงศ์ดนตรี (2524 : 139) ได้กล่าวถึง ซีโรมัน เดอ โบวัวร์ กับการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีในเพศที่สอง ซึ่งเป็นบทวิเคราะห์สถานภาพของผู้หญิงและบทวิพากษ์สังคม ที่ผู้ชายเป็นผู้กำหนดโครงสร้างของสังคม เนื้อหาของบทความนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือตอนที่หนึ่ง วิเคราะห์สาเหตุและความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ที่ทำให้สถานภาพของผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชาย โดยอ้างถึงตำนานต่าง ๆ ตอนที่สอง กล่าวถึงบทบาทที่แท้จริงของผู้หญิงในด้านสถานะทางสังคม ความรู้สึกนับถือตนเอง กามารมณ์ การตั้งครรภ์ และสุขภาพจิตทั่วไปของผู้หญิงตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยชรา ตอนที่สาม ว่าด้วยการปลดปล่อยสตรี แก่นความคิดของโบวัวร์ในหนังสือเพศที่สองคือ คนเราไม่ได้เกิดมาเป็นหญิง หากแต่กลายเป็นหญิง นับได้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่จุดพลังการต่อสู้เพื่อผู้หญิงโดยเฉพาะ ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นตำรา ว่าด้วยการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีของผู้หญิงอเมริกัน และถือเป็นหนังสือว่าด้วยการเรียกร้องสิทธิสตรีอันมีชื่อตราบนานเท่านาน

ไพสิน รุ่งรัตน์ (2527 : 72 - 75) ได้ศึกษาการต่อสู้ของผู้หญิงในวรรณกรรมไทยกับความเป็นจริงของสังคม โดยแบ่งประเภทการต่อสู้ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่หนึ่ง ต่อสู้ให้พักรัก การต่อสู้ของผู้หญิงในเรื่องประเภทนี้ จะใช้วิธีเอาความดีเข้าข่ม ไม่ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายอย่างไร นางเอกจะต้องทนให้ได้

ประเภทที่สอง ผู้ด้วยเสียสละ มีทั้งเสียสละด้วยความรู้สึกละและเหตุผล นางเอกประเภทนี้จะมีความรักศักดิ์ศรี และหยิ่งทะนงในตนเอง เธอจะรีบหย่าจากพระเอกทันทีที่รู้ว่ามิใช่หญิงอีกคนหนึ่งมายุ่งเกี่ยว แม้ปัญหาที่ตามมาภายหลังคือ การเป็นหม้าย ซึ่งออกจะเป็นภาพที่ไม่สู้ดีนักในสังคมไทย แต่เมื่อนางเอกสามารถตัดสินใจเช่นนี้ได้ ก็นับว่าเธอเป็นคนกล้า และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

ประเภทที่สาม ผู้ด้วยอุดมการณ์ งานเขียนประเภทนี้ นักเขียนพยายามกำหนดให้ผู้หญิงเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริง สกัดข้อครหาของความเป็นทาสในครัวเรือน ออกมายืนยันบทบาทในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่งของสังคม โดยไม่มีความเพศมาเกี่ยวข้อง และข้อสำคัญเรียกร้องให้ผู้หญิงปฏิบัติหน้าที่สร้างสรรค์ในสังคม

ประเภทสุดท้าย ผู้หญิงที่ต่อสู้สังคม ในสภาพสังคมปัจจุบัน ผู้หญิงต้องรับผิดชอบครอบครัวมากขึ้น และต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ดังนั้นปัญหาใหม่ที่ได้พบจึงมีภาวะทางสังคม วัฒนธรรม และศีลธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้หญิงที่มีพฤติกรรมและบทบาททางเพศขัดเทียมกับผู้ชาย โดยมีความคิดความเชื่อว่ามีผู้ชายทำได้ ฉันก็ทำได้ ไพลินได้กล่าวถึงการต่อต้านและการยอมรับพฤติกรรมของผู้หญิงประเภทนี้จากบุคคลในสังคมทั่วไปว่า เราจะพิจารณาผ่านผู้หญิงในวรรณกรรม ซึ่งเป็นเสมือนภาพสะท้อนตัวตนและความคิดของผู้หญิงตามความเป็นจริงของสังคม จากลักษณะสำคัญของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน ซึ่งได้สะท้อนลักษณะของผู้หญิงที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในสังคมมากที่สุด โดยเฉพาะผู้หญิงที่มีการแสดงพฤติกรรมทางเพศระหว่างคำตาทน และคำชม เช่น พาลี จากเลื่อมสลับลาย หรือบางครั้งก็ได้รับความเห็นใจในท่ามกลางเสียงคำตาทน เช่น อะเคื้อ ในไฟหนาว และคำตาทนเสียเป็นส่วนใหญ่คือ พลับพลาจากเนื้อนาง ซึ่งสังเกตได้ว่า ทนที่ที่ก้าวขึ้นมาบทบาทเรื่องเพศ ผู้หญิงจะถูกตาทนทันที แม้จะมีเหตุผลของการกระทำเพียงใดก็ตาม พาลีสาธยายมาก่อน อะเคื้อมีผู้ พลับพลาอนกับผู้ชายเพื่อความพอใจ ภาพของผู้หญิงในวรรณกรรมเหล่านี้ ยังไม่อาจเป็นที่ยอมรับของสังคมส่วนใหญ่ได้ เพราะการสั่งสมทางวัฒนธรรมของชาติที่ต้องการภาพผู้หญิง รักนวลสงวนตัวและอยู่ในกรอบประเพณีอันดีงาม

บัวแพน นันทพิสัย (2523 : 37 - 38) ได้ศึกษาภาพสะท้อนของผู้หญิงที่เปลี่ยนแปลงไปจากนวนิยายในอดีตถึงปัจจุบัน พบว่า ผู้หญิงในนวนิยายมีลักษณะหลายแบบ สุดแล้วแต่สภาพสังคมจะผันแปรไป ซึ่งสรุปเรียงลำดับตามวิวัฒนาการได้ดังนี้ ลักษณะแรกเก่ง อดทน อ่อนหวาน

และนุ่มนวลเกินไป ลักษณะที่สอง เป็นตัวของตัวเอง และเข้าถึงผู้อ่านมากขึ้น ลักษณะที่สาม ผู้หญิง ไร้เดียงสาในยุคเผด็จการ ลักษณะที่สี่ แกร่ง เข้มแข็งอดทน และมีลักษณะเหมือนจริงยิ่งขึ้น ลักษณะ ที่ห้า มีอารมณ์และอิสระมากขึ้น ลักษณะที่หก ผู้หญิงเพื่อผู้ชายคนเดียว ลักษณะที่เจ็ด ผู้ถือไฟบาปที่ เหนือกว่า ลักษณะที่แปด ผู้หญิงที่ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี ลักษณะสุดท้าย ผู้หญิงที่ต่อสู้เพื่ออุดมการณ์ จะเห็น ว่า ผู้หญิงในนวนิยายได้พัฒนามาจนกระทั่งถึงจุดของการต่อสู้ในครอบครัว ซึ่งนับได้ว่าเป็นผลสำเร็จ ที่ค่อนข้างงดงาม

ผู้หญิง (2536 : 78 - 87) ได้แสดงทัศนะต่อบทบาทที่เปลี่ยนไปของผู้หญิงใน ปัจจุบันว่า "การศึกษาสมัยใหม่และกระแสความตื่นตัวด้านสิทธิเสรีภาพของตะวันตก ทำให้ผู้หญิงใน ปัจจุบันมีทัศนะและมุมมองที่กว้างขึ้น มีบทบาทสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ได้ไม่แพ้ผู้ชาย นอกจากนี้ยัง เป็นผู้เลือกและกำหนดทางเดินชีวิตได้ด้วยตนเอง แต่น่าเสียดายที่ผู้หญิงขาดความเข้าใจในการใช้ สิทธิและเสรีภาพ โดยไม่เข้าใจว่าสิทธิและเสรีภาพที่มีอยู่นั้น เป็นเพียงเครื่องมือหาใช่เป้าหมายไม่"

นอกจากจะแสดงทัศนะในเรื่องบทบาททางเพศที่เปลี่ยนไปของผู้หญิงในสังคมปัจจุบัน นี้แล้ว ผู้หญิงยังได้สัมผัสกับทัศนะของผู้หญิงทำงานในสังคม ในฐานะตัวแทนของสื่อมวลชน ในประเด็น ของการรับวัฒนธรรมตะวันตก ในเรื่องความมีเสรีภาพทางเพศ และทัศนะของการทดลองอยู่กินร่วม กันก่อนแต่งงานของชายหญิงในสังคมปัจจุบันที่เพิ่มขึ้น ดังนี้

ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ เลขาธิการมูลนิธิดวงประทีป ได้แสดงความเห็นเรื่อง การรับวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องเสรีภาพทางเพศ ซึ่งได้แทรกเข้าไปในกลุ่มของผู้หญิงไทยบาง กลุ่มว่า "ผู้หญิงจะเสียเปรียบ เรื่องแบบนี้ไม่น่าเกิดขึ้นในวัฒนธรรมไทย เราต้องรู้ว่าวัฒนธรรมมีการ สิ้นไหลเราต้องเลือก สื่อมวลชนเป็นตัวแทนสำคัญที่จะสร้างความตระหนักและรับผิดชอบในเรื่องนี้" และกับคำถามว่า คิดอย่างไรที่ ผู้หญิงกับผู้ชายมักจะอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ประทีปกล่าวว่า "ไม่ เห็นด้วย เพราะหากไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้ ผู้หญิงจะปรับตัวลำบาก หากต้องการเริ่มต้น ใหม่"

จิระนันท์ พิตรปรีชา นักเขียนรางวัลซีไรต์ประจำปี 2532 ได้แสดงความคิดเห็น เรื่องการมีเสรีภาพทางเพศ จากการรับวัฒนธรรมตะวันตกว่า "การรับวัฒนธรรมตะวันตกซึ่งเข้า มาแพร่หลายนั้น เป็นเรื่องที่เราต้องพิจารณาเลือกรับสิ่งที่ดี สิ่งที่เหมาะสม มากกว่าทำตามยุคตาม สมัย" และกับคำถามที่ว่ามีความคิดเห็นอย่างไร กับการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน จิระนันท์กล่าวว่า

"ไม่ได้ต่อต้าน แต่คิดว่าไม่สมควร การใช้ชีวิตคู่ไม่ใช่เรื่องง่าย การรีบร้อนรวดเร็วเกินไปจะทำให้เกิดปัญหา"

นิรมล เมธีสุวกุล พิธีกรรายการทุ่งแสงตะวัน ได้แสดงทัศนะเรื่องการมีเสรีภาพทางเพศจากการรับวัฒนธรรมตะวันตกว่า "รู้สึกว่าเป็นทางเลือกอย่างหนึ่งที่เป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่ต้องไม่มากเกินไป จนกลายเป็นสิ่งที่ขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของเรา" และกับคำถามว่า คิดอย่างไรที่ผู้หญิงและผู้ชายมักอยู่กันก่อนแต่งงาน นิรมลกล่าวว่า "เป็นเพราะสภาพสังคมและวัฒนธรรมเปลี่ยนไปทำให้สังคมมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ คิดว่าเป็นลักษณะการตัดสินใจที่อิสระ กระแสความคิดความเชื่อทางตะวันตก มีทั้งดีและไม่ดี เราไม่สามารถโจมตีอะไรได้ คงต้องเลือกรับให้เหมาะสมกับสังคมของเรา"

และทัศนะของ สินจัย หงษ์ไทย นักแสดง พิธีกร และเจ้าของรายการ โลกใบเล็ก กับคำถามว่า คิดอย่างไรที่สมัยนี้ผู้หญิงและผู้ชายมักอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน สินจัยกล่าวว่า "เป็นเรื่องของคนสองคน ที่จะตกลงกันว่า ทั้งคู่เข้าใจกันลึกซึ้งแค่ไหน รู้จักตัวเองดีพอหรือยัง จึงจะตัดสินใจทำอะไรอย่างนี้ได้"

เฉลิม จันปฐมพงศ์ และคณะ (2520 : 376) ได้แสดงทัศนะเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของผู้หญิงในสังคมปัจจุบันไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์สังคมไทยว่า "สำหรับผู้หญิงเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ ยังถูกถือว่าเป็นขอบเขต โดยไม่ควรจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายใดจนกว่าจะแต่งงานแล้ว หญิงคนใดเปลี่ยนคู่ครองเป็นประจำ และชอบไปเที่ยวกับชายมากหน้าหลายตา สังคมจะรังเกียจ ผู้หญิงจึงยังคงต้องปฏิบัติตนอยู่ภายในกรอบของประเพณี"

สมศรี สุกุมลันต์ (2532 : 120) ให้ทัศนะเรื่องบทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมว่า

แม้บทบาทและหน้าที่ของผู้หญิง จะต้องเปลี่ยนไปตามสังคม แต่คุณค่าของความเป็นหญิง ยังไม่เปลี่ยน ในฐานะที่เป็นผู้หญิงก็ต้องยอมรับภาระหน้าที่ทางธรรมชาติของเพศหญิงด้วย นั่นคือ การให้กำเนิด สตรีจึงไม่ควรเรียกร้องความเหมือน หรือสร้าง ความเท่าเทียมกับเพศชาย จะต้องยอมรับ ภาระหนัก และปรับทุกอย่างได้รับกันด้วย ทั้งหญิงและชาย จึงไม่ควรนำความเป็นหญิงหรือชายมาทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบซึ่งกันและกัน

ลอว์ และ สวอร์ธ (สฺปาจรีย์ วิชัยโรจน์. 2529 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Laws and Schwartz. 1977 : 114) ให้ทัศนะในเรื่องเสรีภาพทางเพศ และการทดลอง อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของผู้หญิงอเมริกันว่า "ขณะที่เสรีภาพทางเพศและการทดลองอยู่กันก่อน แต่งงานอาจได้รับการสนับสนุนด้วยถ้อยคำในวัฒนธรรมร่วมสมัยของอเมริกัน แต่บ่อยครั้งที่พบว่า สิทธิของการแสดงออกยังไม่เท่าเทียมกันอยู่ดี แม้ว่าผู้หญิงจะเป็นฝ่ายที่มั่นคงและจริงจังกับการ แสดงออกนี้ก็ตาม ดังนั้นการมีเพศสัมพันธ์เพื่อความสำเร็จ จึงยังคงเป็นสิทธิพิเศษของผู้ชายโดยเฉพาะ"

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉันทนา ไชยชิต (2525) ศึกษาลักษณะพฤติกรรมของตัวละครเอกฝ่ายหญิง ใน นวนิยายอเมริกันที่มีแก่นเรื่องสะท้อนชีวิตแบบอเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 1920 ถึง 1929 เพื่อศึกษา ลักษณะความประพฤติ และมูลเหตุของความประพฤตินั้น โดยเลือกเรื่องเด่นบางเรื่องในช่วงนี้ จำนวน 4 เรื่องของนักเขียน 4 คนมาศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ตัวละครเอกฝ่ายหญิงใน นวนิยายอเมริกันทั้ง 4 คน เป็นตัวแทนของผู้หญิงอเมริกัน หรือชีวิตแบบอเมริกันที่มีเงื่อนไขอยู่กับ หลักปรัชญาในคำประกาศอิสรภาพของอเมริกันในปี ค.ศ. 1776 อีกทั้งเงื่อนไขที่ผูกพันอยู่กับอิทธิพล ของข้อกำหนดทางสังคม ในช่วงเวลาที่เธอเหล่านั้นมีชีวิตอยู่ พฤติกรรมของเธอทั้งหมดสะท้อนให้เห็น ชีวิตแบบอเมริกัน โดยเฉพาะในช่วงปี ค.ศ. 1920 ถึง ค.ศ. 1929 อย่างเด่นชัดที่สุด

รวีวรรณ ศรีสำราญ (2533) ได้วิเคราะห์เรื่อง สถานภาพของสตรีในสังคมไทย ที่ปรากฏในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน ในช่วงระยะเวลา พ.ศ. 2497 - 2530 โดยศึกษาถึง สถานภาพและบทบาทของสตรี ทั้งในสังคมและในนวนิยาย เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของนวนิยายกับ สังคม จากการศึกษาพบว่าในช่วง พ.ศ. 2497 - 2510 นั้น สถานภาพของสตรี อยู่ในยุคเริ่มมี การเปลี่ยนแปลง สตรีได้รับการศึกษาในโรงเรียน แต่หน้าที่สำคัญก็คือการเป็นแม่บ้านแม่เรือน เน้นเรื่องการเลือกคู่และการแต่งงานเป็นสำคัญ ช่วง พ.ศ. 2511 - 2521 สตรีได้รับการศึกษา สูงขึ้น มีสตรีบางคนได้รับการศึกษาทัดเทียมกับบุรุษ สตรีมีบทบาทในเชิงเศรษฐกิจ และสามารถ เลี้ยงชีพด้วยตนเอง กฤษณา อโศกสิน เน้นการสะท้อนภาพบทบาทของสตรีในครอบครัว และปัญหา ของชีวิตคู่ และการหย่าร้าง ช่วง พ.ศ. 2522 - 2530 กฤษณา อโศกสิน ได้สะท้อนบทบาทสตรี

หลากหลายขึ้น ทั้งในครอบครัว อาชีพ และบทบาทในสังคมด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตของสตรีในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษา อาชีพ และสังคมที่ใกล้เคียงกับบุรุษ

สุรีย์ สุวรรณภาค (2529) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของสตรีในด้านสิทธิทางเพศ โดยศึกษาจากตัวละครหญิงในนวนิยายไทยในช่วง พ.ศ. 2444 ถึง พ.ศ. 2501 จากการศึกษาพบว่า ภูมิหลังทางสังคม ซึ่งได้แก่ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม กฎหมาย และเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดบทบาทของสตรีในด้านการอบรมเลี้ยงดู การศึกษา การทำงาน ตลอดจนการเลือกคู่ครอง เกี่ยวกับบทบาทของสตรีในด้านสิทธิทางเพศ ปรากฏว่า บทบาทในการทำงานของสตรี ในช่วงก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 มีน้อยมาก หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง จำนวนสตรีที่ออกไปทำงานนอกบ้านมีมากขึ้น ทั้งนี้เพราะสตรีได้รับการศึกษาสูงขึ้น ประกอบกับภาวะทางเศรษฐกิจมีส่วนผลักดัน ส่วนในด้านการเลือกคู่ครอง ช่วงแรก ๆ สตรีส่วนใหญ่แทบจะไม่มีโอกาสเลือกคู่ครองเอง มักจะต้องแต่งงานตามความเห็นชอบของผู้ใหญ่ ต่อมาในช่วงหลัง ๆ สตรีจึงมีสิทธิและเสรีภาพในการเลือกคู่ครองมากขึ้น ในด้านการกำหนดบทบาทของตนเองในฐานะบุตร ภรรยา มารดา และสมาชิกของสังคมนั้น พบว่า ในแต่ละช่วงไม่มีใครมีความแตกต่างกัน และจากการเปรียบเทียบบทบาทของสตรี ในด้านสิทธิทางเพศ ระหว่างสตรี ในสังคมกับตัวละครหญิงในนวนิยายไทยในช่วง พ.ศ. 2444 ถึง พ.ศ. 2501 ผลปรากฏว่า สตรีในสังคมและตัวละครหญิงในนวนิยายไทยมีบทบาทในการทำงาน การเลือกคู่ครอง รวมทั้งการกำหนดบทบาทของตนเองในฐานะบุตร ภรรยา มารดา และสมาชิกของสังคม คล้ายคลึงกัน จะมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในด้านรายละเอียด

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง ในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน

บทที่ 2

การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน

การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง จะวิเคราะห์จากนวนิยาย จำนวน 15 เรื่อง ตัวละครเอกหญิงที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 16 ตัว โดยจะวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเหล่านั้น จากประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ภูมิหลังของตัวละคร
2. พฤติกรรมทางเพศ
3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ
4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

1. ภูมิหลังของตัวละคร หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานของตัวละครทางด้านครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู เพื่อน ความสนใจส่วนตัว การศึกษา อายุ อาชีพ อุปนิสัยและบุคลิกภาพ รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทั่วไป

2. พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การแสดงออกทางเพศที่ผิดจารีตของสังคมของตัวละครเอกหญิง

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง พื้นฐานความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจ รวมทั้งสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว การศึกษา อายุ อาชีพ ความสนใจส่วนตัว

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น หมายถึง ผลที่ตัวละครได้รับจากการแสดงพฤติกรรมทางเพศ ว่ามีผลต่อชีวิตและการดำเนินชีวิตของตัวละคร รวมทั้งผลการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับตัวละคร

พุดกรอง จากเรื่องน้ำเตหะทราย

1. ภูมิหลังของตัวละคร

พุดกรองจบการศึกษาชั้นมัธยมแปด เมื่อพุดกรองมีอายุ 19 ปี บิดาเสียชีวิตลง พุดกรองจึงแต่งงานกับนายพร้อม วิบูลย์สิน เพื่อนของบิดา เพื่อกอบกู้ฐานะของครอบครัว หลัง

แต่งงานพุทกรองได้รู้จักกับกิม ซึ่งเป็นที่ปรึกษากฎหมายของนายพร้อม เธอเกิครักกิม ภายหลังกิม ได้แต่งงานกับวรรณรีซึ่งเป็นเพื่อนรักของเธอ

พุทกรองดำเนินชีวิตในฐานะภรรยาของพ่อค้า และนักธุรกิจชื่อดัง ชีวิตส่วนใหญ่ของเธอจะหมดไปกับการจับจ่ายซื้อของประเภทเครื่องประดับและเครื่องแต่งกาย รวมไปถึงการออกงานสังคมต่าง ๆ พุทกรองจึงมีเพื่อนและคนรู้จักอยู่ในกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเสียง

พุทกรองเป็นผู้หญิงที่มีรูปร่างดี หน้าตาสวย เธอเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์ มีบุคลิกดี เป็นที่ดึงดูดใจคนที่ได้พบเห็น ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของกิมที่มีต่อพุทกรอง ดังข้อความว่า

พุทกรองเป็นคนมีพรสวรรค์หลายอย่างในตัวเอง เธอมีต้องฟังการศึกษาชั้นสูงอย่างวรรณรี กล่าวคือ หล่อนเป็นคนพูดเก่งและร่าเริง คนที่อยู่กับหล่อนจะรู้สึกอย่างเดียวกัน คือ สบายใจ และ "ติด" รสแห่งถ้อยคำ รวมทั้งวิธีประณีตเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถจะเลียนแบบได้ กิมสมัครใจจะเรียกคุณสมบัติในตัวหล่อนว่าศิลป์หรือเสน่ห์ ดูเหมือนหล่อนจะเต็มไปด้วยความเข้าใจ ซึ่งผู้อื่นน่าจะใสทัน เข้าใจแต่ตัว เข้าใจวางตัว เข้าใจพูด และเข้าใจสิ่งละอันพันละน้อย ในวิถีชีวิตที่หล่อนผ่านไประหว่าง

(น้ำเตหะทราย. 2531 : 47 - 48)

นอกจากนี้พุทกรองยังเป็นผู้หญิงที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดลึกซึ้ง ชอบเอาชนะ สามารถทำทุกอย่างที่เธอพอใจ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นเพื่อนสนิทก็ตาม 18 ปีต่อมา นายพร้อมเสียชีวิตลง พุทกรองอยู่ในฐานะหญิงม่ายผู้ร่ำรวย ที่ยังคงความสาวและสวย ถึงแม้ว่าเธอจะมีอายุ 38 ปีแล้ว ทรัพย์สินสมบัติและรูปสมบัติของพุทกรองเป็นส่วนเสริมให้เธอทำตามใจตัวเองได้มากยิ่งขึ้น

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของพุทกรอง คือ การแย่งสามีของเพื่อน เธอใช้เงินซื้อความสะดวกสบายทุกอย่างให้กับกิม และใช้เสน่ห์หวั่นไหวกับความยั่ววนทางเพศของเธอผูกมัดกิมไว้ โดยไม่สนใจความรู้สึกของวรรณรีผู้เป็นเพื่อนสนิท นอกจากตอบสนองความต้องการของตัวเอง

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมแย่งสามีของเพื่อนของบุตรกรอง มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 ความต้องการทางด้านจิตใจ

ในฐานะหญิงม่ายที่ยังสาวและสวย บุตรกรองเกิดความเหงา และว่าเหว เมื่อได้เห็นครอบครัวที่อยู่กันพร้อมหน้าของภีมและวรรณรี ดังข้อความว่า

บางครั้งบุตรกรองรู้สึกตัวเองกำลังกระเจิดกระเจิงไปในวิถีทางอันซรุชระ ซึ่งแวดล้อมด้วยบรรยากาศวังเวง และเป็นเยียบจับใจ หลอนไม่รู้ว่าหาวิธีใดมาแก้ความวังเวง อันประหลาดเช่นนั้นได้ บางครั้งบางครั้งหลอนผวาตื่นขึ้นกลางดึก พบตัวเองนอนอยู่บนเตียงกว้างน่าสยบ แต่ร้อนผะผ่าวไปด้วยความทุกข์

(น้ำเซาะทราย. 2531 : 5)

บุตรกรองเกิดความอิจฉาวรรณรี และต้องการตัวภีมให้มาเป็นของเธอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุตรกรอง ดังข้อความว่า

ใช้ว่าบุตรกรองจะใจบาปหยาบช้า จนไม่คำนึงถึงเสียเลยเมื่อไหร่ว่า บุรุษนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของสหาย แต่ก็นั่นแหละ อำนาจความทะยานอยากมีแรงกล้า อย่างน้อย ๆ ก็แรงกว่าอำนาจมโนธรรม มนุษย์ยกย่องตนเองเป็นสัตว์ประเสริฐ มีศีลเป็นเครื่องกำจุนดวงตา ดวงใจก็จริงอยู่ แต่สัญชาตญาณแห่งความเห็นแก่ตัวนั้น ก็ร้ายกาจจนเกินกว่าจะกดห้ามลงได้ด้วยศีล สิ่งใดที่ตนรักตนปรารถนา ตนก็คิดที่จะยื้อแย่งและกระทำการด้วยอุบายต่าง ๆ เพื่อเอาสิ่งนั้นมาเป็นของตน บุตรกรองกำลังตกอยู่ในสภาวะดังกล่าว

(น้ำเซาะทราย. 2531 : 241)

3.2 ความมั่นใจในตัวเองสูง

จากพื้นฐานความเป็นผู้หญิงที่เชื่อมั่น และมั่นใจในเสน่ห์ของตัวเองสูง บุตรกรองไม่ยอมแพ้ใคร โดยเฉพาะกับวรรณรี เธอมีความริษยาอยู่ลึก ๆ ในเรื่องความรู้ความสามารถของวรรณรี ซึ่งสูงกว่าเธอ แม้ว่ารูปร่างหน้าตาและเสน่ห์ของวรรณรีจะด้อยกว่าเธอ

แต่วรรณรีกลับประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่า โดยเฉพาะในเรื่องคู่ครอง ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของบุตรรองที่มีต่อการกระทำของเธอ เพื่อมุ่งเอาชนะวรรณรี ดังข้อความว่า

ทว่าอย่างไรได้วรรณรีจำ บุตรรองรำพึงอย่างคนที่กำลังรณรงค์ศึกษา อารมณ์มืดไม่เปิดช่องให้คิดถึงสิ่งใดได้มากไปกว่า การแกล้งแต่ตนเอง แกล้งแต่ความรัก ความปรารถนาและการแก่งแย่ง เพื่อได้มาซึ่งชัยชนะของตนเอง เธอเคยได้ยินไหม ที่เขากล่าวกันว่า ไม่มีธรรมชาติในการสงครามและความรัก

(น้ำเชาทราย. 2531 : 284)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

การที่บุตรรองแย่งสามีของเพื่อน โดยขาดความละอายใจ เป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อจารีตของสังคม สร้างความเดือดร้อนให้ชีวิตตนเอง และทำให้ครอบครัวของผู้อื่นแตกแยก ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

บุตรรองแย่งสามีของเพื่อนโดยขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่คำนึงถึงสิ่งใดนอกจากความพอใจของตนเอง สุดท้ายเธอจึงได้รู้ว่าเสน่ห์ของเธอไม่สามารถมัดใจกันได้ ก็ยังคงผูกพันอยู่กับวรรณรีและ เป็นห่วงความรู้สึกของลูกทั้งสองของเธอ บุตรรองไม่มีความสุขกับสามีอย่างแท้จริง เมื่อสามีต้องแบ่งเวลามาหาเธอ หรือบางครั้งเขามาหาเธอ แต่เขาไม่มีความสุข เนื่องจากเป็นห่วงวรรณรีและลูก ๆ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกทุกข์ใจของบุตรรอง ดังข้อความว่า

บุตรรองเพิ่งได้รู้รสอีกชนิดหนึ่งเตี้ยนี้เอง รสของความรัก ความฝืนที่มีต่อสามีของหญิงอื่น เป็นรสที่คั่งเพ้อ แสบร้อนและมันเมา มีแต่ความไม่แน่ใจ หวาดระแวงสิงอยู่ในสำนัก แม้ยามนอน จิตใจของขมยเป็นอย่างไร จิตใจของบุตรรองก็เป็นอย่างนั้น ใจหนึ่งเปรมปรีดิ์ที่ได้สิ่งซึ่งตนอยากได้ อีกใจหนึ่งก็พรั่นพรึงต่อกฎหมายบ้านเมือง กฎของสังคม

(น้ำเชาทราย. 2531 : 223)

ดังนั้น เพื่อยุติปัญหาความขัดแย้งนี้ บุตรรองตัดสินใจเดินทางไปใช้ชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อเปิดโอกาสให้กลับมาหาวรรณรี เพราะเธอไม่ต้องการเป็นผู้แพ้

แม้เธอจะเจ็บปวดที่ต้องจากกันไป แต่บุตรกรองก็พอใจที่ได้ทำเช่นนี้ เพราะคิดว่าเธอได้บุตรชายที่เกิดจากกิม ซึ่งก็คือหัวใจและความรักของกิมไปด้วย

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อวรรณรี

วรรณรีรู้สึกผิดหวังและเสียใจในพฤติกรรมของบุตรกรอง ซึ่งเป็นเพื่อนรักของเธออย่างรุนแรง ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของวรรณรี เมื่อจับได้ว่าบุตรกรองและกิมร่วมกันทำผิดต่อเธอ ดังข้อความว่า

"คุณสองคนร่วมมือกันฆ่าฉันอย่างเลือดเย็น ฆ่าฉัน..." วรรณรีกล่าวต่อไปด้วยเสียงแหบต่ำ เห็นได้ชัดว่าหล่อนพยายามสะกดกลั้นความเจ็บแค้นผิดหวัง และความสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างไว้ด้วยทิวามานะแรงกล้า นัยน์ตาคู่นั้นเพียงแค่แห้งผากและแข็งกร้าว ปราศจากแม้ น้ำตาสักหยดเดียว นอกจากน้ำเสียงเท่านั้นที่สั่นระริกปานจะขาดออกจากกัน แต่หล่อนก็พยายามตั้งสติพูดต่อไป "ฉันไม่เคยคิดเลย...ไม่เคยหวาดระแวงเลยว่าสามีกับเพื่อนรัก จะกล้าทำอย่างนี้ได้ลงคอ...ฉันเข้าใจผิด...ผิดหนักที่สุด...ฉันตีราคาน้ำใจคนไว้สูงเกินไป ฉันคิดแต่เพียงว่าพฤติการณ์อุบาทว์อย่างนี้จะเกิดขึ้นก็แต่ในคนชั้นต่ำ...หารู้ไม่ว่า...มันเกิดขึ้นได้ทุกแห่งแม้ในผู้ชาย และผู้หญิงจากสังคมชั้นสูง และการศึกษาสูง..."

(น้ำเตาะทราย. 2531 : 413)

4.2.2 ผลกระทบต่อกิม

หลังจากที่วรรณรีรู้เรื่องระหว่างกิมกับบุตรกรอง กิมพบว่าเขาตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้ ดังนั้นเขาจึงเกิดความรู้สึกสับสนและสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของกิม ดังข้อความว่า

กิมยืนงออยู่อีกอีตึกหนึ่ง ปัญหาหัวใจหนักหน่วงนักหนา มันหนักยิ่งกว่าปัญหาใด ๆ ในโลกนี้ โดยเฉพาะการที่จะให้เขาแบ่งภาคไปเป็นของสตรีสองคน คนแรกผูกเขาไว้ด้วยมโนธรรม คนหลังผูกเขาไว้ด้วยไฟโลภก็ย

(น้ำเตาะทราย. 2531 : 393)

ก็มีรู้สึกเจ็บปวดและเสียใจ เมื่อพบว่าความรักความศรัทธาที่ลูกมีต่อ เขากำลังจะสูญหายไป จากความรู้สึกของภทริยา ลูกสาวคนโต ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึก ของกิม ในข้อความตอนหนึ่งว่า

เขาได้เห็นสายตาของภทริยาที่มองดูเขาเมื่อสักครู่ ก็รู้ได้ชัดว่า บัดนี้ความผิดของเขาได้ จาบจ้วงเข้าไปจนถ่วงเอาศรัทธา และความเชื่อมั่นของลูกสาวคนโตที่มีต่อเขาให้พร่องไป อย่างน้อย ๆ ก็ครึ่งหนึ่ง

(น้ำเซาะทราย. 2531 : 444)

หลังจากพุดกรองจากไปแล้ว กิมก็กลับมาอยู่กับวรรณรีเพื่อทำหน้าที่ พ่อของลูกให้สมบูรณ์ เขาไม่มีความสุขอีกเลยในชีวิต เพราะวรรณรีไม่ยอมยกโทษในสิ่งที่เขาได้ กระทำลงไป กิมต้องทนอยู่กับวรรณรีเพื่อรักษาความรู้สึกของลูกทั้งสอง และทำหน้าที่ของพ่อให้ สมบูรณ์

อะเคื้อ จากเรื่องโพทนาว

1. กุมิหลังของตัวละคร

อะเคื้ออายุ 29 ปี เป็นบุตรสาวคนเดียวของนายโพทบุรุษ และนางนงคราญ เธอมี พี่ชายหนึ่งคนชื่ออะคร้าว อะเคื้อแต่งงานกับสารนาต ลูกชายคนเดียวของนายสินชัย และนางนวล เจ้าของอาคารสำนักงานให้เช่าหลายแห่ง อะเคื้ออยู่กินกับสารนาตได้ 7 ปี มีบุตรสาวด้วยกันหนึ่ง คน ตลอดชีวิตสมรส เธอไม่ได้รับความสุขและความอบอุ่นใจจากสารนาตเลย เนื่องจากสารนาต ติดเพื่อน ติดผู้หญิงและชอบเล่นการพนัน ไม่มีเวลาให้เธอและลูก สิ่งเดียวที่เธอได้รับจากสารนาต ก็คือเงินเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถทำให้อะเคื้อมีความสุขอย่างแท้จริง

อะเคื้อมีหน้าที่ช่วยนางนวลเก็บค่าเช่า และดูแลอำนวยความสะดวกให้กับผู้เช่าอาคาร เธอได้รู้จักกับคีรี ซึ่งเป็นสถาปนิกมาเช่าอาคารทำสำนักงาน เธอให้ความสนิทสนมกับเขา เพราะ รู้สึกชื่นชมที่เขารับผิดชอบงานได้ดี และเป็นผู้ชายที่มีเหตุผล เวลาว่างในแต่ละวันของอะเคื้อจะหมด ไปกับการจับจ่ายซื้อของ โดยเฉพาะเวลาที่เธอเครียด หรือมีปัญหาหา路子ใจในพฤติกรรมของสารนาต

บางครั้งเธอจะออกไปชมภาพยนตร์หรือฟังอภิปรายในเรื่องการเรียกร้องสิทธิของสตรี หากมีปัญหา
กับข้อใจอะเคื้อจะพูดคุยปรึกษากับภุมรีซึ่งเป็นพี่สะใภ้

อะเคื้อเป็นผู้หญิงที่สุภาพเรียบร้อย เป็นแม่ที่ดีของลูก และภรรยาที่ดีของสามี แต่
อะเคื้อต้องอดทนอย่างมากกับพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบของสารนาต

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของอะเคื้อ คือ การประพฤตินอกใจสามี โดยได้เสียกับคิริเพื่อ
ประชดสารนาต ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของอะเคื้อ ขณะยอมเป็นของคิริว่า

อะเคื้อรู้สึกสะใจขณะที่ทอดร่างเอนลงไบบนที่นอนตามแรงโลมรัดของเขา...สารนาต
ควรจะรู้ว่าผู้หญิงอย่างหล่อนก็ทำเช่นนี้ได้ ถ้าถึงที่สุด...และมีคนร่วมมือ

(ไพพนาว. 2535 : 502)

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมประพฤตินอกใจสามีของอะเคื้อ มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 ขาดความรักความเอาใจใส่

จากพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบในครอบครัวของสารนาต มาตลอดระยะ
เวลา 7 ปี อะเคื้อไม่ได้รับความสุขและความอบอุ่นใจจากสารนาตเลย เมื่อความอดทนสิ้นสุดลง
อะเคื้อจึงคิดหาสิ่งที่เธออยากจะทำ ไม่ว่าจะเป็นการเที่ยวเตร่ในตองกลางคืนตามสถานเริงรมย์
ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และคบหาอยู่กับผู้ชายอื่นที่ไม่ใช่สามีของตน ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของภุมรี
ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงตัวเองของอะเคื้อว่า

อะเคื้อกำลังมีทุกข์อันเนื่องจากโรลกี๋...มันเป็นเรื่องของหญิงชายร่ำรวยที่หลุดพ้นจาก
การหาเงิน...จึงหมดความหิวเงิน แต่หิวความรัก ความอบอุ่น การพะเน้าพะนอเอาใจ
ของคู่ครอง

(ไพพนาว. 2535 : 147)

สิ่งที่ผลักดันให้อะเคื่อได้เสียกับคีรีโดยไม่ได้ตั้งใจก็คือ คีรีสามารถหาเงินสิ่งที่เธอไม่ได้รับจากสารนาต เธอรู้สึกอบอุ่นและเชื่อมั่นในตัวเองเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดเขา

3.2 การอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก ส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของอะเคื่อ เธอได้รับการเลี้ยงดูจากมารดาที่ยึดมั่นในกรอบประเพณีเดิม ซึ่งกำหนดว่า ภรรยาต้องเชื่อฟังสามี ต้องเป็นฝ่ายอดทน ซึ่งส่งผลให้เธอไม่เชื่อมั่นและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ดังนั้นเมื่อมีปัญหาขัดแย้งกับสารนาต อะเคื่อจึงไม่กล้าตัดสินใจขอหย่าขาดจากเขา ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของอะเคื่อที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู ดังข้อความว่า

ตั้งแต่เกิดมา หล่อนถูกอบรมบ่มนิสัยให้เป็นผู้หญิงแบบหนึ่ง คือ เป็นหญิงไทยแท้มีจารีตประเพณีอันดีงามห่อหุ้มอยู่อย่างรัดกุม อะเคื่อเองก็ชื่นชมในขนบธรรมเนียมอันนั้น หล่อนเป็นคนหัวอ่อนสำหรับบิดามารดา เพราะฉะนั้นก็ไม่ยากเย็นอะไรนักที่จะกลายเป็นเมียที่หัวอ่อนไปด้วย จึงสามารถจะกล่าวได้ว่า ความเป็นอยู่แต่ดั้งเดิมของหล่อน จากวัยเด็กถึงวัยสาว เป็นเรื่องของการถูกสั่ง อะเคื่อไม่เคยเป็นคนเชื่อมั่นในตนเอง

(ไพพานาว. 2535 : 506) ✓

3.3 สภาพแวดล้อมทางสังคม

การได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องสิทธิสตรีกับภุมรี การอ่านหนังสือ และการได้ฟังอภิปราย ทำให้อะเคื่อตระหนักถึงสิทธิที่เธอควรจะได้รับ อะเคื่อคิดว่าเธอได้อดทนอดกลั้นมาพอสมควรแล้ว และเป็นการไม่ยุติธรรมที่เธอต้องอดทนไปจนตลอดชีวิต ดังบทสนทนาของอะเคื่อกับพี่ชาย เมื่อเขาเตือนเธอ เรื่องความไม่เหมาะสมที่เธอคบหากับคีรี เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวแบบผิด ๆ อะเคื่อบอกอะคร้าวว่า เธอไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไร เธอสนใจที่จะเป็นตัวของตัวเองมากกว่า ดังข้อความว่า

"วิธีรักษาตัว หรือรักษาใจของคนเรามีตั้งร้อยสี่พันอย่างกะพืดรำว...ก็แล้วแต่ใครจะถนัดทางไหน...สำหรับเคื่อ เคื่อคิดว่าสิ่งที่เคื่ออยากทำเป็นอันดับแรกคือ ปลดแอกตัวเอง"
"เธอแบกแอกอะไรไว้หนักหนาเกินไป"

"หนักคะ...หนักมากเลย...พี่ครัวอย่าทำเสียเลยนะคะว่า แม่เลี้ยงเค็มาอย่างให้เค็
เป็นเบี้ยล่างตลอดเวลา ชีวิตเค็ไม่มีอิสระ...ไม่เคยมี ทุกอย่างขึ้นอยู่กับคำว่า อด กับ
ทน...เพราะฉะนั้น เค็ก็คิดว่า เค็อดทนและทนทานมานานพอสมควรแล้ว มันไม่
ยุติธรรมสำหรับเค็เลยนะคะ ที่จะให้เค็อดทนไปจนตลอดชีวิต"

(ไพพนาว. 2535 : 444 - 445)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

อะเค็ประสบอุบัติเหตุจากใจสามี โดยมีแรงผลักดันด้วยปัจจัยต่าง ๆ แต่ก็ส่งผลให้เธอ
และคนใกล้ชิด รู้สึกผิดหวัง เสียใจกับพฤติกรรมของเธอ ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

อะเค็รู้สึกสับสนเป็นทุกข์และ เกิดความละอายใจ ส่งผลต่อความคิดและความ
รู้สึกผิดของเธออย่างรุนแรง เมื่อเธอได้เสียกับคิริโดยไม่ตั้งใจ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึก
ของอะเค็ หลังตกเป็นของคิริ ดังข้อความว่า

หล่อนทำไปเพราะความแค้นและชอกช้ำ โกรธระชระตาที่ไม่เอื้อเฟื้อในความดีของ
หล่อนเลย เพราะฉะนั้นสภาพทางใจของหล่อนจึงอลหม่าน... เป็นหน้าตาที่แสดงความ
วิตก และละอาย มันไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยสำหรับผู้หญิงผู้ตัวอย่างหล่อนที่จะทำเช่นนี้เลย

(ไพพนาว. 2535 : 506)

อะเค็ไม่มีความภาคภูมิใจในตัวเองหลงเหลืออยู่เลย ก่อนหน้าที่เธอยังไม่ได้
เสียกับคิริ อะเค็มีความทุกข์ใจในปัญหาของสารนาตอย่างแสนสาหัส แต่เธอก็ยังยืนหยัดอยู่ได้อย่าง
งดงามด้วยความประพฤติที่ดี แต่ขณะนี้อะเค็กลับมีความทุกข์เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม และเป็นความทุกข์
ที่ไม่หลงเหลือความดีงาม และความภาคภูมิใจใด ๆ ไว้เลย ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึก
ละอายใจของอะเค็ ดังปรากฏในข้อความว่า

หล่อนนึกไม่ออกว่า ทำไมหล่อนเลยได้ถึงเช่นนี้ หล่อนไม่เคยมีความมั่นใจในความเลวของตนเองเลย ไม่เหมือนเมื่อครั้งที่หล่อนเป็นคนดี ครั้งนั้นหล่อนมีแต่ความมั่นใจในความดีของตัวเอง

(ไพพนาว. 2535 : 554)

อะเคื้อตัดสินใจหย่าขาดจากสารนาตทันที เมื่อเธอและคีรีถูกคนที่สารนาตส่งมาทำร้ายร่างกาย สารนาตรู้สึกเสียหน้ามาก จึงคิดฟ้องกลับว่าเธอมีชู้ บิดามารดาของสารนาตเข้ามาไกล่เกลี่ย สารนาตจึงยอมหย่าขาดจากอะเคื้อ โดยเขาได้สิทธิเป็นผู้ปกครองบุตรตามกฎหมาย แต่โดยพัตินัยอะเคื้อได้ลูกไปดูแลและได้รับเงินจำนวนหนึ่งเป็นค่าเลี้ยงดู ซึ่งไม่ได้ระบุว่าเธอจะได้รับไปถึงเมื่อใด อะเคื้อรู้ดีว่าเป็นการบังคับเธอทางอ้อมว่า หากเธอแต่งงานใหม่ เงินจำนวนนี้จะถูกงด และลูกจะต้องกลับไปอยู่ในความดูแลของสารนาต อะเคื้อไม่พอใจ แต่จำเป็นต้องยินยอม เพื่อเห็นแก่สิทธิและประโยชน์ที่ลูกของเธอจะได้รับ หลังคดีความในศาลสิ้นสุดลง อะเคื้อไม่สามารถทำใจยอมรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ อีกทั้งไม่กล้าเริ่มต้นชีวิตใหม่กับคีรี

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิดามารดา

พฤติกรรมของอะเคื้อ ส่งผลต่อความรู้สึกของคนในครอบครัว การที่หญิงมีชู้นั้น ย่อมเป็นที่อับอายขายหน้ามาถึงครอบครัวด้วย โดยเฉพาะความรู้สึกของบิดานั้น ไม่สามารถทำใจยอมรับความผิดที่เธอก่อขึ้นได้ ดังนั้นพฤติกรรมของนายไพพुरย์ที่มีต่อเธอ จึงแสดงออกมาในรูปของความมึนตึ๊งและเย็นชา ดังผู้ประพันธ์ได้แสดงความรู้สึกของบิดาผ่านมารดาของอะเคื้อ ดังข้อความว่า

"พ่อทำใจไม่ได้...เขายังว่าเคื้อผิดอยู่นั่นเอง...เขาว่าถึงอย่างไร เราเป็นผู้หญิง จะมาแก้ผ้าแบบนี้ไม่ได้...เมื่อไม่ยอมอยู่กับเขาก็หาทางออกอย่างอื่น"

(ไพพนาว. 2535 : 626)

4.2.2 ผลกระทบต่อมารดาของสามี

นางนวลรู้สึกผิดหวังและเสียใจกับการกระทำของอะเคื้อ ด้วยนางถือว่าพฤติกรรมการมีชู้นั้น เป็นการผิดศีลธรรมจรรยาอย่างร้ายแรง เป็นสิ่งที่ผู้หญิงไม่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง นางกล่าวกับสารนาตถึงพฤติกรรมของอะเคื้อด้วยความโกรธว่า

"คนเตี้ยวนี้มันเลวทรามลงไปเพราะให้อิสระกับมันมาก...ผู้หญิงมันควรต้องเป็นผู้หญิงวันยังค่ำ...เอาแต่เหตุผลแล้วละเลยศีลธรรมจรรยาอะ มันไม่ได้ คับใจยังงี้ก็หาทางออกอย่างอื่น ไม่ใช่ว่าอย่างนี้ ก็เราเป็นผู้หญิงจะเอาอย่างผู้ชายเขาได้ยังไง"

(ไพพานาว. 2535 : 572)

4.2.3 ผลกระทบต่อคีรี

หลังจากคีรีมีความสัมพันธ์ทางเพศกับอะเคื้อแล้ว แทนที่คีรีจะได้รับความพอใจในสิ่งที่ได้สมหวัง แต่เขากลับร้อนรนทรมานทรมาย ด้วยความสับสนนึกผิดสามัญสำนึกของเขา ทำให้เขาเกิดความรู้สึกละอายใจ และเสียใจที่เป็นผู้ทำให้ครอบครัวของอะเคื้อแตกแยก ดังข้อความว่า

แต่ถึงอย่างไร ความรู้สึกผิดทั้งมวลก็กำลังแผดเผาอยู่นอกของคีรีจนคล้ายกับจะไหม้เกรียมไปทั่วทุกชุมชน...เขามีได้เกิดความแสบร้อน เพราะโทษทัณฑ์ของสังคมหรือของใครอื่นเลย นอกจากโทษทัณฑ์อันเกิดจากใจตนเอง

(ไพพานาว. 2535 : 680 - 681)

บาลี จากเรื่องขุนบิตทอง

1. ภูมิหลังของตัวละคร

บาลีอายุ 28 ปี เป็นบุตรสาวของนายบุรี มารดาแยกทางกับบิดาของเธอไป ตั้งแต่เธอยังเล็ก บาลีอยู่ในความดูแลของบิดา นายบุรีมีอาชีพเป็นนักธุรกิจ และเป็นผู้ชายที่เจ้าชู้ ดังนั้นเขาจึงไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บาลีอย่างเพียงพอ บาลีถูกส่งเข้า

โรงเรียนประจำตั้งแต่ยังเด็ก บิดาของเธอไม่มีเวลาให้ นอกจากให้เงินเธอไว้ใช้จ่ายเพื่อซื้อทุกอย่างที่เธอต้องการ เมื่อเธออายุ 18 ปี บิดาได้ส่งเธอไปศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกา บาลีจบการศึกษาวิชาเลขานุการ และกลับมาทำงานเป็นเลขานุการของวีรวรรณในมูลนิธิระหว่างประเทศแห่งหนึ่ง บาลีเป็นผู้หญิงที่มีบุคลิกภาพคล่องแคล่ว มีความคิดความอ่านดี มีความเป็นตัวของตัวเองสูง

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของบาลี คือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน ในขณะที่ไปศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา บาลียึดวัฒนธรรมการออกเดทกับผู้ชาย บาลีมีอุปนิสัยและพฤติกรรมทางเพศคล้ายผู้หญิงเจ้าชู้ คือ เปลี่ยนผู้ชายบ่อย เมื่อเธอเกิดความไม่มั่นใจในความสัมพันธ์ บาลีก็จะ เป็นฝ่ายบอกเลิกความสัมพันธ์กับผู้ชายคนนั้นก่อน และคบหาผู้ชายคนใหม่ต่อไป บาลีเดินทางกลับประเทศไทย และได้พบกับสองเมืองซึ่งเป็นเพื่อนของพี่ชาย ทั้งสองมีความเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน สองเมืองขอบาลีแต่งงาน แต่บาลีขอทดลองอยู่กับสองเมืองก่อน

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคนของบาลี

3.1 ปัญหาครอบครัวแตกแยก

การหย่าร้างของบิดามารดา ส่งผลให้บาลีเติบโตขึ้นมาโดยขาดความรักและความอบอุ่น เนื่องจากมารดาไม่ได้อยู่เป็นเพื่อนใกล้ชิด บิดาก็มิได้ดูแลเอาใจใส่อย่างเต็มที่ เธอจึงแสวงหาความอบอุ่น โดยการคบผู้ชาย และมีความสัมพันธ์ทางเพศ เพื่อเป็นการทดแทนสิ่งที่เธอขาด ความฝังใจในอดีตที่มารดาแยกทางกับบิดา ทำให้บาลีไม่ศรัทธาในความรักแท้ว่ามีอยู่จริง บาลีจึงเป็นฝ่ายละทิ้ง และแสวงหารักใหม่ต่อไปเรื่อย ๆ ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของนายบุรี ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของบาลี ไว้ในข้อความว่า

คุณบุรีนี้ พลังก็เ็นกึ่งสารหล่อน อาจเป็นได้ไหมที่จิตใจบาลีนั้นหิวความรัก แต่พร้อม ๆ กันก็หวาดกลัวการสูญเสีย...หรือเป็นไปได้ไหม ที่ความพลัดพรากในวัยเยาว์ หล่อหลอมให้หัวใจหล่อนมีแต่ความซาบเย็น รักยากหน่ายง่าย แปรปรวนไปดั่งเดียวกับลมฟ้าอากาศ เนื่องด้วยไม่มีศรัทธาในคำ ๆ นี้...ความขาดศรัทธาที่แผ่เร้นอยู่ในส่วนลึกซึ้งของดวงจิต

(ปูนปิดทอง. 2536 : 114)

3.2 การรับวัฒนธรรมทางเพศจากตะวันตก

การใช้ชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกาว่าสิบปี ทำให้บาสีรับเอาวัฒนธรรมทางเพศแบบตะวันตก ในเรื่องความเป็นอิสระทางเพศ เธอคบผู้ชายที่หลายคน โดยไม่มีประเพณีบังคับ ดังบาสีได้เล่าพฤติกรรมทางเพศของเธอให้บิดาฟังอย่างเปิดเผย ทำให้นายบุรีรู้สึกไม่สบายใจนักที่ได้ยินคำบอกเล่าของบาสี แต่เขาก็ยอมรับสาเหตุความเป็นไปของสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมของเธอในขณะนั้น ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของนายบุรี ต่อสาเหตุของพฤติกรรมทางเพศของบาสี ดังข้อความว่า

คุณบุรีเองก็ไม่ได้คิดหวังนักดอกว่า บาสีจะยังคงผูกฝออยู่...อย่างน้อย ๆ ชีวิตก็ได้พัฒนาหล่อ่นไปไกลจากการอบรมดูแล และการบังคับห้ามปรามหล่อ่นเป็นอิสระอยู่ในต่างประเทศ ซึ่งแม้จะมีมารดาอยู่ด้วย แต่เขาก็รู้ว่า มารดาหล่อ่นกับหล่อ่นนั้นกุมกันไม่ติด... และมิได้รักใคร่ต่อกันเป็นพิเศษ เหมือนแม่ลูกคู่อื่น เพราะฉะนั้นสิ่งแวดล้อมและขนบธรรมเนียมที่นั่นจึงย่อมมีส่วนส่งเสริมให้หล่อ่นประพฤติทุกอย่างตามใจตน และตามใจคนทีแหวดวง โดยไม่มีทางปฏิเสธได้เลย

(ขุนบิดทอง. 2536 : 115)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

การที่บาสีมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน รวมทั้งการทดลองอยู่กับสองเมือง ส่งผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตของเธอ และคนรอบข้าง ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

เมื่อบาสีคิดเริ่มต้นชีวิตคู่กับสองเมืองอย่างจริงจัง แต่เธอมีความหวาดระแวงและไม่แน่ใจว่าสองเมืองจะยอมรับเธอได้จริง ประกอบกับความหวาดกลัวว่า ชีวิตคู่ของเธอจะล้มเหลวเหมือนกับบิดามารดา บาสีจึงขอทดลองอยู่กับสองเมืองเพื่อพิสูจน์ตนเอง แม้ว่าเธอจะได้รับการยอมรับและเชื่อใจจากสองเมืองก็ตาม ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของบาสีที่มีต่อความประพฤตินอศีลของเธอ ดังข้อความว่า

ชีวิตสาส์นหมดระเบียนนี้ไม่มีดีอะไร มันก็เหมือนหมดเกียรติ เสื่อมศักดิ์ศรีโดยสิ้นเชิง
 นึกจะนอนกับใครก็นอน นึกจะเลิกก็เลิก เสาะแสวงหาคนใหม่ต่อไปอีก นานไปตนเองนั้น
 เองจะค่อย ๆ รู้สึกว่าตนนั้นโรครากขึ้นทุกวัน เป็นที่ที่ไม่สมควรที่ใครจะอยู่ร่วมด้วย

(ขุนปิตทอง. 2536 : 461 - 462)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

ผลกระทบต่อบิดา

นายบุรีเป็นผู้ชายเจ้าชู้ และเข้าใจเหตุผลในการดำเนินชีวิตหลายอย่าง
 เขารู้ว่าสภาพแวดล้อมทำให้บาลีมีพฤติกรรมเช่นนั้น รวมทั้งตัวเขาเองที่ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่เธอ
 เป็นส่วนผลักดันให้บาลีต้องมีพฤติกรรมเช่นนี้ นายบุรีรู้สึกเสียใจในสิ่งที่เกิดขึ้น และเริ่มเป็นห่วง
 บาลี เมื่อได้ฟังเรื่องราวการใช้ชีวิตทางเพศในต่างประเทศของเธอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยาย
 ความรู้สึกห่วงใย และเป็นกังวลของนายบุรี ดังข้อความว่า

หัวใจของพ่อแม่ฉัน ถึงอย่างไรก็เต็มไปด้วยความผันผวนสูงส่งเกี่ยวกับบุตร...การที่จะ
 บังคับให้ยอมรับสภาพโดยง่ายว่า บุตรสาวผ่านความรักความใคร่ โดยพฤติการณ์มาแล้วแล้ว ๆ
 ก็ย่อมเป็นเรื่องยากเย็นอยู่นั่นเอง ฉันนี่ตาผู้เป็นพ่อเลื่อนลอยไป...ยิ่งคุยก็ยิ่งเลื่อนลอย
 ชีวิตดูสับสนแบบ ไม้ซุงที่ห่อหุ้มยังไม่สามารถจะลงเอยกับใครได้ แต่ห่วงสภาพจิตใจของ
 หล่อน ซึ่งดูเหมือนจะลงเอยยากเหลือแสน ด้วยเหตุที่ใช้ชีวิตรักอย่างฝรั่งมาจนเคยตัวแล้ว

(ขุนปิตทอง. 2536 : 116)

ปิ่นปัก จากเรื่องเลื่อมสลับลาย

1. ภูมิหลังของตัวละคร

ปิ่นปักอายุ 24 ปี เป็นบุตรสาวคนเดียวของนายยอดและนางโรย ปิ่นปักมีพี่ชาย
 คนเดียวชื่อ นครินทร์ ปิ่นปักเป็นผู้หญิงที่มีชีวิตสมบูรณ์พร้อมในสามด้าน คือ ฐานะ การศึกษาและรูปร
 ร่างหน้าตา โดยเฉพาะด้านการศึกษา เป็นสิ่งที่ปิ่นปักภาคภูมิใจมาก หลังจบการศึกษาระดับปริญญา
 ตริานประเทศ บิดาได้ส่งเธอไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทในต่างประเทศ ก่อนเดินทางปิ่นปักได้

หมั้นกับศก บุตรชายคนเล็กของมหาเศรษฐีชื่อดัง บินักเดินทางกลับประเทศไทย และเข้าพิธีแต่งงานกับศก หลังแต่งงานบินักต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับศกหลายอย่าง โดยเฉพาะเรื่องที่เขาไม่มีเวลาให้เธอ ความอดทนของบินักสิ้นสุดลง เมื่อเขามีเรื่องผู้หญิงเข้ามาเกี่ยวข้อง บินักขอหย่าจากศก หลังเธอคลอดบุตรที่เกิดกับเขาได้เพียงเดือนเศษ

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของบินัก คือ การทดลองอยู่กับผู้ชายคนใหม่หลังการหย่าร้าง บินักทดลองอยู่กับเพรียว ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน เมื่อเขาไม่มีทีท่าว่าจะยอมรับเธออย่างเปิดเผย เธอจึงบอกเลิกกับเขา ต่อมาบินักได้รู้จักกับระพี ซึ่งมาติดพันและตามตื้อเธอ ความเหงาและความว้าเหว่ทำให้เธอยอมเป็นเมียเก็บของระพี

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการทดลองอยู่กับผู้ชายคนใหม่หลังการหย่าร้างของบินัก มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 ชีวิตสมรสล้มเหลว

หลังตัดสินใจหย่าขาดจากศก บินักรู้สึกเสียใจและผิดหวังในความล้มเหลวที่เธอได้รับ เธอออกเที่ยวกับเพรียวเพื่อประชดชีวิต เนื่องจากเธอทำความผิดมาตลอด แต่เธอไม่ได้รับผลดีตอบแทน ดังคำพูดของบินักที่บอกกับนครินทร์ เมื่อเขาตักเตือนเธอให้ระมัดระวังตัวในการคบกับเพรียว ดังข้อความว่า

"...บินไม่เห็นมีประโยชน์อะไรเลย กับการทำตัวเป็นคนดีเพียบพร้อม ฟิรินทร์เห็นหรือยังคะ อย่างบินนี่ไง แล้วมันก็ลงเอยอย่างนี้...บินไม่คิดแล้วคะฟิรินทร์ ไม่คิดอะไรแล้ว ที่ตอนเป็นคิดแทบตาย ระวังตัวแทบตาย บินไม่เห็นได้รับผลดีตอบแทนเลย ความดีของบินที่ทามาตลอดด้วยเด็กช่วยอะไรบินได้มั้ง ความเป็นลูกที่ดี เล่าเรียนดี แหกลาญหมคชาโง่ไหม เพียงแต่มีตัวคนนี่"

(เลื่อมสลัปลาย. 2540 : 449 – 450)

3.2 ความต้องการด้านจิตใจ

บินักคบหากับเพรียวเพื่อต้องการทดสอบตนเองว่า เธอไม่ใช่ผู้หญิงไร้ค่า

จนถูกสามีทอดทิ้งไป เปรี้ยวซึ่งรู้ปัญหาและเข้าใจพฤติกรรมของปิ่นปักดี คิดนางถึงสาเหตุที่ทำให้เธอยอมคบหากับเขา ดังข้อความว่า

ตลอดเวลาที่ถูกสภทอดทิ้ง ปิ่นปักอยู่ในสภาพเจ็บช้ำ แนนอนที่ผู้หญิงอย่างหล่อนเมื่อ
ทะนงตนว่ามีดี แล้ววันหนึ่ง หล่อนถูกผู้ชายคนหนึ่ง "หักหน้า" เสมือนหล่อนไม่เคยมีค่า
อย่างใด หล่อนย่อมาใคร่จะทดสอบหาตัวเอง หรือ "เขา" ได้ประจักษ์บ้างว่า หล่อนมีได้
ไว้ค่าอย่างที่เขาคิด

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 512 - 513)

ความเหงาและความว้าเหว่ ทำให้ปิ่นปักเกิดความอ่อนแอ และมีสภาพจิตใจ
ที่ไม่มั่นคง ความผิดหวังในชีวิตคู่ถึงสองครั้ง ปิ่นปักไม่สามารถหาจุดยืนให้ตัวเองได้ เธอเลือก
การเป็นเมียเก็บของระพี โดยรู้ถึงผลที่จะตามมาเป็นอย่างดี ดังปิ่นปักได้พูดกับมารดา ดังข้อความว่า

"ช่างมันเถอะค่ะแม่...ปิ่นทำใจแล้ว ไปเรื่อย ๆ...ถอนตัวได้เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้น แต่
จะไม่ทำให้ปิ่นไม่มีแผนเลย ก็เป็นไปไม่ได้..."

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 795)

4. ผลกระทบของพฤติกรรมที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

การที่ปิ่นปักทดลองอยู่กับผู้ชายคนใหม่หลังการหย่าร้าง และยอมรับสภาพการเป็นเมีย
เก็บ ส่งผลต่อชีวิตของเธอและคนรอบข้าง ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

หลังการหย่ากับสภ ความทรงจำในความรู้ความสามารถของปิ่นปัก ทำให้เธอ
ไม่สามารถทำใจยอมรับความล้มเหลวที่เกิดขึ้นได้ ปิ่นปักต้องการพิสูจน์ว่าเธอยังมีคุณค่า โดยยอม
เป็นของเปรี้ยว และทดลองอยู่กับเขาได้ระยะหนึ่ง แต่แล้วชีวิตของเธอก็ต้องล้มเหลวอีก เมื่อมารดา
ของเปรี้ยวรังเกียจไม่ยอมรับเธอ เพราะเธอเป็นหญิงที่มีสามีแล้ว ไม่คู่ควรกับเปรี้ยวซึ่งเป็นโรค
ความสับสนทำให้เธอต้องมีผู้ชายคนใหม่ ซึ่งมีภรรยาที่ดีพร้อมอยู่แล้ว ปิ่นปักต้องกลายเป็นเมียเก็บ
ของระพี ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของปิ่นปัก ด้วยความรู้สึกสับสนและว้าวุ่นใจ ดังข้อความว่า

หล่อนระบายลมหายใจยาว ว่าเหวจนอยากจะร้องไห้...นี่ก็ไม่ออกเลยว่ ตนเอง
เดินมาอย่างไร ล้มลุกคลุกคลานขนาดไหน จึงผ่านผู้ขายไปแล้วถึงสองคน เส้นทางข้าง
หน้าก็เป็นหนทางที่มีแต่จะถูกปรักรา คาคโรท เส้นทางของ "เมียน้อย" หรือเมียเก็บ
ซึ่งฟังด้วยหูข้างไหน ก็ไม่มีวันที่จะเป็นสง่าราศีขึ้นมาได้

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 734)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิตามารดา

นายยอดเกิดความรู้สึกอับอายที่ปิ่นปักหม่าขาดจากศกแล้วออกจาก
บ้านไปเช่าอพาร์ทเมนต์อยู่กับเพรียว จนเป็นที่ครหานินทาของชาวบ้าน และยังได้ฟังปิ่นปักหูใน
ทานองห้ามไม่ให้เขาไปสนใจพูดของชาวบ้าน จนเขาต้องระเบิดอารมณ์ใส่ปิ่นปักด้วยแค้นใจ
ดังปรากฏในข้อตอนหนึ่งว่า

"ไอ้การแค้นคำครหาไว้มั่งเป็นของดี ปิ่น มันทำให้เราสำรวม คิดหน้าคิดหลัง ทำแต่
สิ่งที่ดีที่งาม คนไม่แค้นใครมีคู่ทางทำผิดได้แยะ เพราะนึกว่าโลกนี้เป็นของกู กูจะทำอะไร
ก็ได้ที่กูอยากทำ มันก็ได้หรอก ถ้าไม่เดือดร้อนใคร แต่มีมันเดือดร้อนหมด นับจากตัวลูกเอง
พอแม่่วงศ์วาน่วนเครือ"

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 622)

นางโปรยรู้สึกผิดหวังและเสียใจกับพฤติกรรมของปิ่นปักมาก
เนื่องจากเธอได้พูดเตือนสติปิ่นปักมามากแล้ว แต่ปิ่นปักไม่ยอมรับฟัง ในที่สุดนางโปรยต้องทำใจยอมรับ
และกล่าวเตือนปิ่นปักเป็นครั้งสุดท้าย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ใจ และเหนื่อยหน่ายใจของผู้เป็น
มารดาไว้ในข้อความว่า

"...แม่เะ ไม่อยากว่ากล่าวอะไรลูกอีกแล้ว เพราะนึกอยู่ทุกครั้งที่ ลูกเองก็ยอม
เข้าใจอะไรต่ออะไรขึ้นมาก แถมลูกก็มีวิชาความรู้สูง มีตำแหน่งหน้าที่ก้าวหน้า ย่อมฉลาด
พอที่จะหยั่งได้ถึงอุบัติเหตุเภทภัยทุกอย่าง ที่จะเกิดเพราะการกระทำของตนเอง"

"เอาเถอะปิ่น ชีวิตเป็นของลูก ลูกจะเอามันไปพิศพาดยังไง ลูกก็รับผิดชอบไปเถอะ แต่อย่าลืมเสียอย่างนะว่า ปิ่นก็มีลูก...อย่าท้าวเป็นศัตรูต่อลูกก็แล้วกัน ปิ่นมีสิทธิ์หาความสุขใส่ตัว เมื่ออึดหน่าพอควรแล้ว แบ่งให้ลูกของเธอเองมั่ง"

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 774, 776)

4.2.2 ผลกระทบต่อพี่ชาย

นครินทร์รู้สึกหวั่นไหวและ เป็นกังวลกับชีวิต และอนาคตของปิ่นปัก ไม่ว่าเขาจะตกเตี๊ยมและชี้แจงเหตุผลถูกคิดให้ปิ่นปักฟังอย่างไร ปิ่นปักก็ไม่ยอมคล้อยตาม หรือเชื่อฟังคำพูดของเขาเลย ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของนครินทร์ หลังพูดจากับปิ่นปักหลายเรื่อง ดังปรากฏในข้อความตอนหนึ่งว่า

นครินทร์พยายามกล้ำกลืนความทุกข์ยาก และความหวั่นไหวปิ่นปักลงไปอย่างระทม ที่สุด...นครินทร์นั่ง เขาจำเป็นต้องฟังหล่อน พยายามเข้าใจการกระทำของหล่อนเหมือน ที่เข้าใจตัวเอง แม้ว่าทุกสิ่งทีหล่อนทำนั้น ขวนให้เขาหัวนหวาด ใจหายใจคว่ำก็ตามที่

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 451, 623)

พาไล จากเรื่องเลื่อมสลับลาย

1. ภูมิหลังของตัวละคร

พาไลเป็นเด็กก้นครัว อายุ 25 ปี มารดาคลอดแล้วทิ้งเธอไว้ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ต่อมาเธอถูกขอไปเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรมในครอบครัว "วิบูลยา" ซึ่งมีฐานะร่ำรวย และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในวงสังคม บิดามารดาบุญธรรมบิดบังความจริงเรื่องที่เธอไม่ใช่บุตรแท้ ๆ ของเขาไว้ ทั้งสองเลี้ยงดูพาไลเป็นอย่างดี เมื่ออายุได้ 15 ปี เธอได้รู้ความจริงว่า เธอไม่ใช่ลูกหรือคนในตระกูลวิบูลยาที่แท้จริง พาไลรู้สึกเสียใจอย่างมาก และไม่ยอมรับความจริงว่าเธอเป็นเด็กก้นครัว ซึ่งถูกขอมาเลี้ยง พาไลจึงหนีออกจากบ้าน และเตร็ดเตร่ไปกับกลุ่มเพื่อน อดรับจ้างเป็นนางแบบสมัครเล่น

พาไลไม่จบการศึกษาระดับมัธยมต้น แต่เพราะเธออยู่ในครอบครัวที่ดีเธอจึงมีรสนิยมในเรื่องส่วนตัวสูง เช่น การชมระบำบัลเลต์ และฟังดนตรีคลาสสิกในยามว่าง พาไลมีรสนิยมในการแต่งตัวดี รู้จักการวางตัว เธอเป็นผู้หญิงที่มีความตั้งใจแน่วแน่ หากทำสิ่งใดเธอต้องทำให้สำเร็จ

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของพาไล คือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน เธอเสียตัวครั้งแรกให้กับพี่ชายของเพื่อน เขาจับเธอเป็นภรรยาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย พาไลใช้ชีวิตคู่กับสามีคนแรกได้ไม่นานนักก็เลิกร้างกันไป หลังจากนั้นเธอใช้เสน่ห์ความเป็นผู้หญิงสวย จับผู้ชายที่มีฐานะร่ำรวย เพื่อความอยู่รอดและมั่นคงในชีวิต โดยผู้ชายเหล่านั้น เลี้ยงดูเธอในฐานะเมียเก็บ บางรายพาไลใช้ชีวิตอยู่กับผู้ชายที่ตนพอใจ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของพาไลที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตน ดังข้อความว่า

เกือบสิบปีมาแล้วสิ่งที่หล่อเลี้ยงชีวิตข้าพเจ้าเช่นนี้ ผู้ชายผ่านเข้ามา คนแล้วคนเล่า แล้วสุดท้ายก็จากไป บางคนให้เงินหล่อนมาก ำให้รถ ำให้ของกำนัลมีราคา...ถ้าช่วงไหนพบ "เสีย" ก็สบายไปพักใหญ่ เสียพวกนั้นจะเลี้ยงดูหล่อน อิ่มหมีพีมัน เปลี่ยนรถให้ จ่ายเงินเดือนเป็นเรื่องเป็นราวอย่างงาม...หล่อนเองก็มีความสุขขึ้น มีโอกาสไปจับจ่ายใช้สอย แล้วย่องกง สิงคโปร์ ปะเหมาเคราะห์ดีก็ได้ไปย่ำปารีส ลอนดอน

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 28 - 29)

พาไลมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน หลายครั้งที่เธอตั้งครรภ์จึงต้องไปทำแท้งเพื่อตัดปัญหาทุกอย่างโดยเฉพาะเรื่องเด็กไม่มีพ่อ ครั้งสุดท้ายพาไลสนิทถึงความไร้จุดหมายในชีวิต พาไลไปทแท้งและตั้งใจเลิกใช้ชีวิตสำส่อนทางเพศ และคิดเริ่มต้นชีวิตคู่กับใครก็ได้ที่ไม่รังเกียจอดีตของเธอ พาไลเริ่มทำงานโดยที่ไม่ต้องใช้เนื้อตัวแลกกับเงิน เธอตัดขาดความฟุ้งเฟ้อทางวัตถุออก และระมัดระวังการคบหากับผู้ชายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคนของพาไล มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 การขาดวุฒิภาวะและประสบการณ์ชีวิต

พาโลตัดสินใจออกจากบ้านของพ่อแม่บุญธรรม โดยที่เธอยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ แต่เพราะที่สุมีมานะ การขาดความยั้งคิด ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และอารมณ์หุนหันพลันแล่นของเด็กวัยรุ่น เป็นเหตุให้พาโลเดินทางผิด ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของพาโลที่มีต่อพฤติกรรมของเธอ ไว้ในข้อความตอนหนึ่งว่า

ถึงวันนี้ พาโลกล้ายอมรับโดยไม่มีทิวี่ว่า ความผิดพลาดของหล่อนเกิดจากตัวเองเกิดจากความเร่งแต่เพียง เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และเกิดจากอารมณ์หุนหันพลันแล่น
(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 138)

3.2 ความต้องการทางด้านจิตใจ

พาโลได้รับการปรนเปรอจากผู้ชายไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ สิ่งของมีค่า หรือเงินเดือน ทำให้เธอหลงใหลไปกับชีวิตที่ไม่มีแก่นสาร โดยคิดว่าเป็นความสุขสบาย ไม่ต้องลงทุนลงแรงแต่อย่างใด แค่ไปหลับนอนกับผู้ชายก็ได้เงินมาง่าย ๆ เงินที่ได้มาเธอก็จะนำไปซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับมาแต่งตัวเพื่อจับผู้ชายรายต่อไป ดังนั้นชีวิตของพาโลจึงตกอยู่ในวงจรที่มีแต่ความอยากได้อยากมีไม่สิ้นสุด ผู้ประพันธ์ได้บรรยายสภาพชีวิตของพาโลไว้ในข้อความว่า

ดูราวกับว่า ชีวิตหล่อนนั้นเกิดมาเพื่อเกมการกีฬาโดยเฉพาะ มิได้มีคุณค่าอันใดสอดใส่ไว้ในตนเอง การงานอย่างใดไม่เคยลงมือทำเป็นขึ้นเป็นอัน ในลมหายใจนั้นมือยังไม่ถืออย่างพาโลเสื้อผ้าอย่างหรูหราห่อหุ้มให้ดูเจริญตาแล้วออกเที่ยวเตร่ ไปเหมือนผีเสื้อที่บินอยู่ระหว่างกอไม้ดอก เงินที่ได้จากการปรนเปรอของผู้ชาย ก็ใช้จ่ายหมดเปลืองไปในความดิบ ๆ สุก ๆ แห่งอารยธรรมห้องปรับอากาศ จนกลายเป็นสิ่งเสพย์ติดที่ขาดไม่ได้
(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 52)

เมื่อพาโลมีความตั้งใจจริงที่จะเผชิญกับปัญหา และอุปสรรคในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนเองใหม่ เธอได้รับความเห็นใจและเชื่อใจจากนครินทร์ เธอเกิดความรู้สึกศรัทธาเขาจนกลายเป็นความรัก เธอยอมเป็นของนครินทร์โดยไม่มีข้อผูกมัด นครินทร์ส่งสาร

และเห็นใจพาไลมากที่มารดาของเขาไม่ยอมรับเธอ ทำให้ครินทร์ไม่กล้าทำลายจิตใจของพาไล โดยการทิ้งเธอไป

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

พาไลมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตของเธอและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

พฤติกรรมทางเพศของพาไล ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความรู้สึกของเธอ โดยเฉพาะครั้งสุดท้ายที่เธอไปทานแท่ง เมื่อเกิดความเบื่อหน่ายชีวิตที่ซ้ำซากไร้จุดหมาย เธอจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ แต่เธอก็พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการเริ่มต้นใหม่หลายประการ โดยเฉพาะเธอไม่มั่นใจว่าชีวิตในวันข้างหน้าจะได้รับการยอมรับจากสังคมหรือไม่ ดังพาไลคิดถึงผลกระทบที่เธอได้รับ ดังข้อความว่า

บัดนี้หล่อนมีแต่ความไม่มั่นคง ไม่เชื่อตัวเอง ดูแคลนอดีตอันเสื่อมทรามของตน รวมทั้งไม่มั่นใจว่า ชีวิตของคนที่เกิดพลาดคนหนึ่งนั้น จะกลับฟื้นคืนคงขึ้นมาได้ เพียงเพราะเกิดความรู้สึกในผิดชอบชั่วดี

(เสื่อมสลับลาย. 2540 : 646)

การเริ่มต้นชีวิตใหม่ของพาไลเป็นไปอย่างยากลำบาก เพราะเธอไม่มีหลักฐานการศึกษารับรองความรู้ความสามารถ นอกจากความสวยและบุคลิกภาพซึ่งได้รับการฝึกมาเป็นอย่างดี พาไลได้รับความช่วยเหลือจากป้า สามีของมีมเพื่อนสนิทของเธอ ให้เข้าทำงานเป็นพนักงานต้อนรับในโรงแรมแห่งหนึ่ง เธอต้องการมีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข พบผู้ชายดี ๆ สักคนที่ไม่รังเกียจอดีตของเธอ บัดนี้เธอได้ตระหนักว่าชีวิตมันง่าย สาธอนนั้นไม่เกิดผลดีต่อเธอเลย โดยเฉพาะการจะได้รับการยอมรับจากผู้ชายที่เธอสนใจ ว่าเขาจะไม่สนใจอดีตของเธอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดที่มีต่อความวิตกต่อการใช้ชีวิตคู่ของเธอในอนาคตไว้ว่า

ผู้ชายทุกคนที่ผ่านหล่อนไปแล้วนั้น แม้จะเคยรักและหลงใหลหล่อนเพียงใด หากส่วนลึกในใจเขาก็เคลือบแฝงไปด้วยความดูหมิ่น ความดูหมิ่นนี้จะสงบอยู่ในที่ทางของมันเฉพาะ

ระยะแรก ๆ พักหนึ่ง แต่เมื่อชินชานานเข้า ผู้ชายทุกคนย่อมรู้ดีว่า ผู้หญิงที่นอนเคียงข้างตน อยู่ในบางช่วงเวลานั้นคือใครกัน

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 413)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิดามารดาของนครินทร์

บิดาของนครินทร์รู้สึกเดือดร้อนใจและผิดหวังที่นครินทร์ไปคบหากับ พาลิ ซึ่งเขายอมรับไม่ได้ถึงแม้ว่านายยอดเป็นผู้ชายควรจะ เคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับผู้หญิงอื่นมาก่อน นายยอดได้ตักเตือนห้ามปรามนครินทร์ไม่ให้คบหากับพาลิ นายยอดไม่ได้เชื่อแม้แต่น้อยกว่า พาลิจะกลับตัวได้เพราะพาลิเคยเป็นคนที่มีความประพฤติเหลวแหลกมาก่อน ดังปรากฏในข้อความว่า

"ไม่ว่าช้าหรือเร็ว แต่ไม่ว่าจะให้คนแบบนั้น ยากดีมีเงินพอไม่ว่า จนเท่าไรก็ไม่ว่า ขออย่าให้เสียเสีย ถ้าเสียเสียแล้วมันจะเป็นปัญหาที่หลัง แก่ไม่กลัวตกเป็นขี้ปากคนหรือ หรือ คุณนครินทร์คนเก่งไปคบว่าเอน้อง ๆ อีตัวมาเป็นเมีย"

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 422)

ส่วนความรู้สึกของนางโรยนั้นท้ออย่างไร นางก็ไม่สามารถยอมรับอดีตที่ผ่านมาของพาลิได้ นางถึงกับล้มป่วยด้วยความรศกเศร้า เมื่อรู้ว่านครินทร์ได้เสียกับพาลิ นครินทร์นัดพาลิให้มาราบนายยอดและนางโรยที่บ้าน เหมือนบังคับให้คนทั้งสองยอมรับในความสัมพันธ์ของพาลิและนครินทร์ นางโรยมีสุขภาพทรุดโทรมลง ผู้ประพันธ์ได้บรรยายสภาพและความรู้สึกของคนทั้งคู่ไว้ในข้อความตอนหนึ่งว่า

สองสามีภรรยา นั่งรถไปร้านด้วยกันในตอนเช้า ในหัวใจของแต่ละคนมีสิ่งรกรเรื้อที่กำจัดไม่ได้ เพียงแต่ว่าคุณยอดท้อใจได้เร็วกว่า แม้จะรู้สึกหมดหวังอย่างไร ก็หักห้ามความอาดูรนั้นไว้ได้โดยคุณนิ ไม่ปล่อยยาให้เรื้อรังเกาะกินหัวใจทั้งหลัก และตื่นนอนสุขภาพเสื่อมโทรมลงอย่างภรรยา

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 690)

นางโปรบบอกกับนายยอดด้วยความรู้สึกเจ็บปวดใจว่า เธอไม่สามารถต้อนรับพาลีในฐานะลูกสะใภ้ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า ผู้หญิงที่เคยมีความสำส่อนทางเพศมาก่อน จะได้รับการรังเกียจอย่างรุนแรง ไม่ได้ได้รับความเชื่อใจและยอมรับ ดังปรากฏในข้อความว่า

"ฉันจะบอกมันว่า ที่หลังไม่ต้องพามาอีกแล้ว เมื่ออยากจะเอามัน ก็ไปเอาที่อื่น อย่ามาบังคับให้ต้องรู้ต้องเห็นเป็นอันขาด"

(เลื่อมสลับลาย . 2540 : 692)

4.2.2 ผลกระทบต่อนครินทร์

นครินทร์รู้สึกละเลาะละล้ง ตัดสินใจไม่ได้ว่าเขาจะเลือกรักษาความรู้สึกของใครระหว่างบิดามารดา และผู้หญิงที่เขาอยากช่วยเหลือ เมื่อมารดาของเขาไม่ยอมรับพาลี รวมทั้งคนรอบข้างตัวเขาไม่เชื่อว่า พาลีจะกลับตัวกลับใจได้จริง เพื่อเป็นการไม่ทำลายความหวังในชีวิตของพาลี และรักษาความรู้สึกของบิดามารดาไว้ นครินทร์ตัดสินใจขออนุญาตไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยจดทะเบียนรับพาลีเป็นภรรยาอย่างถูกต้องก่อนเดินทางไปใช้ชีวิตด้วยกันในต่างประเทศ

พลับพลา จากเรื่องเนื่อนาง

1. ภูมิหลังของตัวละคร

พลับพลา อายุ 29 ย่าง 30 ปี เป็นบุตรสาวคนเดียวของนายวิกรมกับนางเรียง นางเรียงเป็นญาติห่าง ๆ ของนางพรรณธรรมาของนายวิกรม นางเรียงทำหน้าที่เป็นแม่บ้านให้กับคนทั้งสอง พลับพลาได้รับการเลี้ยงดูจากนางพรรณธรรมา ซึ่งไม่มีบุตรกับนายวิกรม พลับพลาไม่สนิทกับนางเรียงผู้เป็นมารดานัก เพราะนางพรรณธรรมาแยกพลับพลามาเลี้ยงดูตั้งแต่เกิด พลับพลาจึงรักและสนิทสนมกับนางพรรณธรรมา นางพรรณธรรมารังเกียจนางเรียงเพราะคิดว่า นางเรียงพยายามแย่งนายวิกรมจากเธอและยังมีลูกด้วยกัน นางพรรณธรรมาอาจถ่ายทอดความเกลียดชังนางเรียงไปที่พลับพลา โดยแสดงออกในรูปของการให้ความรัก และตามใจพลับพลาอย่างมาก

พลับพลาเติบโตเป็นเด็กที่แข็งแรงฉลาด ทั้งสวย เมื่อพลับพลาอายุ 18 ปี นายวิกรมส่งเธอไปเรียนหนังสือที่ประเทศสหรัฐอเมริกา พลับพลาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีและโทจากมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงของอเมริกา เธอได้รับคัดเลือกให้เข้าทำงานเป็นพนักงานระดับสูงของธนาคารแห่งหนึ่ง ก่อนเดินทางกลับมาเป็นผู้บริหารระดับสูงประจำสาขาในประเทศไทย

พลับพลาเป็นผู้หญิงรักอิสระ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง กิริยาท่าทางสง่าผ่าเผย ที่ทำและแววตาดูกริมนเหมือนผู้หญิงเจ้าชู้ เป็นผู้บริหารที่ตัดสินใจเด็ดขาด บริหารงานดี เป็นกันเองกับลูกน้อง ลูกน้องทุกคนจะรักและเคารพเธอมาก

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของพลับพลา คือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน ขณะไปศึกษาและใช้ชีวิตในสหรัฐอเมริกา ก่อนเดินทางกลับประเทศไทย พลับพลาทดลองอยู่กับก๊วน นินาส เมื่อกลับประเทศไทยเธอได้รู้จักกับชุมสาย และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเขาด้วยความพอใจ ต่อมาเธอถูกใจล่องชาตซึ่งเป็นญาติผู้น้องของชุมสาย เธอแสดงความสนใจเขาจนออกนอกหน้า และติดตามยั่ววนเขาจนเขาเกิดความไม่พอใจ และเมื่อได้โอกาสเขาพูดจาสั่งสอนการแสดงพฤติกรรมของเธอย่างรุนแรง

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคนของพลับพลา มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 การรับวัฒนธรรมทางเพศจากตะวันตก

พลับพลาไปศึกษาและใช้ชีวิตอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลาถึง 11 ปี นั้น ทำให้เธอรับความคิดความเชื่อ และการแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างเป็นอิสระ เธอเชื่อในเรื่องสิทธิและความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ ไม่ให้ความสำคัญกับการที่ต้องเสียเนื้อเสียตัว แต่ให้ความสำคัญกับความรู้ความสามารถมากกว่า ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดความเชื่อของพลับพลา ดังข้อความว่า

...หล่อนไม่เคยยึดถือความรักนวลสงวนตัว วัฒนธรรมอันเป็นเสรี แทรกซึมเต็มอยู่ในทุกชุมชน นั่นก็คือ ความเท่าเทียมกันการเป็นมนุษย์ ไม่เลือกหญิงเลือกชาย หญิงใดเก่งกว่าชายใด หญิงนั้นสามารถนำชายโดยอัตโนมัติ แม้เนื้อหนังมังสาจะไม่ถือว่าเป็นหัวใจในการ

ตัดสินคนว่าดีหรือชั่ว...หล่อนเป็นอิสระ มิได้ "ขึ้น" กับชายใด...หล่อนต่างหากเป็นฝ่าย
"เลือก" ผู้ชาย มิใช่ผู้ชายเลือกหล่อน

(เนื่อนาง. 2539 : 17, 22)

3.2 ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง

การที่ผลลัพธ์เกิดมามีชีวิตที่สมบูรณ์เพียบพร้อมในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา ฐานะ ความรู้ความสามารถทำให้ผลลัพธ์ภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเองมีมาก ส่งผลให้ผลลัพธ์มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง และใช้ความเชื่อมั่นไปในทางที่ผิด ดังจะเห็นได้จากบทสนทาระหว่างผลลัพธ์กับนายวิกรม เมื่อเขาเตือนเธอเรื่องการกลับบ้านดึก ๆ ดังบทสนทนาต่อไปนี้

"...พ่อเป็นห่วง ลูกจะเก่งกาจแค่ไหนก็เป็นผู้หญิงนะลูกนะ ทางเสียมันแยะ ยิ่งถ้า
ลูกคิดว่าตัวเองเก่ง หนทางที่ลูกประมาณ ก็จะอยู่ข้างหน้าแยะขึ้น"

"โง่ ๆ ลูกก็รู้ว่าตัวเองเก่งอยู่ดีแหละคุณพ่อ แต่ลูกก็รู้ว่าลูกจะทำอะไรกับตัวเอง ความ
คิดของลูกอาจไม่อยู่ในระเบียบนักหรอกค่ะ แต่ลูกก็ไม่ได้เกิดมาสำหรับความแข็งแรง ๆ ทั้ง
สิ้น ในโลกนี้ ลูกต้องการเสน่ห์มากที่สุด เมื่อใช้ความสามารถของตัวเองเป็นประโยชน์ได้
ถึงที่สุดแล้ว ตัวเองก็ย่อมมีสิทธิ์จะทำทุกอย่างตามความพอใจด้วย ให้อุ้มกับที่เกิดมาเป็นคน
กะเขาชาติหนึ่ง"

(เนื่อนาง. 2539 : 151)

ล่องชาดคิดถึงการที่ผลลัพธ์มีพฤติกรรมทางเพศเรื่องการหลับนอนกับผู้ชาย
คนใดก็ได้ที่ตัวเองพอใจ เป็นเพราะเธอหลง และเชื่อมั่นในความสวย ความเก่งของเธอ
ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของล่องชาด ซึ่งมีต่อพฤติกรรมทางเพศของผลลัพธ์ไว้ในข้อความว่า

นิสัยที่แท้จริงของหล่อนเป็นอย่างไร เขาไม่รู้ เพราะยังมิได้สนิทสนมคุ้นเคยมากถึง
ขนาดจะรู้ได้ แต่เท่าที่หล่อนผ่านตาเขาไป หล่อนมีแต่ความเชื่อตัวเองมากจนอาจบอกได้
ว่าหลงตน แล้วหล่อนก็หยิบเอาความนิยมฝรั่งเศสมา ซึ่งหล่อนคลุกคลีอยู่นั้น มาบวกเข้ากับ
ความหลง

(เนื่อนาง. 2539 : 689)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

การนำความคิดเสรีทางเพศของวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ในสังคมไทย โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม ผลกระทบจึงเกิดขึ้นต่อความคิด และความรู้สึกของคนในสังคม ซึ่งเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่เสื่อมเสียอย่างรุนแรง แม้พลับพลาก็มีปัจจัยภายนอกที่สมบูรณ์รองรับ ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หน้าตา ฐานะ ความรู้ความสามารถ แต่ก็ไม่สามารถทดแทนความประพฤตินี้ที่สังคมไม่ยอมรับได้ ดังผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อชีวิตของเธอและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

พลับพลาสู้ภัยเสียความเชื่อมั่น และความมั่นใจในตัวเองจนหมดสิ้น ล่องชาดปฏิเสธเธอผู้ซึ่งมีทั้งรูปสมบัติและคุณสมบัติอย่างพร้อมมูล เธอรู้สึกอับอายจนไม่สามารถเผชิญหน้ากับล่องชาดได้ หลังจากที่เธอพยายามเสนอตัวเธอให้กับเขา ในห้องพักของโรงแรมที่ฮ่องกง แต่ถูกล่องชาดปฏิเสธและว่ากล่าวตักเตือนเธออย่างสุภาพแต่เจ็บแสบรุนแรง ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของพลับปลาที่มีต่อตนเองไว้ในข้อความว่า

... เราจะรู้หรือไม่ว่า เสียงที่เขาเปล่งออกมานั้นเจ็บแสบทีเดียว มันเหมือนแสที่หวดขี้นลงบนเนื้ออ่อน ๆ รวดร้าวยิ่งเสียกว่าคำว่า "คุณเลว" หลายเท่า... นับตั้งแต่คืนนั้นเป็นต้นมา หล่อนรู้สึกแต่ว่า ตัวเองไร้ค่าอย่างยิ่ง พลับปลาลงนั่งพิงหมอน เนื้อตัวผะผ่าวขึ้นมาอีกเหมือนจับไข้ คนที่เคยทะนงหลงตนมานักหนานั้น จะทนเห็นตัวเองถูกปฏิเสธ และถูกสั่งสอนขนาดนี้ได้อย่างไร ดูนี่สิ... ทุกครั้งที่รำลึกขึ้นมา เนื้อตัวก็พาดเป็นเหน็บชาด้วยความอาย ความอายคุกคามตามติดไปทั้งหลังและต้น

(เนื่อนาง. 2539 : 689, 708)

พลับปลาเห็นว่า เธอไม่เหมาะที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่เต็มไปด้วยระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคมไทย ในที่สุดพลับปลาทำเรื่องขอย้ายตัวเองกลับไปทำงานที่สำนักงานใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิด ความรู้สึกของพลับปลาที่มีต่อค่านิยม และระเบียบแบบแผนการดำเนินชีวิตของคนในสังคมไทย ด้วยความรุนแรง และไม่เข้าใจ ดังข้อความว่า

หล่อ่นขับรถกลับที่ทำงานด้วยความซึมเศร้าในหัวใจ เพิ่งรู้สึกเมื่อไม่กี่วันมานี้เองว่า กรุงเทพฯอยู่ยากสำหรับหล่อ่น เริ่มด้วยผู้คน นับตั้งแต่พ่อแม่ลงไปถึงใครต่อใครในสังคมกว้างขวางของหล่อ่นนี้ พ่อแม่เป็นแบบที่มีแต่ความรัก แต่ไม่มีความเข้าใจ และแม้จะเข้าใจหรือบอกว่าตัวเองเข้าใจ ก็มีใช้ความเข้าใจลึกลับ เพราะคนวัยนั้นติดข้องกับค่านิยมเก่าแก่มาก ปลอดภัยไม่ออกเลย... โดยเฉพาะกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น ผู้หญิงสาวต้องรักนวลสงวนตัว ต้องไม่เสียตัวก่อนแต่งงาน ต้องไม่ปล่อยตัวให้ชายเซยชม โดยชายนั้นมิได้เป็นสามีอย่างถูกต้อง ต้องไม่ไปอยู่กับชายเจย ๆ โดยไม่มีการยอมรับ และอะไรต่ออะไรอีกมาก แต่เมื่อผลลัพธ์มิได้เป็นผู้หญิงที่ถูกชายเซยชมเสมอไป หากเป็นฝ่ายเซยชมชายด้วย หล่อ่นจะรู้สึกอย่างไรนอกจากคับแค้น ส่วนในสังคมอื่น ๆ รอบตัวนั้น ก็มีระเบียบและทักษะที่ประหลาด ๆ ยิ่งความอึดอัดให้แก่หล่อ่นหลายต่อหลายอย่าง ทั้งเรื่องการเมืองและการบ้าน กฎที่ทุกคนพยายามกำหนดหรือตราเอาไว้ หรือประกาศว่ามันเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ พอถึงคราวปฏิบัติจริงก็มีได้เป็นเช่นนั้น มันบิดเบี้ยวซับซ้อนชอบกลอยู่ ถ้ารักจะตรงไปตรงมาตามระเบียบแล้ว ก็ต้องพบความผิดหวังอย่างแรงที่สุด แต่ทุกคนก็ยังพยายามทาบปลอมแปลงว่าตัวเองเข้าใจระเบียบ คนทั้งหลายจะรู้หรือเปล่าว่า เมื่อมาถึงใหม่ ๆ หล่อ่นงงเป็นนกหนาทีเดียว นี่ถ้าไม่อาศัยรูปโฉมและตำแหน่งฐานะที่ได้รับการยอมรับด้วยตัวเองแล้ว คนอย่างหล่อ่นหรือจะมีหน้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ โดยไม่ล้มเหลวลงไปเป็นเรื่อง ๆ แต่ที่เอาตัวรอดมาได้ เพราะคนทั้งหลายพึ่งเงินกู้ของหล่อ่น หล่อ่นเป็นฝ่ายต้องได้ ต้องมีคนจ้อ...ก็เลยสบาย ถ้าหล่อ่นเป็นฝ่ายต้องพึ่งพาบุญเขาขึ้นมาเมื่อไหร่ ก็อย่าหวังเลยว่า...จะเดินหัวเราะอยู่ได้จนบัดนี้ เพราะฉะนั้นบ่ายวันนี้ผลลัพธ์จึงกลับมาด้วยตระหนักดีในสภาพจิตของตนเอง

(เนื่อนาง. 2539 : 475 - 477)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิดา

นายวิกรมมีแต่ความเสียใจและคับแค้นใจ เมื่อได้รู้ว่าผลลัพธ์พฤติกรรมทางเพศที่ผิดต่อค่านิยมของสังคมไทย เขาารู้สึกอับอายจนไม่สามารถจะพบปะและเผชิญหน้ากับใครได้ เขาถือว่าลูกสาวเขานั้นฉลาดแต่ไม่เฉลียว ทะนงตนในทางผิด ใช้ชีวิตหมดเปลืองอย่าง

นำอภัยเป็นที่สุด ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึก ผิดหวังและเจ็บปวดของนายวิกรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของพลับพล่า ดังปรากฏในข้อความว่า

เนื้อตัวของเขา สั่นระริกด้วยความชอกช้ำ นี่ถ้าเป็นผู้หญิง เขาก็คงจะสะอื้นออกมาดัง ๆ เพราะสุดกลืนเป็นแน่ ลูกหนอลูก เหตุใดจึงไม่คิดถึง "หน้า" พ่อแม่และเกียรติยศชื่อเสียงของตัวเอง ครึ่งนี้เป็นครั้งที่สองแล้ว ที่มีผู้ชายตามมาทวงความสัมพันธ์ถึงบ้าน บอกาบ้านให้พ่อแม่รู้ว่า มีเรื่องลี้ลับซับซ้อนอย่างใดเกิดระหว่างเขากับลูก เมื่อมีรายที่สองก็อาจมีรายที่สามที่สี่ที่ห้า แล้วนี่พ่อจะเอาหน้าไปไว้ไหนกันเล่า คุณวิกรมรู้สึกผิดหวังจนคล้ายกับร่างทิ้งร้าง แผลกลายเป็นผุพังในบัดดล เพิ่งรู้ว่าตนเองไม่ต้องการลูกที่เก่งกล้าสามารถอีกต่อไป ถ้าความเก่งนั้นก่อให้เกิดความทรนง รื้ออ่านพุ่มเฟิยทางเพศถึงเช่นนี้ เขาอับอายขายหน้าจนไม่อยากจะออกไปพบปะกับเพื่อนชายคนใดของหล่อนอีก แม้แต่เพื่อนฝูงคนรู้จักของเขาเอง

(เนียนาง. 2539 : 380)

4.2.2 ผลกระทบต่อชุมสาย

ชุมสายญาติผู้พี่ของล่องชาด รู้สึกกลัดกลุ้ม และงุนงงกับความคิดและการกระทำของพลับพล่า หลังจากที่เขามีความสัมพันธ์ทางเพศกับเธอแล้ว เขาขอเธอแต่งงาน แต่เธอปฏิเสธ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของชุมสายไว้ในข้อความตอนหนึ่งว่า

ชุมสายวางหูแล้ว รู้สึกราวกับตนเองกำลังบ้าคลั่ง ผู้ชายส่วนมากจะบ้าคลั่ง เพราะยังไม่ได้ผู้หญิงที่ตนหลงใหลผัว แต่ได้หล่อนแล้ว หากก็ยังเป็นบ้า เพราะรู้สึกราวกับว่า...เขายังไม่ได้หล่อนเลยจนบัดนี้ ตราบใดที่หล่อนหาเสมือนว่า การพบปะระหว่างเขากับหล่อนนั้นขึ้นอยู่กับความพอใจของหล่อนแต่ผู้เดียว เขาไม่มีส่วนร่วมที่จะรักหรือเลิกเหมือนผู้ชายอื่น

(เนียนาง. 2539 : 345)

4.2.3 ผลกระทบต่อสุบรรณ

สุบรรณผู้ช่วยของพลับพลารู้สึกสิ้นหวังในความรัก และความรักที่เขามีต่อพลับพลา เมื่อสุบรรณได้รับรู้ว่า พลับพลาเคยอยู่กับนิवासและเป็นฝ่ายทิ้งนิवासก่อน เพราะความเบื่อหน่ายและกำลังมีผู้ชายคนใหม่ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของสุบรรณที่มีต่อพลับพลาไว้ในข้อความว่า

ชายหนุ่มอยากบลิ้งตัวไปเสียจากหล่อนให้พ้น ๆ นาที่นี้เขาารู้สึกปวดร้าวจนตั้งสติไม่ได้ เหตุสำคัญที่ทำให้เขาเกิดชอกช้ำขึ้นมาถึงปานนี้ ไม่ใช่ด้วยเรื่องใดเรื่องเดียว แต่หลายเรื่องปนกัน ไหนจะเจ็บแทนที่หล่อนถูกระรานอย่างหยาบคายจากผู้ชายที่เคย "ได้" ไหนจะหึงหวง ไหนจะแค้นตนเองที่ช่างตกเป็นเหยื่อความนิยมชมชื่นหล่อนสูงสุดอย่างรวดเร็ว หากถ้าย้อนคืนได้ยากเสียเหลือเกิน แล้วยังจะผิดหวังต่อทัศนคติบางอย่างของหล่อนด้วยเล่า

(เนื่อนาง. 2539 : 140)

4.2.4 ผลกระทบต่อล่องชาด

ล่องชาดรู้สึกโกรธ และโหม่มาก เขาไม่พอใจที่พลับพลาแอบติดตามเขาไปถึงฮ่องกง ล่องชาดรู้ว่าพลับพลาสนใจในตัวเขา แต่เขาคิดไม่ถึงว่าเธอจะกล้าตามเขามาถึงฮ่องกง และบุกเข้ามาในห้องพักเพื่อเสนอตัวให้เขา ล่องชาดไม่เคยเห็นผู้หญิงที่มีลักษณะเชื่องหวานเช่นนี้มาก่อน แทนที่เขาจะยินดีในการกระทำของผู้หญิงนั้น เขากลับมีความรู้สึกในทางตรงกันข้าม ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของล่องชาดไว้ในข้อความว่า

บ้าที่สุดเลยจริง ๆ ล่องชาดรู้สึกพะอืดพะอม ผู้หญิงคนนี้บ้า... เป็นหนึ่งในหมื่นในแสนของผู้หญิงที่เขาเคยพบมา ทำอย่างไรเสีย หล่อนก็น่ารักไปไม่ได้ อีกหน่อยเถอะ หล่อนจะพึงจะอยู่กับชีวิตที่พึงไม่เป็นท่า เขานึกในใจ

(เนื่อนาง. 2539 : 633)

สองขาดซึ่งไม่ศรัทธาและไม่นิยมผู้หญิงสาส์นอย่างเธอ คิดว่าเธอคงไม่ยอมเลิกราจากเขาง่าย ๆ เว้นไว้แต่จะมีใครสักคนตัดเตือนเธอ ด้วยความรู้สึกเวทนาเธออยู่บ้าง แม้จะไม่ถึงกับรักก็ตาม เขาจึงพูดจาเตือนเธอด้วยความรู้สึกที่หวังดีให้เธอเห็นคุณค่า และความสำคัญของการรักนวลสงวนตัว สองขาดพูดอย่างตรงไปตรงมา โดยมีได้ถนอมน้ำใจหรือประหยัลดคำพูดแม้แต่หน่อย แสดงให้เห็นว่าเขามีได้เกรงใจเธอเลย ดังบทสนทนาระหว่างสองขาดกับพลับพลา ดังข้อความว่า

"อยากบอกคุณว่า...ต่อไปนี้อย่านอนกับใครพร้าเพรื่อ...นานไป จิตใจคุณจะกร้านด้านชา..." พลับพลาแทบจะกรีดร้องออกมาทันควัน เนื้อตัวที่เป็นช้ำคือนั้นทวีความเย็บเย็น หล่อนเกรี้ยวเสียงแหลม "ไม่ต้องมาสอนฉัน" และแล้วหญิงสาวก็หันกลับ หากแต่ชายหนุ่มฉวยแขนไว้มั่น "คุณตำหนิได้เลย เพราะมันไม่ใช่งานการอะไรของผมน แต่ก็ขอให้เข้าใจความจริงใจของผมด้วย คุณเองก็รู้...รู้ดีว่า เมืองไทยเรานี้มักจะทำเอาของของอเมริกา มาใช้หลังจากเขาใช้แล้ว ถ้าหลังแล้วราว ๆ สิบปีเสมอ"

(เนียนาง. 2539 : 690 - 691)

รันทา จากเรื่องกระเช้าสีดา

1. ภูมิหลังของตัวละคร

รันทา อายุ 22 ปี เป็นบุตรสาวคนเดียวของนางนุ่น บิดาของเธอเลิกร้างไปจากนางนุ่นตั้งแต่เธอยังเล็กมาก นางนุ่นมาทำงานเป็นแม่บ้านให้ลือ รันทาเรียกชื่อว่าคุณอา เขาให้ความเอ็นดูเธอมาก จึงอุปการะส่งเสียให้เธอเรียนหนังสือ เธออยู่ในฐานะเด็กรับใช้ในบ้านของลือ รันทามีหน้าที่ช่วยเหลืองานในบ้านทุกอย่างเท่าที่จะทำได้

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น รันทาแอบหลงรักลือ ต่อมาลือแต่งงานกับน้ำพิงค์ เธอจึงไม่ชอบน้ำพิงค์ ความรักที่ลือและน้ำพิงค์แสดงต่อกัน เป็นความรู้สึกหึงหวงที่เธอไม่สามารถแสดงออกมาได้ รันทาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี เธอเป็นคนทะเยอทะยาน ปากกล้า และไม่เกรงกลัวใคร

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของร้านน้ำ คือ การมีสามีสองคนพร้อมกัน ร้านน้ำมีความสัมพันธ์ทางเพศกับลือหลังจากเขาหย่าขาดจากน้ำพิงค์ แต่ลือยังไม่ยอมรับเธอเป็นภรรยา ทำให้เธอประสบลือรอยไปเป็นเมียเก็บของจรินทร์

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการมีสามีสองคนพร้อมกันของร้านน้ำ มีสาเหตุสำคัญดังนี้
ความต้องการทางด้านจิตใจ

พฤติกรรมทางเพศของร้านน้ำมีสาเหตุจากการที่เธอได้รับความกดดัน และมีปมด้อยจากการที่มารดาอยู่ในฐานะคนรับใช้ จึงดูเหมือนว่าเธออยู่ในฐานะคนรับใช้ด้วย แม้ว่าลือจะอุปการะเลี้ยงดูเธอเป็นอย่างดี และมีได้กดเธอไว้ในฐานะคนรับใช้ แต่เธอก็รู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องอยู่ในฐานะเช่นนี้ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของร้านน้ำที่มีต่อฐานะของตนเอง และมีความหวังที่จะหลุดพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ ดังข้อความว่า

หล่อนนึกหมาย "ฐานะ" ของตนเองเป็นอย่างยิ่ง ร้านน้ำวาดโครงการสวยหรูไว้ในใจมานานปี รอรวันรอคืนที่จะออกไปทำงานนอกบ้าน แต่งตัวดี ด้วยเงินทองที่ตนหามาได้ และก็จะให้แม่จ่านวนหนึ่ง อย่างน้อย ๆ ก็เป็นกำลังใจให้แม่ หยุดบ่นด่าในยามที่ใช้หล่อนไม่ได้ เต็มเม็ดเต็มหน่วย

(กระเช้าสีดา. 2534 : 29)

ร้านน้ำก็มีอารมณ์ปรวนแปรอยู่เสมอ เพราะความเก็บกดไม่ได้ดังใจ โดยเฉพาะการที่เธอหลงรักลือ แต่ในขณะที่เดียวกันร้านน้ำก็เกลียดพฤติกรรมความเป็นผู้ชายเจ้าชู้ของลือ จึงเป็นสิ่งที่ขัดแย้งอยู่ในใจของร้านน้ำ แม้เธอจะรักและศรัทธาเขามากก็ตาม แต่ร้านน้ำก็รู้สึกว่าเป็นทาสของลือตลอดมา ทั้งความเป็นทาสรับใช้และทาสความรัก ดังผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของร้านน้ำไว้ในข้อความว่า

ร้านน้ำรักและบูชาลือ แต่ขณะเดียวกันก็เกลียด "ระบบทาส" ในเลือดเนื้อของเขา
หล่อนไม่รู้เมื่อไหร่เล่า ว่าหล่อนตกอยู่ในสภาพทาสมานานเข้า หลายหน หลายครั้ง

นกหนาที่หล่อนจับแค้นปวดร้าว ถึงอย่างไรร้านาก็ไม่อาจยกเอาความกดดันมาหักล้างความรู้สึกนี้ได้เลย

(กระเช้าสีดำ. 2534 : 123)

เมื่อจรินทร์ยื่นข้อเสนอบ้านและที่ดิน พร้อมกับเปิดร้านขายอาหารให้เธอดูแล เพื่อแลกกับตัวเธอ ร้านตัดสินใจเป็นเมียเก็บของจรินทร์ เพราะเธอมีบมด้อย ความเก็บกดจากความรักและความทะเยอทะยาน ร้านหวังว่าสิ่งที่เธอได้รับจากจรินทร์จะเป็นหลักประกันชีวิตที่มั่นคง ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของร้านว่าวันข้อความตอนหนึ่งว่า

ผู้หญิงที่กลายเป็นเมียน้อยเมียเก็บพวกเศรษฐี คงจะเกิดกระสันในข้าวของที่เขาเอามาหล่อแบบนี้เอง ของมีราคาสูงลิบเหล่านี้ยั่วยุหัวใจที่เคยสงบเกิดบรวนแปร...โธ...อย่าว่าแต่จะทางานทั้งชาตินี้เลย แม้รวมเอาชาติหน้าเข้าไว้ด้วยก็หามีโอกาสได้เป็นเจ้าของบ้านแบบนี้ไม่หรอก

(กระเช้าสีดำ. 2534 : 269)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

การที่ร้านมีสามีสองคนพร้อมกัน ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเธอและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

ร้านรู้สึกเป็นทุกข์หลังจากที่เธอเสนอตัวให้ลือ เพราะเธอหวังไว้ว่า ลือจะรับเธอเป็นภรรยาอย่างถูกต้อง แต่ลือได้ร้านารดัยไม่ได้ตั้งใจ ยังทำใจไม่ได้ที่จะเอาเด็กรับเข้าในบ้านอย่างเธอมาเป็นเมีย ดังนั้นเธอจึงหาหลักประกันในชีวิต โดยการยอมเป็นเมียเก็บของจรินทร์อีกคน แต่เธอก็ได้รู้ว่า การที่ต้องหลบซ่อนลือและโกหกจรินทร์ ทำให้เธอไม่มีความสุขอย่างแท้จริง วันที่เธอไม่ต้องการให้มาถึงกำลังจะเกิดขึ้น เมื่อลือและจรินทร์มาพบกันทุกสิ่งทุกอย่างของเธอกำลังจะหมดสิ้น ร้านเกิดความรู้สึกหวาดกลัวและรุ่มร้อนใจ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของร้านว่าวันข้อความตอนหนึ่งว่า

รานาใจหายวาบ ห้องทั้งห้องคล้ายกับจะหมุน เริ่มหมุน...เอาแล้วละซี...บรรลัยกัน
คราวนี้ละกระมัง แม้จะเชื่อตัวเองอย่างไร เหนือก็เริ่มแตกพลั๊ก มือทำเป็นเหมือนหล่อ
ด้วยน้ำแข็ง

(กระเช้าสีดำ. 2534 : 519)

เมื่อลือและจรินทร์ได้รับความจริงว่า รานาเป็นเมียของเขาทั้งสอง ลือรู้สึก
เสียใจและผิดหวังกับพฤติกรรมของรานามาก เขาไม่สามารถให้ความรักและเอ็นดูเธอได้เหมือนเดิม
ส่วนจรินทร์ไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมของเธอได้เช่นกัน เขาบังคับให้รานาคืนทุกสิ่งทุกอย่างที่เขา
ให้เธอ สุดท้ายรานาไม่ได้รับอะไรเลย เธอไม่เป็นที่ไว้เนื้อเชื่อใจของลืออีกต่อไป เธอต้องออกจาก
บ้านของลือไปอยู่แพลตฟอร์ม เพราะไม่สามารถเผชิญหน้ากับลือได้ ส่วนหลักประกันทั้งหมดในชีวิตก็ต้องคืน
ให้จรินทร์ไปจนหมดสิ้น

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อมารดา

นางนุ่นเสียใจกับพฤติกรรมของรานามาก นางไม่สามารถสกัดกั้น
ความเจ็บปวดและความขมขื่น ที่ได้รับจากพฤติกรรมของลูกสาวคนเดียวของนางได้ ผู้ประพันธ์ได้
บรรยายความรู้สึกของนางนุ่นเมื่อได้รู้ว่า รานาเป็นเมียเก็บของจรินทร์อีกคนหนึ่ง โดยที่ยังเป็นเมีย
ของลืออยู่ ดังปรากฏในข้อความว่า

ถึงแม้นางจะยากจะจน แต่ก็หาเคยได้คิดได้ไถ่ไม่หอรกว่า วันใดวันหนึ่ง นางจะต้อง
ประจัญประจัญกับความผิดหวังเจ็บช้ำ และอับอายขนาดนี้ เป็นไปได้ยังไง...หือ...รา
นางอยากจะถาม และลูกขึ้นตบตีเลือดเนื้อคนเดียวของนางให้หนาใจ นางนุ่นไม่มีเกียรติยศ
อันใดจะอับอาย แต่นางก็ถือศักดิ์ศรีของความเป็นผู้หญิงโคตรเงาเหล่ากอที่ไม่เคยมียังงี้
นางร้องตะโกนในใจ

(กระเช้าสีดำ. 2534 : 442)

4.2.2 ผลกระทบต่อสื่อ

สื่อรู้สึกตกใจงงงัน คาดไม่ถึงว่าร้านาจะไปเป็นเมียเก็บของจรินทร์ ทั้ง ๆ ที่เธอยังเป็นเมียเขาอยู่ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของสื่อเมื่อได้ติดตามร้านาไปจนพบว่า เธอไปอยู่กับใคร ดังปรากฏในข้อความว่า

เนื้อตัวเขาสั้นเต็มไปทั่ว... เย็นเฉียบเหมือนกับหล่อด้วยน้ำแข็ง... สื่อตื่นตันจนนึกไม่ออกว่าเขาควรจะทำอย่างไรต่อไป... ความรู้สึกของเขาเฉียบชา และเคืองคว้างจนเหมือนเนื้อตัวกลวงไปหมด ในชีวิตนี้เขาไม่เคยคิดว่าจะพานพบเรื่องราวอะไรเช่นนี้มาก่อนเลย

(กระเช้าสีดา. 2534 : 473)

4.2.3 ผลกระทบต่อจรินทร์

จรินทร์รู้สึกค้างแค้นและเจ็บใจ เมื่อเขารู้ว่าถูกร้านาหลอกเธอไม่ใช่ว่าบริสุทธิ์อย่างที่เขาคิด เมื่อร้านาจำใจต้องบอกเรื่องราวทั้งหมดทำให้เขารู้ จรินทร์โกรธจนหาข้อแก้ตัวไม่ได้ เขาตำเธอด้วยถ้อยคำหยาบคาย ดังข้อความว่า

"อีผู้หญิงแพศยา มีผัวคนนึงแล้วก็ดันมีผัวซ้อน... กินที่ละสองคำ" เขาเจ็บใจถึงที่สุด คำหยาบที่ไม่คิดว่าจะพ่นออกมานั้น เมื่อถึงคราวแล้วมันก็พุ่งพรูออกมาได้โดยง่าย

(กระเช้าสีดา. 2534 : 527)

จรินทร์บังคับให้ร้านาคืนทุกอย่างที่เขาให้เธอจนหมด เขาถือว่าร้านามีพฤติกรรมที่เลี้ยวไม่เชิง ขาดความซื่อสัตย์ ไม่รู้จักบุญคุณคน และเป็นผู้หญิงไร้ค่า ซึ่งเขาไม่อาจรับเธอไว้ได้ จรินทร์บอกกับพาทีในตอนสุดท้าย เมื่อเรื่องราวระหว่างเขากับร้านาจบลง ดังข้อความว่า

"คงจะเป็นบทเรียนให้ผมได้ระแวงระวังตัวไปอีกนานเชียวละ นานทีเดียว... ที่" จรินทร์พึมพำ ผิวน้ำแดงเกือบเขียว บัดนี้จางลงจนกลายเป็นซีด เมื่อโรคสะจิดคลี่คลาย

ลงสู่ปกติ เขารู้สึกเหนื่อยเหมือนใบไม้ร่วงมือกับใครสักคนกระชั้น

(กระเช้าสีดำ. 2534 : 530)

กริม จากเรื่องวิมานไม้ฉำฉา

1. ภูมิหลังของตัวละคร

กริม อายุ 23 ปี เป็นบุตรสาวคนเดียวของนายดิษฐ์และนางรสสุคนธ์ มหาเศรษฐีชื่อดังติดกลุ่มผู้มีฐานะร่ำรวยที่สุดของประเทศ กริมเรียนจบวิชาเลขานุการจากประเทศอังกฤษ เมื่อกลับประเทศไทย กริมทำงานหลายอย่างคือ เป็นประชาสัมพันธ์โรงแรมเป็นดีเจเปิดเพลงในคลับ ร่วมเปิดร้านขายของกระจุกกระจิกจากต่างประเทศกับเพื่อน กริมทำงานอะไรไม่ได้นาน เพราะไม่สนใจทำอย่างจริงจัง เธอคิดเพียงแค่ว่าทำเพราะความสนุกสนาน นายดิษฐ์ไม่มีเวลาอยู่ดูแลกริมอย่างใกล้ชิด เพราะมีธุรกิจหลายประเภทที่ต้องดูแล กริมจะได้พบบิดาเฉพาะตอนเช้า และจะต้องมารอเท่านั้นจึงจะได้พบ กริมมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนักกับมารดา เนื่องจากนางรสสุคนธ์เป็นคนเจ้าระเบียบ ต่างจากกริมที่ชอบสนุกสนานไม่เคร่งครัดกับระเบียบกฎเกณฑ์

ผู้ประพันธ์ได้กล่าวความในใจที่มีต่อการสร้าง "กริม" ให้เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ขาดความพอดีในชีวิต ดังข้อความในบทนำของเรื่องว่า

ผู้เขียนสร้าง "กริม ศรีดาวดึงส์" ขึ้นมาด้วยความรักและเอ็นดูพร้อมกับเอาใจช่วย เธอตลอดมาจนทุกวันนี้ จึงไม่ขออะไรมาจากนวนิยายเรื่องนี้ นอกจากเอาความปรารถนาดีต่างรูปเทียนอธิษฐานขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงลดบันดาล "ความพอดี" ให้เดินทางมาหาเธออีกสักครั้งหนึ่ง...ครั้งเดียว และครั้งสุดท้าย "กริม ศรีดาวดึงส์" มีความสุขกับความพอดีเมื่อใดผู้เขียนก็มีความสุขด้วยเมื่อนั้น

(วิมานไม้ฉำฉา. 2540 : 5)

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของกริม คือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน เธอเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศมาแล้วสองครั้ง ครั้งแรกเมื่อเธอยังเรียนอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ครั้งที่สอง

เมื่อเธอกลับมาอยู่กรุงเทพฯ ต่อมาเธอได้พบกับอาสา เธอหลงรักเขาและคบกับเขาได้ไม่ถึงสามเดือนก็ขอบิดามารดาแต่งงานกับเขาทันที หลังแต่งงานอาสาสร้างปัญหาหนี้สินให้กับครอบครัวเธอ เธอจึงตัดสินใจหย่าขาดจากเขา หลังเลิกกับอาสา เธอเกิดความเหงาและว้าเหว่ เธอสนใจอรชุน ซึ่งเป็นลูกชายเพื่อนสนิทของบิดา กริมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับอรชุนขณะเดินทางไปดูงานที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ภายหลังเธอพบว่าเขามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เธอจึงเลิกความสัมพันธ์ทางเพศกับเขา ในที่สุดเธอได้พบกับทองแท้ ประสบการณ์และความผิดหวังในชีวิตทำให้เธอรู้จักยับยั้งชั่งใจในการคบหากับเขา

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคนของกริม มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 ปัญหาครอบครัวแตกแยก

เนื่องจากบิดามารดาเป็นนักธุรกิจที่มีฐานะร่ำรวย ดังนั้นทั้งคู่จึงไม่มีเวลาให้กับเธอ แต่สิ่งที่เธอไม่ขาดก็คือ เงิน ความสัมพันธ์ในครอบครัวนั้นเรียกว่า เหมือนต่างคนต่างอยู่ บิดามารดารวมทั้งตัวเธอแยกกันอยู่คนละชั้นของตัวบ้าน ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของนายคิษฐ์ที่ทำให้กริมต้องอยู่ในสภาพเด็กที่มีปัญหาขาดความอบอุ่น ดังข้อความว่า

จะว่าไปแล้ว มันก็มีผลมาจากชีวิตคู่ระหว่างเขากับคุณรสสุคนธ์นั่นเอง กริมจึงกลายเป็นเด็กที่ไม่อบอุ่น ไม่สามารถจะหาที่ยืนอันแข็งแกร่งและตั้งหลักได้... เพราะเด็กที่บังเอิญตกอยู่ระหว่างความแตกร้างแบบนี้ น้อยคนนักจะมีกำลังใจเข้มแข็งพอ สำหรับต่อสู้กับความอ่อนแออันลึกซึ้งทางจิตใจได้ ยิ่งกริมมีเครื่องบำรุงบำเรอความสุขอย่างเพียบพร้อมถึงขนาดด้วยแล้ว ก็ยิ่งเป็นการยากที่จะกักหล่อนมิให้หลงระเห็จไปกับความเหลวไหลไร้สาระ

(วิมานไม้ฉำฉา. 2540 : 255 - 256)

3.2 การขาดความรักความเอาใจใส่

ปัญหาต่างคนต่างอยู่ของบิดามารดา และการมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนักกับมารดา ประกอบกับบิดาไม่มีเวลาให้ ทำให้กริมขาดความรักความอบอุ่น เธอจึงกลายเป็นคนที่ชอบใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล กริมได้เล่าถึงสาเหตุที่ทำให้เธอต้องพบกับความผิดพลาด และล้มเหลวในชีวิตให้กับทองแท้เพื่อนชายคนใหม่ฟัง ดังข้อความว่า

กริมไม่เคยได้รับความอบอุ่นสักเท่าไร...ทั้ง ๆ ที่เป็นลูกคนมีเงินนี้แหละ...พูดยังงี้ คุณแท็กก็ไม่ใช่อีกรึหะไหนคะ แต่เชื่อเถอะค่ะ เชื่อเถอะว่า กริมเป็นคนเหงา ความเหงา ทำให้กริมช่างความหาความรัก แล้วก็ผิดหวังอยู่เรื่อย กับพ่อกับแม่ กริมก็ไม่ค่อยได้คลอเคลียมากนักหรอกค่ะ...กับพ่อละก็สนิทกันมากหน่อย...แต่นั้นแหละ พ่อเอาเวลาไปเมาซะมาก...พ่อกริมเป็นคนใจดี มีอารมณ์ขัน แต่ก็ชอบเหล้าเหลื่อเกิน ส่วนแม่เป็นคนไม่ทำอะไรผิด เธอจะอยู่ในกฎเกณฑ์เรียบร้อยแล้วกลายเป็นคนเจ้าระเบียบไปเลย ไม่มีเรื่องเล่น... ซึ่งคนอยู่ด้วยกันก็แข็ง

(วิมานไม้ฉำฉา. 2540 : 422 - 423)

3.3 สภาพแวดล้อมทางสังคม

นายดิษฐ์อบรมสั่งสอนกริมเท่าที่เขาสามารถจะทำได้ ทุกเช้าถ้ากริมต้องการพูดคุยหรือปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเขา เขาก็จะให้เหตุผลในเรื่องที่เธอไม่เข้าใจ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของนายดิษฐ์ที่มีต่อการอบรมปลูกฝังกริมว่า แม้เขาจะอบรมสั่งสอนเธอ แต่สภาพสังคมที่แวดล้อมไปด้วยสิ่งยั่วยวนต่าง ๆ ก็จะทำให้กริมดูดซับเอาสิ่งเหล่านั้นได้ง่ายกว่าคำสั่งสอนของเขา ดังข้อความว่า

สมมุติว่าเขาอบรมสั่งสอนหล่อเราได้เหมาะเจาะ...แต่ทรัพย์สินยศฐาที่เขามีย่อมยับยั้งอะไรหล่อไม่ได้มาก สิ่งแวดล้อมทั้งหมดมันกล่อมเกลามนุษย์ไปได้โดยอัตโนมัติ การได้เห็น ได้สัมผัสนั้นเป็นแรงดึงดูดที่มีอำนาจมากกว่าคำสอนชั่วครูชั่วยามเป็นอันมาก มันค่อย ๆ เหนียวรินมรดกคลาให้กลายเป็นฝ่ายมันโดยไม่รู้ตัว

(วิมานไม้ฉำฉา. 2540 : 86)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

กริมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน ซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตของตนเองและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

กริมพบกับความผิดหวังและล้มเหลวในชีวิตคู่หลายครั้ง เพราะว่าเธอเป็นคน

ตัดสินใจเร็ว เมื่อพบผู้ชายที่ถูกใจ เธอจะคบหากับเขาทันที โดยไม่พิจารณาเลือกผู้ชายที่จะมาเป็นคู่ชีวิตอย่างถี่ถ้วน แต่เธอแต่งงานและจดทะเบียนกับอาสาด้วยความรัก แต่เธอก็ต้องผิดหวัง เมื่อต้องกลายมาเป็นผู้แบกรับภาระหนี้สินเป็นจำนวนมากที่ครอบครัวของอาสาสร้างไว้ เมื่อเธอตัดสินใจขอหย่าจากเขา เขายอมหย่าขาดให้เธอ แต่เธอต้องจ่ายเงินแลกกับการเซ็นใบหย่า ผู้ประพันธ์ได้บรรยายสภาพความล้มเหลวของกริมผ่านยาใจพี่เลี้ยงของเธอ ดังข้อความว่า

ยาใจตกใจมากเมื่อเห็นนายจ้างเนื้อตัวซีด หน้าขาวจนเกือบเขียว นัยน์ตาแห้งผาก ไม่มีแววคุณกริมผู้น่ารัก...ผู้ไม่รู้จะทำอย่างไรกับชีวิตของตัวเอง จนกลายเป็นผู้หญิงสะเทือนน้ำสะเทือนบก แต่ก็ไร้แรงสดชื่นในบางโอกาสเหลืออยู่เลย ผู้หญิงที่แลเห็นคือ ผู้หญิงที่หมดหวัง และบอบช้ำจนกลายเป็นก้อนเนื้อตาย ๆ ก้อนหนึ่ง

(วิมานไม้ฉำฉา. 2540 : 218)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

ผลกระทบต่อบิดามารดา

นายดิษฐ์และนางรสสุคนธ์มีความรู้สึกห่วงใยกริมมาก โดยเฉพาะความรู้สึกของนายดิษฐ์ ซึ่งสงสารและเวทนากริมที่ต้องพบกับความผิดหวังในการดำเนินชีวิตคู่ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดความรู้สึกของนายดิษฐ์ที่มีต่อกริม ดังข้อความตอนหนึ่งว่า

ความรัก ความเวทนาแล่นขึ้นในหัวใจจนเขาเองก็รู้สึก เขาไม่ยอมมองหล่อนนานนัก เพราะทุกครั้งที่ว่างพอจะมอง เขามักเกิดความหวงหาทูลุราญอยู่อย่างเจิบเจิบลิกล๊า

(วิมานไม้ฉำฉา. 2540 : 15)

กงคา จากเรื่องชิงช้าดอกบานชื่น

1. ภูมิหลังของตัวละคร

กงคา อายุ 30 ปี มีพื้นเพเป็นคนต่างจังหวัด บิดามารดามีอาชีพค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ ในตลาด เธอมีพี่น้องหลายคน ครอบครัวเธอมีฐานะไม่ดี กงคาเป็นคนทะเยอทะยาน รูป

ร่างหน้าตาสวย แต่มีความคิดน้อย เธอจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่สาม ขณะที่เธอมีอายุ 16 ปี คงคาถูกชักนำให้เข้าประกวดนางงามที่จังหวัดเชียงใหม่ ผลการประกวดเธอตกกรอบ แต่ได้รับการติดต่อให้ไปเป็นเมียเก็บของผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง คงคาถูกภรรยาของผู้ว่าราชการจังหวัดจับได้ เธอจึงกลับมาหาปลื้มซึ่งเป็นคู่รักเก่า และอยู่กินด้วยกันจนเธอมีบุตรสาวกับเขาหนึ่งคน เธอตั้งชื่อลูกสาวของเธอว่า อิม ต่อมาคงคามีปัญหาขัดแย้งกับปลื้ม เขาเลิกจ้างไป และทิ้งลูกไว้กับเธอ คงคาถูกลูกสาวให้กับสมบุญพี่สาวของเธอเลี้ยงดู โดยบิดบังความจริงเรื่องที่เธอเป็นแม่ที่แท้จริงเอาไว้ คงคาได้มาอยู่กับเบรียงในฐานะเมียเก็บ เบรียงเป็นนักธุรกิจและผู้มีอิทธิพลระดับเจ้าพ่อของกรุงเทพฯ เธอรับเอาพี่สาว และลูกของเธอมาอยู่ด้วย

เบรียงรักและผูกพันกับคงคามาก เนื่องจากเขาเคยติดคุก และคงคาเป็นคนเดียวที่คอยช่วยเหลือดูแลเขาตลอดมา เขาให้ทุกอย่างที่เธอต้องการ ไม่ว่าจะเป็นบ้าน รถยนต์ ข้าวของเครื่องประดับ และลงทุนเปิดร้านขายเสื้อผ้าสำเร็จรูปในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งให้เธอด้วย

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของคงคาคือ การเป็นเมียเก็บตั้งแต่อายุ 16 ปี เธอไปเป็นเมียเก็บของผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เธอจึงกลับมาหาปลื้มคู่รักเก่า และอยู่กินด้วยกันจนมีลูกหนึ่งคน ต่อมาคงคาไปเป็นเมียเก็บของเบรียงนักธุรกิจที่มีชื่อเสียง และมีอิทธิพล ภายหลังเธอได้รู้จักกับกานักธุรกิจคู่แข่งของเบรียง เธอพึงพอใจในตัวกานจนมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของคงคา มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 สภาพแวดล้อมทางสังคม

คงคามีพื้นฐานครอบครัวที่ไม่ดีนัก เธอจึงต้องเข้าประกวดนางงาม เพื่อหวังเงินรางวัลและค่าตอบแทนที่จะได้รับ แต่เธอกลายเป็นนางงามตกกรอบ และได้รับการติดต่อให้เป็นเมียเก็บของผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง ความทะเยอทะยานและการมีความคิดน้อย ทำให้เธอคิดว่าดีกว่าไม่ได้อะไรเลย เพราะอย่างน้อยตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดคงจะทำให้ชีวิตของเธอดีขึ้น

3.2 ความต้องการทางด้านจิตใจ

คงคามีการศึกษาน้อย ทำให้เธอมองโลกและชีวิตของเธออย่างคับแคบ ดังจะเห็นได้จากการที่คงคารู้สึกภูมิใจในตัวเองว่า แม้เธอจะมีความรู้ที่ต่ำต้อย แต่ก็เธอก็สามารถ

มีสามีระดับผู้มีอิทธิพล มีทุกสิ่งทุกอย่างให้เธอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของคงคาไว้ในข้อความตอนหนึ่งว่า

หล่อนจบแค่ ม.ศ.3 มีความรู้เพียงเส้นยาแดงเดียว แต่เพราะชีวิตที่คลุกคลีกับความ
ลาเคื้อและมุ้งมันอยู่กับการถีบตัวเองขึ้นสูง หล่อนกลายเป็นนกเค้าแมวที่เข้างานเรื่อง
"มิด ๆ" หลายต่อหลายเรื่อง หล่อนคิดว่าหล่อนไม่รังเกียจที่เดียนัก แต่จะอวดตัวว่าฉลาดก็
ยังเงิน เมียน้อยที่รังจะไม่มีวัน "จับ" พัวนักเลงขนาดเจ้าพ่อไว้ได้อยู่มือหรือ แม้เขาจะ
แอบหิ้วหล่อนไปทุกแห่งก็เฉพาะในที่ที่ไม่มีใครรู้เห็น หรือแม้รู้เห็นก็แน่ใจว่าคนเหล่านั้นไม่
กล้า "ปากสว่าง" ก็ตามที

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 38)

เปรียงมีเงินและให้ทุกอย่างที่คงคาต้องการก็จริง แต่เขาไม่มีเวลาให้เธอ
และไม่ปล่อยย้าให้เธอเป็นอิสระ ดังนั้นคงคาจึงเกิดความเบื่อหน่ายและกดดัน เมื่อเธอได้รู้จักกับกาจ
เธอจึงเกิดความรู้สึกใหม่ ๆ ที่จะได้ทำอะไรที่แปลกไปจากเดิม ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของ
คงคาไว้ในข้อความว่า

หล่อนไม่ได้คิดว่าจะมีเปรียงคนเดียวอีกต่อไป! หล่อนจะมีกาจอีกคนหนึ่งสำหรับเป็นของ
เล่นยามว่างวาย...หล่อนตื่นเต้นขึ้นบ้างแล้ว เมื่อได้แอบพูดคุยทางโทรศัพท์ และมีนัดหมาย
ในที่เร้นลับ

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 20 - 21)

เหตุผลที่คงคามีกาจอีกคนหนึ่งไม่ใช่เพราะความเหงาจากชีวิตที่ไม่มีรสชาติ
เพียงอย่างเดียว คงคายังต้องการเงินและผลประโยชน์ที่จะได้จากกาจด้วย ผู้ประพันธ์ได้บรรยาย
ความคิดของคงคา ดังข้อความว่า

คงคานึกถึงสารพัดมายุที่จะทวงให้กาจหลง และมีทุนให้หล่อนอีกสักก้อนสำหรับเปิด
ร้าน...หล่อนควรจะสามารถเป็นการถาวร

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 29)

คงคาเป็นเมียน้อยของเปரியงแล้วไปหลับนอนกับกาจ เพราะเธอไม่มีความรักให้กับาคร นับตั้งแต่เธอเลิกร้างกับปลื้ม แต่เธอทำลงไปเพราะเธอต้องการเงินและผลประโยชน์ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของคงคาที่มีต่อการที่เธอต้องมีชีวิตเมียน้อยของเปரியงในขณะนี้ ดังข้อความว่า

คงคา รู้จักแต่ไฟสวาทที่ปราศจากรัก... เพราะรักนั้นหนีเร้นไปแล้วเนิ่นนาน นับตั้งแต่ความเป็นพัวเมียระหว่างหล่อนกับปลื้มสิ้นสุดลง คงคาไม่มีรักให้ใครอีก มีแต่เหตุผล และความจำเป็นที่จะต้องอยู่เพื่อลูกน้อยหนึ่งชีวิต... หรือไม่ก็เพื่อตัวเองอีกหนึ่งเท่านั้น

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 50 - 51)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

คงคามีพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บ ซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตของตนเองและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

คงคา รู้สึกเสียใจและปวดร้าว เมื่อลูกสาวที่เธอฝากให้พี่สาวเลี้ยงดู รู้เห็นพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของเธอ คิดต่อต้านและรังเกียจตัวเธอ ดังปรากฏในบทสนทนาระหว่างอิมและคงคา เมื่อเธอไปรับอิมที่โรงเรียนและอิมหนีขึ้นรถประจำทางกลับก่อน

"ทำไมหนีน้ำชะละอิม" คงคาถาม หล่อนเห็นแววรังเกียจ เมินหมางกลางแครงอยู่ในดวงตาดำเรียวยาวเหมือนเมสึดแดงแก่จัดคู่ นั้น

"อิมไม่ชอบขึ้นรถเก่งหรอก... ต่อไปนี้ น้ำไม่ต้องไปรับอิมนะ" น้ำเสียงนั้นปราศจากเยื่อใย... จนคงคาต้องกัดริมฝีปากสะกดน้ำตาไม่ให้พรูพรุ่งลงมาอีก

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 108)

เมื่ออิมแสดงปฏิกิริยาต่อต้านและรังเกียจคงคาอย่างเห็นได้ชัด และคงคาไม่สามารถแสดงความรู้สึกหรือบอกกล่าวสิ่งใดกับอิมได้ ทั้ง ๆ ที่เธอทำทุกสิ่งทุกอย่างก็เพื่ออิมคนเดียว ความรู้สึกของผู้เป็นแม่ที่ถูกลูกแท้ ๆ แสดงความรังเกียจ และเหยียดหยามในความประพฤตินั้น

นับเป็นความทุกข์อย่างยิ่ง และผู้เป็นแม่ก็ไม่สามารถชี้แจงให้ลูกเข้าใจได้ว่าเธอเป็นแม่ และทำทุกอย่างนั้นก็เพื่อลูก ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของคงคาไว้ในข้อความว่า

ไม่มีความซอกแซกอะไรใจจริงไหนจะใหญ่หลวงเท่านี้อีกแล้ว...คงคาารู้สึกว่าตนเอง
หมดเนื้อหมดตัวโดยสิ้นเชิง เพราะกำลังใจที่จะกระตุ้นให้หล่อนทำทุกสิ่งเพื่อใครสักคนหนึ่ง
นั้นเพิ่งถูกทำลายย่อยยับลง

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 110)

หลังจากถูกลอบสังหาร คงคาจึงรู้สึกร้อนรนและเป็นทุกข์ใจอย่างหนัก เมื่อ
เบรียงไม่ติดต่อกลับมาหาเธอเหมือนเคย คงคาารู้สึกหวาดกลัวอย่างที่สุดว่าเบรียงจะทิ้งเธอไป
จริง ๆ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายภาพของคงคา ขณะรอรับโทรศัพท์ด้วยความว้าวุ่นสับสน ดังข้อความว่า

"มีโทรศัพท์ถึงฉันไหม" สาวาซึมมองหล่อนเหมือนเห็นสิ่งอัศจรรย์ ก้าวแรกที่เข้าบ้านเมื่อ
วานนี้ คงคาก็ถามอย่างนี้เหมือนกัน

"ไม่มีค่ะ"

"ทำไมถึงไม่มี" หล่อนตะคอก ผมเผ้ายุ่งเหยิง หน้าตาอิดโรย ปากซีด ผิวหน้าฉาบแดง
ดูเหี่ยวหุบหม่นหมอง มันคงจะไหม้เกรียมกว่านี้ในวันต่อไปก็ได้ถ้า..."ผิวไหม้มา" สาวาซัด

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 113 - 114)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

ผลกระทบต่อลูก

อิมได้รู้เห็นพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของคงคาหรือน้ำสาวตามความเข้าใจ
ของเธอ โดยที่อิมไม่รู้ว่าเป็นแม่ อิมรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของคงคามาก
เธอเกิดความรู้สึกอึดอัดและแสดงปฏิกิริยาต่อต้าน และหวังว่าสักวันเธอจะไปจากบ้านที่เธอต้องพัก
อาศัยอยู่กับคงคา ทำให้สมบุญที่สาวารู้สึกอึดอัดใจมาก เพราะนับวันอิมยังมีปฏิกิริยาต่อต้านพฤติกรรม
ของคงคามากขึ้น ดังบทสนทนาระหว่างอิมกับสมบุญในข้อความตอนหนึ่งว่า

"อิมเกลียดน้ำคอง...ซักวันอิมจะไปจากนี้ อิมไม่อยากอยู่กับผู้หญิงอย่างเขา อิมอาย"

"แต่เขาก็เลี้ยงอิมมานะ"

"นั่นซี...ถ้าโตขึ้น อิมมีเงินเดือน อิมจะใช้คืนเขาให้หมดเลย" ดวงหน้ารูปไข่

ละเอียดยางเคร่งขรึม "แม่ช่วยบอกเขาดูด้วยว่า อย่ามายุ่งกับอิม อย่ามาแตะตัวอิม!"

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 109)

ก้านแก้ว จากเรื่องหลงไฟ

1. ภูมิหลังของตัวละคร

ก้านแก้ว อายุ 25 ปี เธอเป็นเด็กต่างจังหวัด ฐานะยากจน บิดามารดามีบุตรหลายคน หลังจบการศึกษาระดับมัธยมต้น ก้านแก้วรีบเร่เข้าให้บิดาส่งเธอเข้ามาเรียนต่อระดับมัธยมปลายในกรุงเทพฯ โดยมาพักอาศัยอยู่กับป้าซึ่งอยู่ในแหล่งชุมชนแออัด เธอต้องช่วยป้าซึ่งมีอาชีพค้าขาย ก้านแก้วต้องดิ้นรนขวนขวายช่วยเหลือตัวเองเพื่อให้ได้เงินมาเรียนหนังสือ

ก้านแก้วสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงแห่งหนึ่งได้ และจบการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยใช้เวลาสามปีครึ่ง เธอมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตีระหว่างเป็นนักศึกษา ก้านแก้วหาเงินเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายด้วยการไปหลบนอนกับผู้ชาย ก้านแก้วมาเช่าอพาร์ทเมนต์อยู่ตามลำพัง เธอเข้าทำงานเป็นพนักงานในบริษัทแห่งหนึ่งด้วยเงินเดือนที่ไม่มากนัก ก้านแก้วมีรสนิยมสูงในการใช้ชีวิต ได้แก่ การใช้เสื้อผ้าราคาแพง เครื่องใช้หรูหรา ก้านแก้วพักอยู่ในอพาร์ทเมนต์ชั้นดี มีเครื่องอำนวยความสะดวกในชีวิตครบครัน ดังนั้นเงินเดือนของก้านแก้วจึงไม่พอใช้จ่าย ก้านแก้วหารายได้เสริมโดยการเป็นสาวescort โดยมี พี่แว่วซึ่งเป็นผู้จัดการศูนย์เป็นผู้ติดต่อมา ก้านแก้วจะเลือกรับงานพิเศษเฉพาะชาวต่างชาติ เธอไม่รับงานพร้าเพื่อ ก้านแก้วเป็นผู้หญิงที่เฉลียวฉลาด มีความทะเยอทะยานสูง ใฝ่ฝันในสิ่งที่เกินตัว และขาดความพอคืนชีวิต

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของก้านแก้ว คือ การขายบริการทางเพศ ก้านแก้วประกอบอาชีพเป็นสาวสำนักงานในบริษัทแห่งหนึ่ง ส่วนเวลากลางคืนและวันหยุดสุดสัปดาห์ ก้านแก้วจะทำงานพิเศษเป็นสาวescort แต่ที่จริงแล้วงานของก้านแก้วคือ การขายบริการทางเพศ

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการขายบริการทางเพศของก้านแก้ว มีสาเหตุสำคัญดังนี้

ความต้องการทางด้านจิตใจ

ชีวิตวัยเด็กของก้านแก้วอยู่ในสภาพปากกัดตีนถีบ ความขาดแคลนทำให้ก้านแก้วเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับเงิน เธอเชื่อมั่นว่ามีอำนาจบันดาลทุกอย่างให้เธอได้ ก้านแก้วแต่งกายด้วยเสื้อผ้าราคาแพง ใช้ของใช้มียี่ห้อเพื่อปิดบังฐานะที่ยากจนของเธอ ก้านแก้วบูชาวัตถุ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของก้านแก้วที่มีต่อสาเหตุการเกิดพฤติกรรมของเธอ ไว้ในข้อความตอนหนึ่งว่า

ทางชีวิตของหล่อนเป็นสิ่งที่หล่อนเลือกเอง และไม่เคยขัดท้อว่าเป็นความผิดของสังคม หรือของเศรษฐกิจการเมืองที่ไม่เอื้อเพื่อให้คนมีงานทำ เพราะทุกวันนี้ ตอนกลางวันหล่อนเองก็ทำงาน แต่เงินเดือนแค่สามพันสองหล่อนอยู่ไม่ได้

(หลงไฟ. 2538 : 22)

ก้านแก้วไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี ไม่พอใจชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง ก้านแก้วมักจะมองชีวิตความเป็นอยู่ของคนที่สูงกว่าเธอ และเก็บมาคิดเปรียบเทียบอยู่เสมอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของก้านแก้ว ขณะไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่มีฐานะร่ำรวย ก้านแก้วคิดเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่ของคนในกลุ่มนั้นกับชีวิตของเธอด้วยความอิจฉา ดังข้อความว่า

สิ่งที่หล่อนแปลบแปลบในหัวใจนัก ก็คือ เหตุใดทุกคนในกลุ่มนี้จึงมีความสุขนักหนา เขาคุยกันเล่นกัน หยอกล้อกันราวกับว่าชีวิตของพวกเขา ล่องลอยอยู่เหนือแผ่นดิน ซึ่งสำหรับหล่อนแล้ว เป็นแผ่นดินที่แลเห็นแต่การต่อสู้เพื่อให้ได้มา...จะได้อะไรมาก็ตาม ย่อมนับเนื่องเป็นการต่อสู้ทั้งสิ้น

(หลงไฟ. 2538 : 177)

ก้านแก้ววาดฝันถึงความมั่นคงในชีวิตของเธอไว้ว่า การขายบริการจะเป็นหนทางนำเธอไปพบผู้ชายที่ร่ำรวย ก้านแก้วใช้ความฉลาดที่จะเลือกแขกพิเศษมีระดับ เพราะเธอมี

ความสามารถในการใช้ภาษาดี เธอไม่รับงานพรีาเพรื่อ เพราะจะทำให้เธอดูทรูครุทรม ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของก้านแก้วที่มีต่อแผนการและแนวทางในการดำเนินชีวิตของเธอ ดังข้อความว่า

หล่อนไม่หวังพึ่งตัวเองให้โตรมเพื่อรอยเงิน หล่อนก้าวไปสู่ความมิด หรือความสว่างของห้องหับกับเพศชาย เพื่ออนาคตอันสดใสที่หล่อนฝันว่ามี...มันรอหล่อนอยู่ตรงนั้นตรงนั้น...หล่อนเพียงแต่อยากทรู อยากรีต อยากริณณายต่างหากเล่า...อยากริณนั่งรุดคู่กับผัว...ผู้ชายที่จริงจังกับหล่อนและหล่อนจริงจังกับเขา

(หลงไฟ. 2538 : 538)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมการขายบริการทางเพศของก้านแก้ว ส่งผลกระทบต่อชีวิตของตนเองดังนี้
ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

ก้านแก้วรู้สึกชอกช้ำใจในชะตากรรมที่เธอได้รับ เมื่อเธอได้พบกับรชนลูกเศรษฐีที่เธอหวังจะจับเขาเป็นสามี แต่เธอก็ต้องหมดตัวเพราะถูกรชนบอกลอก ก้านแก้วต้องลาออกจากที่ทำงานเมื่อรชนรู้ว่าจะนำเรื่องที่เธอเป็นหญิงขายบริการไปบอกบริษัท ชีวิตของก้านแก้วตกต่ำลง เพราะเงินหมด เธอขายบริการโดยไม่เลือกแขก ทำให้ร่างกายทรูครุทรมลงอย่างมาก ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของก้านแก้ว เมื่อหวนคิดถึงวันเก่า ๆ ที่ผ่านไปของเธอ ดังข้อความว่า

หญิงสาวนี้ก็ไม่ออกเลยว่ เส้นทางใดหรือลมพายุจากไหนไหนหอบหล่อนมาให้พบความตกต่ำเยี่ยงนี้ เมื่อห้าหกปีที่แล้ว ยังได้นั่งหน้าเชิดอยู่บนรถคันแรกของเพื่อนชายร่วมมหาวิทยาลัย...ไปนอนกับเขา หวังจะ "จับ" ไว้เป็นของหล่อน มิใช่ "ด้วยรักและผูกพัน" แต่ "ด้วยเห่อและทะเยอทะยาน" วาดหวังทุกสิ่งไว้สูงส่ง

(หลงไฟ. 2538 : 565 - 566)

ก้านแก้วได้รับความทุกข์อย่างแสนสาหัส เมื่อเธอถูกเจียว ซึ่งเป็นแมงตามาคควบคุมและรีดไถเงิน เมื่อเธอไม่ยอมหรือชุกช่อนค่าบริการ เธอจะถูกเจียวซ้อมและทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกสากเิกจากการกระทำของเธอ ดังข้อความว่า

ก้านแก้วเศร้าใจเป็นอย่างมาก ทางเดินสายนี้ดูแปลกประหลาด...ไม่ว่าจะใช้ความ
พยายามอยากถีบตัวเองสักแค่ไหน ก็ดูเหมือนว่ามันจะลอคไหลลัดเลี้ยวผิดพากผิดฝั่งไปได้
โดยไม่ทันคาดหวังอยู่เสมอ เศราะห์กรรมซ่อนตัวจับตามองหล่อนทุกอย่างก้าว...พลาดพลั้ง
เมื่อใด มันนั้นเองที่จะปรากฏตัวออกมาเหยียบย่ำซ้ำเติม...โดยไม่เหลือความกรุณาแม้แต่น้อย

(หลงไฟ. 2538 : 536)

ในที่สุด ก้านแก้วได้รับผลจากพฤติกรรมของเธออย่างโหดร้ายรุนแรง ถึงขั้น
เสียชีวิต เมื่อเธอลอบติดต่อกับเอียน จาโรปี้ลูกค้าชาวอังกฤษ ซึ่งเคยมาใช้บริการของเธอ ซักชวน
เธอให้ไปทำงานกับเขาที่ลอนดอน เธอวาดฝันไว้ว่า เธอจะไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่อังกฤษ เมื่อเดิน
ทางไปถึงลอนดอน ก้านแก้วรู้สึกแปลกใจที่มีคนไทยมารับ สุดท้ายก้านแก้วจึงรู้ว่าเธอถูกหลอกให้มา
ขายตัวในเมืองแฟรงก์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี เธอถูกบังคับให้ขายบริการอย่างหนัก เมื่อเธอไม่
สามารถทำงานรับแขกได้ เธอจึงถูกมัดรัดคอตายอย่างอนาถในห้องพัก

เจ็ด จากเรื่องเข้มซ่อนปลาย

1. ภูมิหลังของตัวละคร

เจ็ด อายุ 24 ปี เป็นบุตรสาวคนเดียวของนายชนะและนางใจใส เธอมีพี่ชายชื่อนันทน์ บิดาของเจ็ดเป็นผู้ติดตามรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ส่วนมารดาทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคุณหญิงภริยาของท่านรัฐมนตรี ครอบครัวของเจ็ดมีฐานะอยู่ขั้นปานกลาง ในวัยเด็กเจ็ดได้รับความรักและการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาเป็นอย่างดี ทุกคนรักและตามใจเจ็ดมาก เจ็ดได้รับทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ แม้จะยากเย็นเพียงใด บิดามารดาก็จะต้องหามาให้ได้ เจ็ดเติบโตมาอย่างเด็กที่รักความเป็นอิสระ

เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น บิดามารดาไม่มีเวลาดูแลเธออย่างใกล้ชิด เนื่องจากทั้งสองต้องติดตามรัฐมนตรีและคุณหญิงออกงานตลอดเวลา เจ็ดเริ่มติดเพื่อน คุยออกเที่ยวเตร่ไม่สนใจการเรียน ไปค้างบ้านเพื่อน และออกเที่ยวกลางคืน

เจ็ดได้พบกับเรื่องบุญที่ชายของเพื่อน ซึ่งเป็นนักเรียนทุนกำลังศึกษาปริญญาโทในประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างที่เรื่องบุญกลับมาเยี่ยมบ้านในช่วงปิดเทอม เจ็ดได้เสียกับเรื่องบุญหลังคบหากันได้ไม่นาน เรื่องบุญจดทะเบียนสมรสกับเจ็ด ก่อนเดินทางกลับไปศึกษาต่อ ต่อมาภายหลังเห็นการแยกกันอยู่ของเจ็ดกับเรื่องบุญไม่ได้ จึงส่งเจ็ดไปอยู่กับเรื่องบุญและเรียนต่อที่นั่น เรื่องบุญต้องเดินทางกลับมาประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง เพื่อค้นคว้าข้อมูลไปทำวิทยานิพนธ์ เขาฝากเจ็ดให้อยู่ในความดูแลของลานนาเพื่อนรุ่นน้อง เจ็ดจบการศึกษาวิชาเลขานุการในประเทศสหรัฐอเมริกา และกลับมาทำงานเป็นเลขานุการในบริษัทแห่งหนึ่ง เจ็ดเป็นผู้หญิงช่างฝัน อ่อนหวาน และโรแมนติก ขณะเดียวกันก็มีความเป็นตัวของตัวเองสูง

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของเจ็ด คือ การประพัตินอกใจสามี โดยเธอได้เสียกับลานนาที่สหรัฐอเมริกา ระหว่างที่เรื่องบุญเดินทางกลับประเทศไทย

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการประพัตินอกใจสามีของเจ็ด มีสาเหตุสำคัญ ดังนี้

3.1 ขาดวุฒิภาวะและประสบการณ์ชีวิต

เจ็ดเสียตัวครั้งแรกให้กับเรื่องบุญขณะเป็นวัยรุ่น เธออยู่ในวัยที่กำลังรักง่าย หลงง่าย เจ็ดจึงหลงใหลเรื่องบุญไปตามอารมณ์ของเด็กวัยรุ่น ซึ่งขาดความยับยั้งชั่งใจ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของเจ็ด ซึ่งหวนคิดถึงความผิดพลาดที่เสียตัวให้เรื่องบุญอย่างง่าย ๆ ดังปรากฏในข้อความว่า

เจ็ดถือว่าหล่อนเสียตัวครั้งแรก เพราะความคะนองอย่างเดียว ประกอบกับ "เพื่อ" ที่เขาเป็นนักเรียนนอก นักเรียนทุน อายุสิบแปดของครั้งนั้น ความคิดอ่านของหล่อนหละหลวมเขาวัววี้ ไม่เคยยอมรับรู้ว่าเมื่อปล่อยตัวอย่างนี้แล้ว อะไรจะตามมา

(เข้มซ่อนปลาย . 2539 : 31)

3.2 การอบรมเลี้ยงดู

ความเป็นลูกสาวคนเดียว เจ็ดได้รับการเลี้ยงดูอย่างตามใจและให้อิสระ ประกอบกับระยะหลังบิดามารดาไม่มีเวลาดูแลอย่างใกล้ชิด เจ็ดจึงมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่สมควร

แถว้ย ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ฉันท์พี่ชายของเจ็ด คิดถึงสาเหตุที่ทำให้เจ็ดต้องพบกับความผิดพลาดในชีวิตเริ่มตั้งแต่มีสามเษะอายุยังน้อย และยังพลิกผันได้ชื่อว่ามิฐู เพราะไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนของสามเษะ ดังข้อความว่า

ฉันท์มองน้องสาวอย่างนึกขวาง หากแต่แอบความอาทรเอาไว้ เจ็ดนี่แล้วเป็นตัวการทำให้บ้านนี้มีปัญหา หล่อนไม่เรียบร้อยตั้งแต่เริ่มวัยรุ่นนั้นเทียว พี่ชายพยายามตั้งคำถามตอบกับตนเองหลายต่อหลายข้อ และหลายต่อหลายครั้ง เขาขัดทอคาให้เป็นความผิดของพ่ออยู่บ้างเหมือนกัน ตรงที่ "สปอยล์" เจ็ดเกินควร และแม่มีแต่วันเวลาสำหรับจะดูแลคุณหญิง หากปล่อยปละละเลยลูกสาวผู้ประเปรียว ำให้ยึดเอาเพื่อนเป็นสรณะ และมีดิสรั้กัเทกเป็นที่ดินทุรน เจ็ดรักหกอย่างไร พ่อแม่ก็พร้อมจะเชื่อ

(เพิ่มช่อนปลาย . 2539 : 208)

3.3 การขาดความรักความเอาใจใส่

สาเหตุที่ทำให้เจ็ดมีความสัมพันธ์ทางเพศกับลานนาเป็นเพราะ เรื่องบุญเรือนอย่างหนัก ทำให้เขาไม่มีเวลาหรือดูแลให้ความสุขเจ็ดอย่างเต็มที่ เนื่องจากเจ็ดเป็นผู้หญิงที่อ่อนหวาน ช่างฝัน มีความละเมียดละไมในอารมณ์ ทำให้เจ็ดถูกใจและเข้ากันได้ดีกับลานนา ซึ่งเป็นผู้ชายที่สุภาพ อ่อนหวาน ช่างเอาอกเอาใจ ลานนาจึงเป็นชายในแบบที่เจ็ดรัก และต้องการร่วมชีวิตด้วยอย่างแท้จริง ประกอบกับความใกล้ชิด สถานที่และบรรยากาศที่เป็นใจ ทำให้เจ็ดปล่อยตัวยอมเป็นของลานนา

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

การที่เจ็ดประพฤตินอกใจสามเษะ ส่งผลกระทบต่อชีวิตของตนเองและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

เจ็ดรู้สึกผิดหวังและเสียใจกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น เธอตั้งใจว่าจะหย่าขาดจากเรื่องบุญมาแต่งงานกับลานนา แต่เรื่องบุญไม่ยอมเซ็นใบหย่าให้เจ็ด เพราะเขาจับได้ว่าเจ็ดมีฐู ส่วนลานนาแต่งงานไปกับผู้หญิงที่มารดาเลือกให้ หลังการแต่งงานของลานนา เจ็ดจึงได้รับอิสระจากเรื่องบุญ โดยเขายอมเซ็นใบหย่าให้เธอ เจ็ดทำใจยอมรับสภาพการเป็นม่ายและพยายามจะลืมลานนาให้ได้ แต่เธอก็ยังฝังใจอยู่กับลานนาด้วยความอาลัยอาวรณ์ เมื่อเจ็ดได้พบกับลานนาอีกครั้ง

หนึ่ง และเขามาขอคืนดี โดยมีแผนที่จะให้เธอเป็นเมียเก็บของเขา เมื่อเน็ดรู้ความจริง เธอจึงเข้าใจได้ว่า บัดนี้เธอเป็นตัวสำรองที่ไร้ค่าสำหรับเขา เน็ดจึงตัดใจจากลานนา

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิดามารดา

นายชนะบิดาของเน็ดรู้สึกห่วงใยเน็ดมาก เขาไม่ต้องการเห็นความเจ็บช้ำของเน็ด ที่ยังไม่สามารถลืมลานนาได้ นายชนะแสดงความหงุดหงิดและรู้สึกรำคาญ เมื่อได้ยินเน็ดพูดถึงความหลังและความหวังของเธอที่มีต่อลานนาให้มันท่ง ดังข้อความว่า

"โธ้ย...เน็ดเอ๊ย" ผู้เป็นบิดาโบกมือ "ไ้ความรักอะไรของแกนะ พ่อไม่เห็นจะชอบซึ่งนับถือเลย บอกจริง ๆ มันผิดเรื่องผิดราว ผิดขนบธรรมเนียม ก็รู้ ๆ อยู่"

(เสริมซ่อนปลาย. 2539 : 72)

นางโนโลมีความรู้สึกห่วงใยเน็ดไม่แพ้สามี นางกลัวว่าเน็ดจะปล่อยตัวปล่อยใจทำผิดอีกเป็นครั้งที่สาม นางจึงมักจะเตือนเน็ดเสมอให้รู้จักวางตัวให้ดี สิ่งที่นางไม่อยากจะเห็นและไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในชีวิตของเน็ด ก็คือ การที่เน็ดจะต้องไปเป็นเมียน้อยของใคร ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกห่วงใยของมารดาที่มีต่อเน็ด ดังปรากฏในข้อความว่า

แม่หล่อนได้แต่ทอดถอนใจ เพราะกลัวนัก เป็นมายตั้งแต่ยังอ่อนเยาว์ หากประคับประคองตัวเองไม่ดี ก็เสี่ยงกับคำว่า "เละเทะ"

(เสริมซ่อนปลาย. 2539 : 142)

4.2.2 ผลกระทบต่อพี่ชาย

เน็ดรู้สึกห่วงใยและพยายามพูดเตือนสติเน็ด ให้รู้จักระมัดระวังในการคบหากับผู้ชายคนต่อไป หลังการเป็นเมียของเธอ ดังข้อความว่า

"ง ะ เรา ก็ ควร จะ ตั้ง ตั น ใจ ใหม่ ให้ ได้ ยัง ไม่ สาย เกิน ไป เพราะ ตัว ยัง สาว ข้อ สำ คัญ ก็ คือ พยายาม เลี่ยง ตัว เอง ให้ รอด รอ จังหวะ ที่ จะ พบ คน ดี... แล้ว ก็..." เขา เว้น วรรค ยะ นิ ด

หนึ่ง ทาหน้าดู ๆ ขึ้นมาหน่อย ๆ "แล้วก็อย่าปล่อยตัวง่าย ๆ กับใครต่อใคร"

(เข้มซ่อนปลาย . 2539 : 27)

มณีนง จากเรื่องทรายล้อมลิ

1. ภูมิหลังของตัวละคร

มณีนง อายุ 28 ปี เป็นบุตรสาวคนโตของนายเยี่ยมและนางนุถูล มณีนงมีน้องสาวหนึ่งคนชื่อ วงทิพย์ บิดามารดาของมณีนงมีอาชีพทำสวน ครอบครัวของเธอมีสถานะปานกลาง มณีนงจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และทำงานอยู่ในบริษัทโฆษณาที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง โดยพักอยู่กับน้ำในกรุงเทพฯ มณีนงเป็นผู้หญิงที่มีรูปร่างโปร่งบาง ใบหน้าสวยงดงาม และมีกิริยามารยาทที่นุ่มนวล ในด้านการทำงานเธอเป็นคนตัดสินใจเด็ดขาด มีความสามารถสูง มณีนงได้รับความไว้วางใจจากบรูณะซึ่งเป็นเจ้านายมาก จากบุคลิกภาพภายนอก มณีนงเป็นผู้หญิงที่อ่อนหวาน พูดจาไพเราะ แต่งกายดีมีรสนิยม ข้าวของเครื่องใช้ของมณีนงมียี่ห้อและราคาแพงที่มาจากต่างประเทศ อุปนิสัยส่วนตัว มณีนงเป็นผู้หญิงที่มีความทะเยอทะยาน มีใจที่กล้าลึก เยือกเย็นดูจากภายนอกได้ยาก ประเพณีน้ำหนึ่งใจเดียว

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของมณีนง คือ การเป็นเมียเก็บ มณีนงยอมเป็นเมียเก็บของบรูณะหลังจากเลิกกับราวีเด็กหนุ่มที่เธอเลี้ยงไว้เป็นสามีอย่างลับ ๆ

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของมณีนง มีสาเหตุสำคัญ ดังนี้

3.1 ความต้องการทางด้านวัตถุ

มณีนงยอมเป็นเมียเก็บของบรูณะเจ้านายของเธอ เพื่อแก้ไขปัญหานี้สินจำนวนมากที่เธอได้สร้างขึ้นจากการหย่าร้างจากคนรักลึกลับ เพื่อมาเลี้ยงดูบรูณะเปอรราวี ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของมณีนงเมื่อตกลงใจจะยอมเป็นเมียเก็บบรูณะ ดังข้อความว่า

นี่หล่อนกำลังจะเป็นเมียน้อยของผู้ชายคนนี้นั่นหรือ อันที่จริง ก็สะใจเหมือนกัน... ถ้า

เขาจะให้ห่อออกมา ๖

(ทรายย้อมสี. 2538 : 392)

3.2 ความต้องการทางด้านจิตใจ

มณียังเกิดความรู้สึกเสียใจและเจ็บช้ำกับการจากไปของราวี เธอยอมเป็นเมียเก็บของบูรณะ เพื่อระบายความเจ็บแค้นที่เธอมีต่อราวีไปที่วันดีเมียของบูรณะ ดังข้อความว่า

ห่อออกมาเมื่อถึงวันดี... เป็นชัยชนะที่ทดแทนกันได้พอควรกับความพ่ายแพ้ที่ห่อออกมาให้แก่เด็กหนุ่มในรูดคนหนึ่ง... วันดีผู้หญิงนั้นก็พาคนนั้น... ควรจะได้รู้บ้างว่ารสชาติที่ถูกแย่งชิงสามีไปอย่างจงใจ และจริงจังนั้นเป็นอย่างไร

(ทรายย้อมสี. 2538 : 410, 431)

✓ 4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

การที่มณียังมีพฤติกรรมเป็นเมียเก็บ ส่งผลกระทบต่อชีวิตของตนเอง ดังนี้
ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

มณียอมเป็นเมียเก็บของบูรณะ เพราะต้องการเงินและผลประโยชน์จากเขา แต่บูรณะซึ่งเป็นนักธุรกิจก็หวังประโยชน์จากความสามารถของเธอเช่นกัน เขายอมช่วยเหลือเธอแก้ปัญหาเรื่องหนี้สิน เพื่อมุ่งหวังผลประโยชน์ที่จะได้รับจากเธอ ดังผู้ประพันธ์บรรยายความคิดของบูรณะว่า

ผู้หญิงคนนี้เก่งพอที่เขาจะไม่ขาดทุน หาก "จับ" ห่อมาได้ ห่อมีทุกอย่าง นับตั้งแต่รูปโฉม สมรรถภาพ ความยืดหยุ่นในตัวเอง และสิ่งละอันพันละน้อยที่เป็นไปพริบปฏิกาน... เขาดีดลูกคิดไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้หญิงคนที่สองของเขานั้นไม่ควรจะเป็นเพียงภาพสวย ๆ หวาน ๆ ประดับข้างฝา โดยไม่ก่อเกิดประโยชน์อื่นใดเท่านั้นดอก แต่ควรจะเป็นเรี่ยวแรงแบ่งเบาทางเศรษฐกิจด้วย... เหมือนกับความรักบวกความใคร่ บวกเงินนั้นแหละ จึงจะได้คำตอบออกมาเป็นความสุข

(ทรายย้อมสี. 2538 : 394, 382)

มณีนงเกิดความรู้สึกกังวล เมื่อต้องตกอยู่ในฐานะเมียเก็บของบรูณะด้วยความจำยอม เธอรู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของเธอต่อไป แต่ด้วยความต้องการเงิน เธอก็จำต้องทำ ทั้ง ๆ ที่ชีวิตใหม่ของเธอก็เป็นชีวิตแบบชอนเร็น บิดบัง และคงจะเป็นที่ครหาของคนในสังคม ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของมณีนง หลังจากที่ถูกเป็นของบรูณะแล้ว ดังข้อความว่า

เริ่มชีวิตใหม่...แน่นอนแล้ว...มันมีความหมายเช่นนั้น...เพียงแต่เป็นความหมายที่
 น่ากลัวพอสมควร สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมด้วย...มณีนงรู้สึกขึ้นมาว่าไร้อีกแล้วว่า
 ความยากกำลังย่างเท้าเข้ามาเหยียบบอยูริม ๆ ออก

(ทรายย้อมสี. 2538 : 398, 400)

หนึ่งหรีด จากเรื่องลายหงส์

1. ภูมิหลังของตัวละคร

หนึ่งหรีด อายุ 20 ปี เป็นบุตรสาวคนเดียวของนายชฎิล หนึ่งหรีดมีน้องชายชื่อสองขวัญ มารดาเสียชีวิตตั้งแต่เธอยังเล็กมาก เธออยู่ในความดูแลของบิดาซึ่งรักและตามใจเธอมาก นายชฎิลทำงานในรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง หนึ่งหรีดเป็นหญิงสาวที่มีรูปร่างหน้าตาสวยมาก เธอไม่จบการศึกษาระดับใด นายชฎิลตั้งความหวังไว้ว่า หนึ่งหรีดต้องเป็นภรรยาของเศรษฐี ซึ่งไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถมากมาย

นายชฎิลให้ความสำคัญกับวัตถุและทรัพย์สินเงินทองเป็นอย่างมาก ดังนั้นเขาจึงปลูกฝังและถ่ายทอดค่านิยมเหล่านี้ให้กับหนึ่งหรีดอย่างเต็มที่ เขาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดชีวิตและการตัดสินใจของหนึ่งหรีดในทุกรื่อง นายชฎิลหมั้นหนึ่งหรีดไว้กับทศเทพ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิตภายภาคหน้าของหนึ่งหรีดว่า เธอจะต้องสุขสบาย เนื่องจากทศเทพมีมารดาที่มีฐานะร่ำรวยมหาศาล หนึ่งหรีดเชื่อฟังคำแนะนำของบิดาตลอดเวลา ดังนั้นหนึ่งหรีดจึงไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของหนึ่งหรีด คือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน ชีวิตแต่งงานระหว่างเธอกับทศเทพล้มเหลว เธอขอหย่าขาดจากทศเทพเพื่อมาอยู่กับวันชาติ ซึ่ง

เสนอห้องชุดราคาห้าล้านบาทให้เธอ ต่อมาเธอเกิดปัญหาขัดแย้งกับวันชาติอย่างรุนแรง เธอจึงกลับมาอยู่กับบิดา หนึ่งหรีดมีความสัมพันธ์ทางเพศกับอานนท์ด้วยความพอใจ และหวังว่าเขาจะช่วยซื้อห้องชุดที่วันชาติมาทวงคืน แต่เขาช่วยไม่ได้ เธอจึงไปขอร้องให้พาราชช่วยซื้อ โดยเธอยอมเป็นนางบำเรอของเขา

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคนของหนึ่งหรีด มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 การอบรมเลี้ยงดู

นายชฎิลถูกฝังให้หนึ่งหรีดใช้ความสุข เป็นสิ่งต่อรองเรียกร้องผลประโยชน์ให้กับตนเอง ความเป็นลูกสาวคนเดียวซึ่งเชื่อฟังบิดามาตลอด ทาาให้หนึ่งหรีดเห็นแก่ประโยชน์ที่เธอควรจะได้รับ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของทศเทพที่มีต่อพฤติกรรมเห็นแก่ได้ของหนึ่งหรีด เขารู้สึกเวทนาเธอ และรังเกียจความเห็นแก่ได้ที่พ่อของหนึ่งหรีดเป็นผู้เลี่ยมสอนให้ลูกปฏิบัติเช่นนั้น ดังปรากฏในข้อความตอนหนึ่งว่า

ใจส่วนลึกแล้ว มิได้ลงโทษหล่อนสักเท่าใดเลย...สงสารด้วยซ้ำ...สงสารที่หล่อนถูกหลอมนมาอย่างพุ่งเพื่อ พ่อหล่อนมิได้เคยแยกให้หล่อนแลเห็นความแตกต่างระหว่างวัตถุกับจิตใจ ชฎิลสักแต่จะเก็บหล่อนไว้เพื่อพาราคาถ่ายเดียว วิธีการ "เลี่ยม" ให้ลูกเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นนั้น เป็นสิ่งที่น่าชังยิ่งนัก

(ลายหงส์. 2531 : 311)

นายชฎิลรักลูกมากยากที่จะหาใครเสมอเหมือน แต่ความรักของเขาเท่ากับฆ่าลูกของเขาเองมากกว่า เขาไม่เคยปลูกฝังให้หนึ่งหรีดเห็นคุณค่าของการทำงาน นอกจากการแต่งตั้งให้สวຍงามเพื่อล่อให้ผู้ชายร่ำรวยมาสนใจ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของหนึ่งหรีดที่มีต่อการเลี้ยงดูเธอของบิดาไว้ในข้อความว่า

พ่อเลี้ยงหล่อนมาอย่างเจ้าหญิงจริง ๆ ไม่ว่าฐานะกำลังย่านเยยอบแยะแค่ไหน ความ
เป็นอยู่ของหล่อน อันได้แก่ การกิน การนอน เสื้อผ้า เครื่องตกแต่งจะต้องเลิศที่สุดที่พ่อ
กับแม่จะสรรหามาให้ได้

(ลายหงส์. 2531 : 44)

3.2 ความต้องการทางด้านจิตใจ

สิ่งของที่หนึ่งหรั้ดได้รับการบำรุงบำเรอมาตลอด ทำให้เธอมีความต้องการที่
ไม่สิ้นสุด จนกลายเป็นจุดอ่อนให้ผู้ชายที่หมายปองตัวเธอ นักปัจจัยต่าง ๆ มาหลอกล่อ และเธอก็
ตกเป็นเหยื่อของความต้องการที่ไม่สิ้นสุดนี้ ดังวันชาติคิดถึงแผนการณ์ที่จะได้หนึ่งหรั้ดมาครอบครอง
ดังข้อความว่า

เมื่อมาถึงเดี๋ยวนี้ เขารอจังหวะกลืนหล่อนด้วยอาการใจเย็นขึ้น ผู้หญิงขาดเงิน ทำ
งานไม่เป็น แต่กระหายที่จะเป็นเจ้าของวัตถุสวยงาม ย่อมง่ายแก่การที่บุรุษจะ เกี่ยวร้อย
เอามาทำเหยื่อ

(ลายหงส์. 2531 : 383)

อานนท์เจ้าของนิตยสารชื่อดังจับได้ว่า หนึ่งหรั้ดเป็นผู้หญิงที่ติดดินในค่านิยม
ทางวัตถุ ซึ่งไม่ยากที่เขาจะเกี่ยวร้อยเอาเธอมาเป็นเหยื่อ เพื่อหวังผลประโยชน์จากรูปร่างหน้าตา
ของเธอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของอานนท์ ซึ่งยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือหนึ่งหรั้ด ขณะมีปัญหา
กับวันชาติเรื่องซื้อขายห้องชุด ดังข้อความว่า

แววตาหล่อนไม่ค่อยหม่นหมองเท่าไรแล้วในตอนนี้อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ แทบจะลืมนะเรื่องวันชาติด้วยซ้ำ เมื่อ
ได้ความหวังใหม่...มีทางได้ปัจจัยอันสำคัญหนักหนา สำหรับคนที่ยุบตัวเองไม่เป็น หล่อน
เปรียบเสมือนลูกทูนที่ต้องอดกลั้นให้ลอยส่งอยู่บนผิวน้ำเสมอไป...เรื่องนี้...อานนท์จับจุด
ถูก ของก้านลิ้มหรือจะไม่มั่นใจว่าให้สตรีเพศใจอ่อน ยิ่งสตรีผู้นั้นเกาะเกี่ยวข้องแวะอยู่แต่
กับวัตถุมาตลอด ชายคนไหนเล่าจะไม่เชื่อมั่นเป็นอาวุธสำหรับโจมตี

(ลายหงส์. 2531 : 672)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคนของหนึ่งหรั่ง มีผลกระทบต่อชีวิตของตนเองและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

การที่นายชฎิลไม่เคยปลูกฝังความคิดในเรื่องการทำงาน เรื่องของการปรับตัว ไม่เคยสั่งสอนให้เธอมีความคิดเรื่องอื่นนอกจากเรื่องเงิน เมื่อแต่งงานไปกับทศเทพ หนึ่งหรั่งไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับทศเทพได้ เธอไม่รู้จักรับผิดชอบแก้ไขปัญหามาก่อน เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกับทศเทพ เธอจึงต้องเลิกรากับเขา ภายในระยะเวลาอันสั้น เมื่อหนึ่งหรั่งมาอยู่กับวันชาติแล้วเธอมีปัญหาขัดแย้งกับเขา เธอหวาดหวั่นถึงความรักความเอาใจใส่ของทศเทพที่มีต่อเธอ ด้วยความเสียใจ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของหนึ่งหรั่งว่า

หนึ่งหรั่งหนึ่ง...น้ำตาเอ่อขึ้นมาโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว อย่างน้อย ๆ ทศเทพก็เป็นสามีหล่อน เป็นชายคนแรกในชีวิตที่ประหม่อมความหวานซึ่งตรงตา คลั่งใคล้ไหลหลง ให้หล่อนได้ประจักษ์ว่าอาการรอดร้อนพะเน้าพะนอจากชายที่รักใคร่เต็มคั่นนั้นคืออย่างไร รสหนุ่มรสสาวที่กอบประด้วยสัมผัสหวานชื่นนั้น ยังฝังอยู่ตามเนื้อตัวมีรู้อยู่ แม้วันชาติที่ว่าตามใจเหลือเฟือ ก็ไม่อาจเทียบเท่าที่ทศเทพเคยมอบให้...เขารักหล่อน...หล่อนรู้ดี

(ลายหนังสือ. 2531 : 430)

หลังหย่าขาดจากทศเทพ หนึ่งหรั่งไปอยู่กับวันชาติ เธอไม่ได้รับความเป็นอิสระจากวันชาติ เมื่อเขาสั่งห้ามเธอไปเดินแบบ เธอขัดคำสั่งเขา ทำให้เขาโกรธและต่อว่าเธออย่างรุนแรง เธอถูกวันชาติแสดงความรักเกี้ยวและดูหมิ่นว่า เธอเป็นผู้หญิงที่ขาดทั้งสติและปัญญา มีความคิดสั้นเท่าผู้หญิงชายตัว

หนึ่งหรั่งต้องตกเป็นเครื่องมือสำหรับแสวงหาผลประโยชน์ของพารา ซึ่งเธอยอมเป็นนางบำเรอของเขา เพื่อให้เขาซื้อห้องชุดต่อจากเธอ เมื่อเธอตกเป็นของเขา เขาให้เธอทำงานเป็นประชาสัมพันธ์ในคลับเปิดใหม่ของเขา โดยให้เธอทำหน้าที่เรียกแขกและหาสมาชิกเข้าคลับ หนึ่งหรั่งอาจจะไม่รู้สึกรู้ว่า พฤติกรรมของเธอส่งผลกระทบอะไรต่อเธอบ้าง คิดแต่เพียงว่าเธอได้ผลประโยชน์จากพารา โดยมีได้นึกถึงฐานะของเธอที่ต้องเป็นเมียเก็บทั้งที่พาประโยชน์ให้พารา

ด้วยชีวิตของเธอเปลี่ยนแปลงจากผู้หญิงที่มีความบริสุทธิ์สวยงามดุจเจ้าหญิง ไปเป็นผู้หญิงกร้านโลกในสังคมกลางคืน เพราะความต้องการเงิน ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของตราสินเพื่อนของวันชาติและรู้จักหนึ่งหรีด สมัยที่เธอยังอยู่กับวันชาติ ขณะที่เขาไปเที่ยวในคลับกับเพื่อน เขาเกิดความรู้สึกสมเพชหนึ่งหรีด เมื่อได้เห็นสภาพการทำงานของเธอ ดังบทสนทนาต่อไปนี้

"แต่แปลก... ข้าไม่ยกสนุกวะ" ตราสินพูดขำริม ภาพหลอนยังคงติดตรึงอยู่ในม่านตา สาวสวยผุดผ่องที่วันนั้นเขาเคยคิดว่าผิวหล่อนราวกับเนื้อแตงนั้น กำลังค่อย ๆ หายไป แล้ว กลายไปตามอิทธิพลมลพิษที่หล่นพาตัวไปกลัวเกล้า

"ข้ากำลังภาวนาเชียวแหละ... ภาวนาให้เขาหลุดจากเงื้อมมือพาราที่เถอะ ให้เขาได้แต่งงานกับใครสักคน... กลับเนื้อกลับตัว... มีชีวิตปกติ"

(ลายหงส์. 2531 : 970)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิดา

นายชนิลรู้สึกผิดหวังและเสียใจอย่างรุนแรงเมื่อได้รับรู้ถึงสภาพชีวิตที่ตกต่ำลงของหนึ่งหรีด ซึ่งเขาไม่เคยคาดคิดว่าลูกสาวที่เขาเคยทะนุถนอมมาเป็นอย่างดีจะอยู่ในสภาพที่ตกต่ำลงจากหน้ามือเป็นหลังมือ นอกจากนี้ลูกสาวที่เคยเชื่อฟังเขา บัดนี้เธอไม่สนใจคำสั่งเตือนของเขาอีกแล้ว ในเมื่อเธอคิดว่าเธอโตแล้ว มีชีวิตเป็นของเธอเอง และตัดสินใจได้ด้วยตนเอง นายชนิลไม่สามารถปรึกษาเล่าความอัดอั้นที่เขามีให้ใครฟังได้ ดังนั้นเขาจึงมีสุขภาพจิตที่ทรุดโทรมลง นายชนิลกลายเป็นคนติดเหล้าอย่างหนัก ดังข้อความว่า

น้ำตาซึม ๆ เมื่อสักครู๋ไหลหยาดลงมาเป็นทาง เจ้าตัวใช้ท่อนแขนเช็ด แล้วแหงนศีรษะ คุยโวกับพนัก ความทุกข์ใจที่กำลังรุกราน ผสมกับฤทธิ์เหล้าช่วยให้อารมณ์ขมกลืนแปร สิ่งซึ่งอัดอั้น... ที่เร้นอยู่ ณ หลังฉากสวยงาม ที่เขาไม่เคยปรึกษาแถลงแจ้งเรื่องจริงให้ ผู้ใดได้รับรู้แม้แต่ลูกของเขาเอง

(ลายหงส์. 2531 : 692)

4.2.2 ผลกระทบต่อศพศพ

ศพศพซึ่งเป็นสามีคนแรกของหนึ่งหรีด รู้สึกผิดหวังและเสียใจที่เขาต้องมาประสบกับความล้มเหลวในการใช้ชีวิตคู่ระหว่างเขากับหนึ่งหรีด เพราะว่าหนึ่งหรีดไม่ยอมปรับตัวในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน เนื่องจากมีบิดาคอยให้ท้ายและยุยงส่งเสริมลูกไปในทางที่ผิด ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของศพศพ หลังจากมีปัญหาคัดแย้งกับหนึ่งหรีด ดังข้อความว่า

ศพศพพารถกลับบ้าน...ด้วยความระท้อท้อแทบจะเรียกได้ว่าคลาน...เขาพารถเข้าโรงแล้วเดินโผล่เข้าไปล้มตัวลงนอนบนโซฟาร้านห้องรับแขก กลับตา...ขณะที่มีน้ำใส ๆ ไหลซึมออกมาอย่างกลั้นไม่ไหว จะสะกดอดทนเพียงใดก็ไม่มีทางยับยั้งความผิดหวังครั้งใหญ่ครั้งนี้ไว้ได้เลย

(ลายหงส์. 2531 : 464)

4.2.3 ผลกระทบต่อวันชาติ

วันชาติซึ่งเป็นสามีคนที่สองของหนึ่งหรีด รู้สึกเสียใจและหดหู่มากกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการที่เขาต้องสูญเสียทรัพย์สินมีค่าเป็นจำนวนมาก เพื่อแลกกับตัวหนึ่งหรีด ซึ่งอันที่จริงแล้วก็เป็นเพียงความสุขทางด้านอารมณ์เท่านั้น หนึ่งหรีดเองก็มีอาชีพนางงามบริษัท แต่เขาก็รักและหลงใหลหนึ่งหรีดมากจนยอมทุ่มทุกอย่างให้เธอ โดยหวังว่าหนึ่งหรีดจะซื่อสัตย์กับเขาตลอดไป แต่ในระยะเวลาไม่นานนัก ปัญหาความขัดแย้งระหว่างเขากับหนึ่งหรีดก็เกิดขึ้น ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของวันชาติที่มีต่อเรื่องราวที่ผ่านมา ดังข้อความว่า

แท้จริงแล้ว...วันชาติประเมินใจตนเองได้ว่าการได้เสพรสชาติของตัณหาจากหญิงวัยอ่อนคราวนี้ หาใช่ความสุขอันแท้จริงไม่ เริ่มต้นด้วยต้องสูญเสียทรัพย์สินอันมีราคาสูง เมื่อได้หล่อนมาเป็นสมบัติแล้วพักหนึ่ง มีพันนันทน์ทำใจเลย ปัญหาบานาประการเริ่มเกิดขึ้น งอกเงยจากเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปสู่เหตุใหญ่ เป็นเหตุอันสืบเนื่องจากรสนิยมไม่ตรงกัน วัยไม่สอดคล้องผสมผสาน และอารมณ์ชื่นชอบหลายอย่างไม่เดินไปในทางร่วม

(ลายหงส์. 2531 : 610 - 611)

เตี๋ยงสา จากเรื่องหลังลับแล

1. ภูมิหลังของตัวละคร

เตี๋ยงสา อายุ 18 ปี ครอบครัวของเขามีฐานะยากจน มารดาประกอบอาชีพเป็น คนงานก่อสร้าง เธอมีพี่ชายหนึ่งคนชื่อต๋ารู เตี๋ยงสามีน้องซึ่งเกิดจากพ่อเลี้ยงอีกสองคน เพื่อความปลอดภัยจากพ่อเลี้ยง มารดาจึงมอบเตี๋ยงสาให้อยู่ในความอุปการะของรอบ นักธุรกิจวัย 40 ปี โดยขอร้องให้เขาส่งเสียเตี๋ยงสาจนสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รอบมอบเงินจำนวนหนึ่ง ให้มารดาของเธอเป็นค่าตัว เตี๋ยงสามีความตั้งใจที่จะเรียนให้จบมหาวิทยาลัย เธอจึงขยันและตั้งใจเล่าเรียนมาก เตี๋ยงสาเป็นเด็กหัวอ่อน ว่องไว และเป็นเด็กสาวหน้าตาดี นายรอบได้เข้าบ้าน ให้เธอพักอยู่กับป้า เตี๋ยงสาอยู่ในความสนใจของจางเจิงชายหนุ่มเจ้าของสตูดิโอถ่ายภาพข้างบ้าน ซึ่งภายหลังเขาได้ชักชวนเธอมาเป็นแบบถ่ายภาพเปลือยให้เขา ความจำเป็นด้านการเงินทำให้เธอ ไปเป็นแบบถ่ายภาพเปลือยอีกครั้งหนึ่งให้กับต้นผู้ช่วยของจางเจิง ต่อมานายรอบจับได้เขาโรครธเธอ มาก และเลิกอุปการะเธอ

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของเตี๋ยงสามี 2 ลักษณะ คือ

2.1 การเป็นเมียเก็บ ในขณะที่มีอายุเพียง 18 ปี ด้วยความต้องการเงินมาเพื่อ การดำเนินชีวิต

2.2 การเป็นนางแบบถ่ายภาพเปลือย เพราะเตี๋ยงสาสนใจและถูกใจในตัวจางเจิง จึงยอมเป็นนางแบบให้เขา และเธอได้รับเงินเป็นค่าตอบแทนจำนวนหนึ่ง ต่อมาเธอเดือด ร้อนเรื่องเงินจึงไปเป็นนางแบบให้กับต้นผู้ช่วยถ่ายภาพของจางเจิง โดยที่ไม่มีใครรู้ ต่อมาต้น นำภาพเปลือยของเตี๋ยงสามาชูเรียกเงิน ทำให้นายรอบต้องจ้างคนไปชิงเอาภาพนั้นคืน แต่ในที่สุด นายรอบก็เลิกอุปการะเตี๋ยงสา

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการเป็นเมียเก็บและเป็นนางแบบถ่ายภาพเปลือยของเตี๋ยงสา มีสาเหตุ สำคัญดังนี้

สภาพแวดล้อมทางสังคม

ฐานะครอบครัวที่ยากจน ประกอบกับพ่อเลี้ยงมีพฤติกรรมที่ไม่น่าไว้วางใจ ทำให้แม่ของเตียงสาตัดสินใจยกเธอให้อยู่ในความอุปการะของรอบ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของเตียงสาต่อชีวิตที่เธอไม่สามารถเลือกได้ ดังปรากฏในข้อความว่า

ความไม่มีโอกาสของคนเรานั้นช่างสุดแสนสาหัสเหลือเกินนัก หล่อนหวนทบทวนถึงการตัดสินใจผลจากบ้าน จากมารดาผู้อยากเลือกให้หล่อนหนีออกจากความรับผิดชอบโดยเร็ว แล้วก็ยังไม่รู้ว่าควรหรือไม่ควร ความควรไม่ควรนี้เป็นสิ่งที่หล่อนไม่เคยรู้ แม้รู้ก็ไม่เคยแน่ใจเชื่อมั่น ชีวิตนี้เป็นของหล่อนอย่างแท้จริง จริงอย่างยิ่งกว่าเด็กสาวคราวเดียวกันอีกมากมายจะเคยสัมผัส ครั้นมาถึงนาที่นี้ นาที่ที่แม่รู้ยู่ว่าตนเองนั้นกำลังรับความอุปถัมภ์จากใคร

(หลังกลับแล. 2532 : 238)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของเตียงสา ส่งผลกระทบต่อชีวิตของตนเองและผู้อื่นดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

การที่เตียงสาต้องตกเป็นเมียเก็บของรอบขณะอยู่ในสภาพเป็นนักศึกษาทำให้เส้นทางชีวิตของเธอมีดมนลง เพราะเป็นการตัดโอกาสที่เธอจะได้รับสิ่งดี ๆ ในชีวิต เช่น เมื่อเธอเกิดความรักกับงานเชิง แต่งานเชิงไม่สามารถจะเลือกเธอเป็นคู่ชีวิตได้ เพราะสังคมและคนใกล้ชิดยอมรับไม่ได้ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของเตียงสา หลังจากที่เธอขอร้องไห้งานเชิงรับอุปการะเธอต่อจากนายรอบ ดังข้อความว่า

เขาเห็นอยู่เรื่อยมาว่าหล่อนคือ เด็กสาวชนิดไหน เป็นธมมือแรกที่เสียเงินออกจากอู่ แล้วมาผ่อนส่ง ท้ายที่สุดก็ขาดส่ง เนื่องจากแก่งขาค แล้วคุณเจนะหรือจะภูมิใจในธมมือสองที่เขาต้องไปซื้อเขาเพราะถูกยืม

(หลังกลับแล. 2532 : 497)

การที่เตียงสาไปเป็นนางแบบถ่ายภาพเปลือยให้ต้น โดยที่ไม่คิดให้รอบคอบเสียก่อน เธอจึงถูกต้นเอาเปรียบ เมื่อเธอมาคิดถึงผลเสียที่เธอจะได้รับ หากรูปเหล่านี้ถูกตีพิมพ์ออกไปเธอก็จะหมดอนาคตในเรื่องการศึกษา เธอจึงไปทวงภาพคืนจากต้น แต่ต้นอ้างว่าเขาได้ขายไปแล้ว หากเธอต้องการฟิล์มคืน เธอต้องนำเงินเป็นจำนวนมากมาไถ่คืน ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของเตียงสาขณะตามไปทวงภาพคืนจากต้น ดังข้อความว่า

เตียงสาารู้แล้วว่าที่เตียว รู้ต้นลึกหนาบางของโลกนี้ขึ้นมากภายในเวลาอันรวดเร็ว
 โอกาสสำหรับผู้เปลื้องปล้นนั้นแทบจะไม่มี แม้มี...ก็ความกลับคืนมาได้ยากยิ่งผู้
 เปลื้องปล้นเยาว์วัยยากจน น้อยนักที่จะพบพ่อพระแม่พระ

(หลังกลับแล. 2532 : 353)

เตียงสาารู้สภาพและฐานะของตัวเองดีว่า ผู้หญิงที่อยู่ในสภาพเมียเก็บอย่างเธอ ทำยที่สุดก็ไม่มีโครยากได้เธออย่างจริงจัง สุดท้ายเตียงสาต้องขนของออกจากบ้านเช่าและกลับไปอยู่กับมารดา เมื่อนายรอบบอกเลิกอุปการะเลี้ยงดู ทำให้ความหวังที่เธอจะได้เรียนหนังสือจนจบหมดลง ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของเตียงสาไว้ในข้อความว่า

หล่อนทรุดตัวลงนั่งบนเก้าอี้ที่โต๊ะอาหารเล็ก ๆ หน้าครัว มองดูกระเป๋าลังหนังสือ
 อารมณ์การเรียนอย่างลึกซึ้งเหมือนกัน ด้วยสำนึกนั้นรู้...รู้ว่าการศึกษาคำสอนให้เป็นคน
 เหมือนกีฬาเป็นยาวิเศษหรืออย่างไร ทานองที่ช่วยยาค้นรู้แพ้รู้ชนะ รู้จริยธรรมของการ
 แข่งขันลึกยิ่งกว่าคำว่าแพ้หรือชนะเพียงเดิน ๆ เตียงสาไม่คิดเลยว่า ชีวิตของการเป็นเมีย
 เก็บดอกไม้มิมีทางที่ปล่อยยาค้เงิน มีอำนาจเหนือ จะมอบคุณค่าและความหมายให้หล่อนมาก
 มายยิ่งกว่าตำรา

(หลังกลับแล. 2532 : 494 - 495)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่องานเชิง

จางเชิงไม่สามารถรับอุปการะเตียงสาต่อจากนายรอบ แม้จะรัก และรู้สึกสงสารเธอมากก็ตาม เนื่องจากบิดาและสังฆมรอบตัวไม่ยอมรับพฤติกรรมของเตียงสา จางเชิงต้องตัดสินใจเลือกความถูกต้องในชีวิต ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของจางเชิง ดังข้อความว่า

ตลอดชีวิตเขา จางเชิงยังไม่เคยตกอยู่ในความร้อนร้าวชนิดนี้เลย เมื่อแรกที่หล่อน ผ่านเข้ามาในกล้องขยาย เขาคิดได้ก็แต่ความสนุกสนาน และสนใจแกมเสียตาย เขา คิดว่าเขากำลังเล่นกับอารมณ์อันเคยเล่นอยู่แล้วเสมอมา มีพิเศษอยู่บ้างก็ตรงที่หล่อนมี เจ้าของ หากจางเชิงก็มีเส้นจิตค้นตนเอง คู่เดียวกับกำแพงที่แบ่งบ้านเขาและบ้านหล่อนนี้ (หลังลับแล. 2532 : 345)

4.2.2 ผลกระทบต่อต้น ✓

ต้นซึ่งเป็นช่างภาพผู้ช่วยของจางเชิง รู้สึกถูกเตียงสา เมื่อ เตียงสาคิดว่าเขาไม่รู้สภาพความเป็นอยู่ของเธอ ดังบทสนทนาระหว่างต้นกับเตียงสาดังข้อความว่า

"คุณรู้หรือว่าเตียงอยู่ยังไง"

ต้นยิ้ม หนดดูกระดิกใต้ที่เดียว เมื่อแววตาฉายฉายเลศนัย

"คุณไม่น่าตั้งคำถามแบบนี้เลย ไม่น่าเลย" เขาอยากบอกหล่อนเหลือเกินว่า ชาวบ้าน แพบทุกหลังคาแถวนั้นเรียกบ้านเช่าหล่อนว่า บ้านเมียน้อย ไร่เอ๋ย คนโรงเพ่านั้นดอกที่นึก ว่าการกระทำของตนนั้นปราศจากผู้รู้เห็น เคารวะดีเท่าไรแล้วที่เขาไม่เรียกว่า บ้านอีตัว ✓

(หลังลับแล. 2532 : 272)

4.2.3 ผลกระทบต่อบิดาของจางเชิง

นายบุญชัยรู้สึกหวาดกลัวว่า จางเชิงจะรับอุปการะเตียงสาต่อจาก นายรอบ ขณะที่เตียงสาค้นหานายรอบเข้ามาหาจางเชิงให้ช่วยเหลือเธอ นายบุญชัยซึ่งอยู่ในเหตุการณ์ ขณะนั้นด้วย เขาได้ยื่นคำขาดกับจางเชิง ดังปรากฏในข้อความว่า

"แกเอาตัวเข้าแลกกับเรื่องนี้ไม่ได้ เจ ถ้าแลกแกออกไป" บิดาซึ่งที่ประตู นั้น...
เริ่มสิ้นด้วยความหวาดกลัวและโกรธ "นายรอบไม่ซ่าเล่น มันจ้างนักสืบสะกดรอยเมียเก็บ
มันได้ขนาดรู้ทุกฝีก้าว และนับประสาอะไรมันจะ "เก็บ" ชายหนุ่มที่แอบมาลกเหยื่อไปจาก
ที่ซ่อนของมันไม่ได้ "อย่าเอาความใคร่ชั่วแสนของแกมาทิ่มบ้าน และเกียรติที่พ่อสั่งสม
มาตลอดชีวิต ต้องอับปางเลย ขอให้เถอะ"

(หลังลับแล. 2532 : 483)

เรียวข้าว จากเรื่องรูปทอง

1. ภูมิหลังของตัวละคร

เรียวข้าวอายุประมาณ 24 ปี บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขายในต่างจังหวัด
เรียวข้าวใช้ชีวิตอย่างอิสระในกรุงเทพฯ เธอเป็นแบบฉบับของผู้หญิงยุคใหม่ที่มีการศึกษา ทำงาน
และรับผิดชอบตัวเอง งานอดิเรกของเรียวข้าวคือ การเล่นกีฬา และท่องเที่ยวตามต่างจังหวัด
นอกจากนี้เธออาจไปเที่ยวกลางคืนตามสถานเริงรมย์ ดับเบิลยู บาร์ เธอเป็นผู้หญิงที่มี
ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ไม่ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ของสังคม และมีความตั้งใจจริงที่จะทำสิ่งที่เธอคิด
ว่าถูกต้อง จากการศึกษาความคิดและการกระทำของเรียวข้าว จะพบว่าเธอเป็นผู้หญิงที่ขาดความ
อบอุ่นในชีวิตทำให้เธอเกิดความประทับใจและอบอุ่นใจ เมื่อได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของคนใน
ครอบครัวที่จะ

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของเรียวข้าว คือ การทดลองอยู่ด้วยกัน เรียวข้าวคบหากับทิมะ
แพนหนุ่มได้เพียงหกเดือน เธอยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเขา เพื่อทดสอบความเป็นชายเมื่อเธอ
สงสัยว่าเขาจะมีความเป็นเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของเรียวข้าวขณะทดสอบ
ความเป็นชายของทิมะ ดังข้อความว่า

เรียวข้าวรีบกระชับร่างกายตัวเองเข้ากับแพนอกเขา...หล่อนหมายความว่า หยิบยื่นความ
เป็นหญิงให้เขาอย่างจืดจ่อ และด้วยเจตจำนงงดงาม...อย่างหนึ่งเพื่อทดสอบว่า

"อาการ" เขาหนักหนา สาส์นแค่ไหน หากความใจไม่สูงขึ้น หล่อนก็มีความหวัง และคงช่วยให้ความหวังนั้น เดินทางต่อไปเท่าที่ตัวเองสามารถ

(รูปทอง. 2532 : 296)

เรียวข้าวตัดสินใจทดลองอยู่กินกับทิมะ โดยไม่กลัวความผิดพลาด และความล้มเหลวในชีวิตคู่ แม้ว่าจะรู้สึกยุ่งยากและลำบากใจในการตัดสินใจอยู่บ้างก็ตาม ดังความคิดของเรียวข้าวที่ปรากฏในข้อความตอนหนึ่งว่า

"ถ้าไม่อยู่กิน ก็ไม่รู้ว่าจะอยู่กันได้ดีหรือเปล่า เพียงแค่ไป ๆ มา ๆ จะไปรู้จักกันดีเท่า เป็นคู่หัวตัวเมีย กินนอน เพี้ยวร่วมกัน"

(รูปทอง. 2532 : 495)

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทดลองอยู่ด้วยกันของเรียวข้าว มีสาเหตุสำคัญดังนี้

3.1 ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง

เรียวข้าวเป็นผู้หญิงที่มีความคิดความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เธอมีจิตใจเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยวเหมือนตัวเธอไม่ใช่ผู้หญิง ตรงข้ามกับทิมะ ซึ่งเขาจะคล้อยตามเธอเสียมากกว่า เธอเป็นคนเปิดกว้างทางความคิดและการกระทำ หลังจากที่เธอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเขาแล้ว เธอได้ชักชวนทิมะออกจากบ้าน เพื่อไปทดลองอยู่ด้วยกันตามลำพัง ดังปรากฏในข้อความว่า

"แพลตดี ๆ ก็แพงนะ"

"ข้าวช่วยออกได้" หล่อนบอกอย่างใจนักเลง

หญิงสาวไม่ชอบให้ "งาน" ซึ่งทำไว้แล้วค้างคา และเหนื่อย... หล่อนเป็นผู้ที่จับใจแรงรีบ...ชอบที่จะลงมือกับทุกสิ่งทุกอย่าง ให้เห็นดีเห็นชั่วทันตา

"เสียควรจะต้องได้รู้รสชาติที่เป็นตัวของตัวเองเป็นหลักให้ตัวเอง ให้ผู้หญิงอีกสักคน เลื่อมใสง๊ายละ ลองชิมดู ถ้าไม่ชอบค่อยเปลี่ยน"

(รูปทอง. 2532 : 480)

3.2 ความต้องการทางด้านจิตใจ

เรียวข้าวยอมทำทุกวิถีทาง ตั้งแต่ยอมเป็นของทิมะ เพื่อทดสอบสมรรถภาพทางเพศของเขา โดยไม่สนใจว่าเธอจะได้หรือเสียอะไร เธอคิดว่าจิตใจที่มีความรัก ความปรารถนาดีระหว่างเพื่อนมนุษย์ที่มีต่อกัน มีค่ามากกว่าร่างกาย เธออยากให้ทิมะหายจากความเปื่อยเบนทางเพศนี้ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิด ความรู้สึกของเธอที่มุ่งช่วยเหลือทิมะ ดังข้อความว่า

...หญิงสาวรู้ว่าความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์นั้นคืออย่างไร ยามมนุษย์คนหนึ่งตกอยู่ในสภาพอัปมงคล มือและใจคนที่อยากช่วยเขานั้นสำคัญยิ่ง จะว่าไปแล้วเนื้อตัวของคนเราไม่เคยมีความหมาย มันคือ ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ อันถูกสรรเสกให้ผืนึกเข้ามาด้วยส่วนผสมจำนวนหนึ่ง เมื่อคนคนนั้นมีสมอง มีหัวใจ รับรู้ทุกข์สุข ธาตุจำนวนนั้นจึงเริ่มส่งความหมายออกมาเป็นความเจ็บปวดหรือเบิกบาน... เป็นชีวิต และเรียกร้องต้องการชีวิตที่ดีกว่า

เรียวข้าวคิดว่าธาตุทั้งสี่ที่ประกอบกันขึ้นเป็นกายตัวหล่อน แม้จะทุกข์ร้อนบ้างตามวิถีทางของสัตว์โลก หากก็ไม่เคยตกอยู่ในภาวะอย่างเขาผู้นี้ ถ้าเช่นนั้นเหตุใดเล่า หล่อนจึงนั่งดูตายไม่ลองทดสอบค่าของตนเอง!

(รูปทอง. 2532 : 410)

3.3 สภาพแวดล้อมทางสังคม

การที่เรียวข้าวมีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะไปทดลองอยู่กับทิมะ โดยไม่สนใจคำท้วงติงของบิดามารดา เป็นเพราะเธอรู้ว่า บิดามารดาของเธอเองก็มีพฤติกรรมหนีตามกันมา และสามารถครองคู่อยู่ด้วยกันจนถึงทุกวันนี้ ทำให้เธอมีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจที่จะทดลองอยู่ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของนางอาพันธ์ที่มีต่อประวัติชีวิตของพ่อแม่เรียวข้าวไว้ข้อความว่า

คงเนื่องจากคนทั้งคู่มีประวัติ "ได้กันเอง โดยผู้ใหญ่ไม่เห็นชอบ" หอบผ้าตามกันมาตั้งเนือตั้งตัวจนฐานะอยู่ในเกณฑ์เป็นปึกแผ่นมั่นคง

(รูปทอง. 2532 : 549)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

เรียวข้าวมีพฤติกรรมทดลองอยู่ก่อนแต่งงาน ส่งผลกระทบต่อชีวิตของตนเองและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

เรียวข้าวเกิดความวิตกกังวลใจอยู่ตลอดเวลาว่า สิ่งที่เราตัดสินใจทำลงไป จะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ เพราะจริง ๆ แล้วพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของทีมนั้น หายยากมาก และไม่เคยได้ยินว่ามีใครเคยทำสำเร็จมาก่อนด้วยวิธีที่เราทำอยู่ อีกทั้งเพื่อนฝูงและคนใกล้ชิดก็ไม่สนับสนุนให้เรียวข้าวทำเช่นนี้ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดและความรู้สึกถึงสิ่งที่เรียวข้าวต้องรับผิดชอบของเรียวข้าว ดังปรากฏในข้อความว่า

เรียวข้าวไม่เคยคิดว่า บทบาทในชีวิตรจะยุ่งยาก คุณตั้งบทบาทของหญิงสาวผู้หัวกระเป๋ากออกไปชั่ววันเวลาช่วงหนึ่ง "ทดลอง" อยู่กินกับชายหนุ่มผู้หนึ่งนี้เลย...ต่อไปนี้หล่อนจะต้องทำงานหนัก เนื่องจากต้องรับผิดชอบ ความผิดปกติกองเขา คุณหมอรับคนไข้รายหนึ่งไว้ในความดูแลก็ตาม

(รูปทอง. 2532 : 348, 495)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิดามารดา

บิดามารดาของเรียวข้าว ซึ่งแม้จะไม่เห็นด้วย และไม่ชอบใจกับพฤติกรรมของเธอนัก แต่ก็ขัดไม่ได้ เพราะตามใจลูกมาจนชินแล้ว ประกอบกับรู้นิสัยใจคอของเรียวข้าวดีว่าเธอตั้งใจสิ่งใดแล้ว เธอต้องทำให้สำเร็จ เรียวข้าวเองก็รู้ว่า พ่อแม่ของเธอไม่สบายใจกับการกระทำของเธอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของมารดาหลังจากที่ได้รับรู้ว่าเธอจะไปทดลองอยู่กับทีมนั้นไว้ในข้อความว่า

พ่อแม่ฟังแล้วก็ตาเหลือกลานไม่น้อยเลย

"แล้วเราจะทดลองอยู่กินกับใครอีกซักกี่คน ถ้าม้าเถอะ!

(รูปทอง. 2532 : 496)

ผู้ประพันธ์ได้บรรยายภาพวันที่พ่อแม่ของเรียวข้าวมาช่วยกันจัดห้อง
พักให้เรียวข้าวกับทิมอยู่ด้วยกัน ด้วยความรู้สึกที่กระอักกระอ่วนใจ โดยบรรยายผ่านความคิดของ
ทิมะ ดังข้อความว่า

ในห้องพักของเราจึงเต็มไปด้วยพ่อแม่ของทั้งเรียวข้าวและของตัวเอง...มาช่วยกัน
จัดแต่งห้องว่าง ๆ และหมู่เก้าอี้เก๋เก๋ ๆ ให้น่ารักน่าดู พร้อมจะเป็นที่อยู่กินของหนุ่มหนึ่ง
สาวหนึ่ง แต่ทุกคนไม่สู้เบิกบานผ่องใสเท่าใดนัก...พ่อแม่เรียวข้าวมีบางอย่างค้างคาอยู่ใน
ใจ...เขาและเธอยิ้มเหมือนกัน แต่ยิ้มไม่เต็มที่ หัวเราะไม่เต็มเสียง

(รูปทอง. 2532 : 548)

4.2.2 ผลกระทบต่อมารดาของทิมะ

นางอำพันซึ่งไม่เห็นด้วยกับการที่เรียวข้าวกับทิมะจะไปทดลองอยู่
ด้วยกัน เธอรู้สึกไม่พอใจเรียวข้าว เพราะเธอไม่ต้องการให้ทิมะจากเธอไปใช้ชีวิตนอกบ้าน
ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของนางอำพันที่มีต่อเรียวข้าว ดังข้อความว่า

เธอไม่ค่อยชอบเรียวข้าวถึงขีดเพราะเหตุใด คงเพราะหล่อนเป็นหญิงสาวสมัยใหม่
ผู้พร้อมด้วยอาชีพการงานและความคิดอ่านอันเป็นไทแก่ตน จนสตรีที่ยังฝังตัวเอง อยู่ในกาล
เวลาที่ผ่านเลยอย่างเธอนั้นรับไม่ได้...แม้รับได้บ้างหากก็ไม่หมดจด จนใจเธอปลอด
โปร่งแจ่มใส

(รูปทอง. 2532 : 500)

ปัทมา จากเรื่องบุษบาบไม้ม

1. ภูมิหลังของตัวละคร

ปัทมา อายุ 23 ปี เธอเป็นบุตรสาวคนโตของนายประจันและนางเสงี่ยม บิดา
ของเธอเป็นอดีตหัวหน้าผู้ดูแลป่าไม้ในหลายจังหวัด ปัทมามีพี่ชายสองคนคือ ปานทองและบองทอง

ปัทมาจบการศึกษาชั้นมัธยมในประเทศ แล้วจึงไปเรียนต่อต่างประเทศ แต่เธอเรียนไม่จบ เมื่อกลับมากลางกรุงเทพฯ ด้วยฐานะทางบ้านที่ร่ำรวยมาก ปัทมาจึงไม่สนใจทำงานอะไร เธอชอบท่องเที่ยวไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีจุดหมายปลายทางในชีวิต

ปัทมาถูกเลี้ยงดูมาอย่างตามใจและให้อิสระ ทุกคนในบ้านจะรักและตามใจเธอมาก ทำให้เธอมีนิสัยเอาแต่ใจตัวเอง และยังขาดความอดทนในการทำสิ่งต่าง ๆ นอกจากนี้เธอยังเป็นผู้หญิงที่ไม่รู้จักกาลเทศะ ทั้งในด้านการแต่งกาย กิริยา และคำพูด

2. พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของปัทมาคือ แสดงความสนใจผู้ชายที่ตนพึงพอใจอย่างออกนอกหน้า เมื่อปัทมาได้รู้จักสามภพหัวหน้าเขตรักษาป่าไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย เธอแสดงความสนใจเขาอย่างออกนอกหน้า โดยไม่ระมัดระวังกิริยาท่าที เธอติดตามเขาโดยไม่สนใจว่าใครจะรู้สึกอย่างไร

3. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมแสดงความสนใจผู้ชายที่ตนพึงพอใจอย่างออกนอกหน้าของ ปัทมา มีสาเหตุสำคัญ ดังนี้

3.1 การอบรมเลี้ยงดู

ปัทมาถูกอบรมเลี้ยงดูมาอย่างตามใจ และให้ความเป็นอิสระค่อนข้างมาก ฐานะทางบ้านที่ร่ำรวย เธอจึงได้รับทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ เธอมักทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจ และตามอารมณ์อย่างเปิดเผย ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความคิดของสามภพที่มีต่อพฤติกรรมของปัทมา ดังข้อความว่า

แท้จริงแล้ว หล่อนก็คือ เด็กธรรมดาคนหนึ่งซึ่งอาจจะมีทัศนคติผิด ๆ ได้ หากเขาก็คิดว่า นี่ไม่ใช่ความผิดของหล่อนเลยแม้แต่น้อย ถ้าจะกล่าวหาหล่อนก็ต้องว่า...เพราะหล่อนเดินตามรอยเท้าที่บิดรปูผิดรางมาแต่อ่อนแอแต่อกมากกว่า นั้นได้แก่ พ่อของหล่อนเอง "เขตประจัน" ที่เขาเห็นว่า คือ ตัวร้ายหรือ "ตัวแสบ" ที่สุด

(บุษกนิบาไม้. 2539 : 42 - 43)

3.2 ความมั่นใจในตัวเองสูง

เมื่อปีทองได้รู้จักกับสามภพเป็นครั้งแรกนั้น เธอแสดงความสนใจสามภพออย่างไม่ระมัดระวังกิริยาท่าทีของผู้หญิงที่ควรจะมี เพราะความมั่นใจในรูปร่างหน้าตาและฐานะ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายลักษณะของปีทองไว้ในข้อความว่า

หล่อนเป็นคนไม่สงวนกิริยา หรือความรู้สึกอยากจะรู้อะไรต้องได้รู้เดี๋ยวนี้ สามารถปล่อยตามทันที โดยไม่อ้อมค้อมเนื่องจากเป็นคนใจเร็ว ตามใจตนเอง เชื่อมั่นในรูปสมบัติที่ตนมี ทะนงในทรัพย์ซึ่งหล่อนคิดว่าเป็น "ฐานะ" รองรับอันสำคัญขงมนุษย์ยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดในโลก
(บุษบกใบไม้. 2539 : 12)

3.3 ความต้องการทางด้านจิตใจ

เนื่องจากปีทองเป็นผู้หญิงที่ได้รับการเอาอกเอาใจมาโดยตลอด เมื่อเธอเกิดความรู้สึกพึงพอใจในตัวสามภพ แต่เขาไม่แสดงความสนใจในตัวเธอ ทำให้เธอขาดความเชื่อมั่นในตนเองเป็นครั้งแรก ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของปีทองที่มีต่อสามภพ ดังข้อความว่า

เขาเป็นคนแรกที่ทำให้ความภาคภูมิใจในรูปร่าง ในบิตามารดา ในความสมบูรณ์พูนสุข ทุกประการรอบตัวหล่อนนี้ลดลงอย่างน่าใจหาย เลยทำให้หล่อนเกิดความหงุดหงิดและนึ่กอยู่ตลอดเวลาว่า ทว่าอย่างไร เขาจึงจะให้ความรู้สึกที่ดีต่อหล่อนได้มากกว่านี้
(บุษบกใบไม้. 2539 : 87)

4. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมการติดตามผู้ชายที่ตนพึงพอใจของปีทอง ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเธอและผู้อื่น ดังนี้

4.1 ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

หลังจากที่ปีทองติดตามและเรียกร้องความสนใจจากสามภพ แล้วเธอก็พบว่ารูปร่างหน้าตาและฐานะความร่ำรวยของเธอ ไม่สามารถมัดใจเขาได้ อีกทั้งการที่เธอเอาแต่ไล่

ตามเขากลับท้าให้เธอถูกลมองอย่างดูแคลนอีกด้วย ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของปืทองไว้ในข้อความว่า

...บางสิ่งบางอย่างทำให้หล่อนหดหู่เยือกเย็นเช่นเคย คล้ายกับว่าหล่อนเป็นคนเลว
ทราม ผิดเหล่าผิดคอก หรืออะไรก็ได้ที่ใกล้เคียงกับความรู้สึกนี้ มิฉะนั้นก็ว่าเหว่มากขึ้น
เพราะตนเองไม่มีจุดหมายในชีวิตเหมือนคนอื่น มีพ่อแม่ผู้มั่งคั่งเกินไป มีฐานะดีเกินไป แต่
ดวงปัญญาความคิดมิได้ถูกนำไปใช้อย่างจริงจังจืดจาง ประการหลังสุดนั้นเองกระมังที่ทำให้
หล่อนถูกลมองอย่างหมิ่น เหมือนคนไม่มีค่า และการถูกลมองเช่นนั้นเอง ทำให้หล่อนวังเวงใจ
กว่าเคย

(บุษบกใบไม้. 2539 : 89)

พฤติกรรมการติดตามผู้ชายที่ตนพึงพอใจของปืทอง เป็นหัวข้อของการสนทนา
ลับหลังระหว่างสามภพกับเพื่อนของเขา ซึ่งแสดงถึงความไม่ยกย่อง และดูถูก ดังบทสนทนาต่อไปนี้

"เดี๋ยวนี้ผู้หญิงกล้าได้กล้าเสีย ดูจะแยะขึ้นนะ ลูกคนดี ๆ นี่แหละ"

"ก็เขาถือว่า ไม่มีใครเสียไม้หหรือ ต่างคนต่างได้"

"ถ้าเอ็งมีลูกสาว เอ็งจะเลี้ยงสอนลูกสาวเอ็งยังงั้นหรือเปล่าล่ะ"

"ก็คงต้องมอบดูคุมกำเนิด ให้นั่นแหละ"

"เด็กนี่คงเสียมาแล้ว"

"ของมันแหง ๆ เลย อยู่เมืองนอก พันทุพันตาพ่อแม่ แล้วยังตามใจตนเอง ชนิดก๊วไม่กลับ
แบบนี้..."

(บุษบกใบไม้. 2539 : 22)

4.2 ผลกระทบที่มีต่อผู้อื่น

4.2.1 ผลกระทบต่อบิดามารดา

นายประจันบิดาของปีทองรู้สึกเสียหน้าอย่างรุนแรง จนเกิดความรู้สึกเจ็บเมื่อรู้ว่าสามภพนั้นไม่ได้สนใจในตัวปีทองเลย แต่ปีทองยังแสดงความหลงใหล คลั่งใคล้ จนถึงกับจะไปหาสามภพที่เชียงรายนี่

"ไปหาไอ้คนอื่นอีกแล้วเรอะ... เอ๊ย... ลูกคนนี้เป็นยังงี้ของมันเป็นนะ ไม่รู้จักรักษาเกียรติของตัวเองเลย เทียววิ่งแร่ตามใครต่อใครไปแบบนี้ก็แยเกินเชีย" "

(บุษบกใบไม้. 2539 : 475)

4.2.2 ผลกระทบต่อสามภพ

สามภพเกิดความรู้สึกหงุดหงิด และรำคาญใจ ตั้งบทสนทนาระหว่างสามภพกับปีทอง

สามภพให้นึกอ่อนใจ นี่พ่อแม่หล่อจะอ่อนใจบ้างไหมหนอที่มีลูกสวย... แต่หาความเป็นขึ้นเป็นอันไม่ได้แบบนี้

"คะ... พี่สามยังไม่ได้ออกเลยว่ะ ปีไปหาพี่สามมั่งได้ไหม"

"ไม่ได้" เขาตอบโดยไม่มีคำต่อรอง "ผมคนมีงานไม่มีเวลาว่างมากคอยต้อนรับคุณหรอก"

"แต่ปีจะไป พี่สามนึกว่าปีไปไม่ถึงงั้นซีคะ" หล่อนพูดอย่างเอาชนะ ประกายตาร่าเร่ใจเปลี่ยนเป็นลงดี

(บุษบกใบไม้. 2539 : 19)

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร เอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน พบว่า ภูมิหลังของตัวละครมีส่วนสัมพันธ์และส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร พฤติกรรมทางเพศเหล่านี้ไม่ได้รับการยอมรับหรือเห็นด้วยจากสังคม และบุคคลรอบข้าง จึงส่งผลกระทบต่อชีวิตของตัวละครและผู้อื่น ในเรื่องของความรู้สึกที่ยอมรับไม่ได้ เป็นที่รังเกียจ หรือหาความเสื่อมเสียให้กับชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ตัวละครทุกตัวไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตตาม

ความคาดหวัง ต้องพบกับความรู้สึกเป็นทุกข์ใจอยู่ตลอดเวลา หรือเกิดปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง เช่น มีสภาพชีวิตที่ตกต่ำลงจากเดิม ตัวละครบางตัวไม่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในประเทศไทยได้ บางตัวต้องจบชีวิตลงด้วยความตาย หรือบางตัวที่ดูเหมือนประสบความสำเร็จแต่หากศึกษาให้ลึกซึ้งแล้ว ก็พบว่ามีปัญหาและที่รอให้แก้ไขข้างหน้า

ศึกษาทัศนะของผู้ประพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร เอกหญิง

ทัศนะของผู้ประพันธ์หมายถึงความคิดของผู้ประพันธ์ที่มีต่อชีวิตมนุษย์และสังคม ที่แสดงไว้ในนวนิยายด้วยกลวิธีทางวรรณศิลป์ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของนวนิยาย ซึ่งจะประมวลได้จากการอ่านนวนิยายทั้งเรื่อง การศึกษาทัศนะของผู้ประพันธ์จะทำให้เข้าใจความคิดของผู้ประพันธ์ที่ส่งถึงผู้อ่าน ซึ่งอาจพิจารณาได้จากชื่อเรื่อง บทสนทนาของตัวละคร และบทบรรยายของผู้ประพันธ์เอง โดยทั่วไปผู้ประพันธ์จะแสดงทัศนะที่เกี่ยวกับชีวิต สภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์และสังคมรอบตัว การศึกษาทัศนะของผู้ประพันธ์จะทำให้เข้าใจชีวิตของสภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์และสังคมอย่างลึกซึ้ง ผู้ประพันธ์จะแสดงทัศนะที่แตกต่างกันไปตามมุมมอง และสภาพสังคมที่เป็นอยู่

การศึกษาทัศนะของกฤษณา อโศกสิน ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร เอกหญิงในพบว่า ผู้ประพันธ์มีทัศนะที่ไม่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร เอกหญิง ดังนี้

1. การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน

ผู้ประพันธ์มีทัศนะที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคนของตัวละคร ผ่านความรู้สึกรู้สึกของตัวละครที่ใกล้ชิด ได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง เมื่อทราบว่าตัวละคร เอกหญิงมีพฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตของสังคม ตัวละครจะมีปฏิกิริยาตอบสนองในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน คือ ไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมนี้ได้ โดยเฉพาะบิดามารดาจะแสดงความผิดหวังและเสียใจอย่างรุนแรง ดังปรากฏในนวนิยายเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

จากเรื่องเลื่อมสลับลาย ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะให้เห็นว่า ผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน คนส่วนใหญ่จะไม่ยอมรับและเป็นที่รังเกียจของบิดามารดาฝ่ายชายที่หญิงนั้นจะไปเกี่ยวข้องกับชาย ถึงแม้ว่าหญิงนั้นจะพยายามประพฤติดี โดยเลิกพฤติกรรมทั้งหมดแล้ว ก็ยังยากที่จะเป็นที่ยอมรับของบิดามารดาฝ่ายชาย นายยอดซึ่งเป็นบิดาของนครินทร์ ได้เตือนสตินครินทร์ เรื่องการคบหาระหว่างเขากับพาไลด้วยความรังเกียจเดียดฉันท์ ผู้ที่จะมาเป็นลูกสะใภ้ ดังข้อความว่า

"ไม่ช้าไม่ช้าหึบ แต่ไม่อยากจะหึบคนแบบนี้ ยากดีมีเงินพอไม่ว่า จนเท่าไรก็ไม่ว่า ขออย่าให้เสื่อมเสีย ถ้าเสื่อมเสียแล้วมันจะเป็นปัญหาที่หลัง แก่ไม่กลัวตกเป็นขี้ปากคนหรอก

หรือคุณครินทร์คนเก่ง ไปคว้าเอาน้อง ๆ อีตัวมาเป็นเมีย"

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 422)

จากเรื่องนี้อ่านนาง นางชะโรดมมารดาของล่องชาด กล่าวกับล่องชาดเรื่องพฤติกรรมที่พลับพลาเป็นผู้หญิงเจ้าชู้ ผ่านการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายมาแล้วหลายคนผู้หญิงที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ ถึงแม้จะมีความรู้ความสามารถ ทรัพย์สินมรดกเพียงใด ก็ไม่มีครอบครัวใดรับเข้ามาร่วมวงศ์สกุลด้วย ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะผ่านนางชะโรดม ซึ่งแสดงให้เห็นความคิดของคนในสังคมส่วนใหญ่ว่าไม่ยอมรับกับพฤติกรรมนี้ ดังปรากฏในข้อความว่า

คนไหนยั่วส่วนใหญ่นางก็มีขนบประเพณีอย่างหนึ่ง ซึ่งทำอย่างไรก็ไม่ยอมทิ้ง นั่นก็คือ ลีลา ๆ แล้วจะไม่ต้อนรับผู้หญิงที่ประพฤติตนเช่นนี้เป็นอันขาด หากตัดได้ก็จะตัดทันที ไม่ยอมรับมาเป็นศรีสละไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบ้านที่มีทรัพย์ มีตระกูล มีเกียรติ

(เนื่อนาง. 2539 : 450)

จากเรื่องกระเช้าสีดา รำเพ็ญซึ่งแสดงพฤติกรรมทางเพศด้วยการมีสามีสองคนพร้อมกันประเพณีไทยอาจจะยอมรับผู้ชายที่มีภรรยาหลายคนได้ แต่หากหญิงจะทำเช่นนั้นบ้าง จะต้องเป็นที่ครหานินทาของคนในสังคม รำเพ็ญรู้และเข้าใจดีว่าคนในสังคมมองและคิดอย่างไรกับพฤติกรรมเยี่ยงนี้ ดังบทสนทนาระหว่างรำเพ็ญกับพาทิ

"ก็...ผู้ชายมีเมียที่เดียวสองคนได้ ผัวหญิงก็มี...สองได้ไม่ใช่หรือ"

"น้า" รำเพ็ญหน้าแดงเข้ม "ใครบอกน้าล่ะว่าได้"

"มันก็ได้แหละน้า ไม่งั้นเขาจะมีกันหรือ"

"เป็นการทำทนายมั้ง คือ ผู้หญิงบางคนอาจจะใจถึง ก็เลยลองดู...แต่นั่นก็ไม่ได้หมายถึงว่าผู้หญิงกับผู้ชายจะเท่าเทียมกันหรอก น้า" รำเพ็ญพูด

หล่อนเองก็เข้าใจดีว่าอะไรเป็นอะไร

"ผู้หญิงที่ทําท่างนั้นก็ยังดูเป็นคนบ้า คนทรมานในสายตาใคร ๆ อยู่คนเดียวแหละ ไม่มีคน
ยกย่องว่าเก่งหรือ การพิสูจน์ความเก่งหรือความเท่ากัน ก็ไม่ได้พิสูจน์กันที่ตรงนั้น"

(กระเช้าสีดา. 2534 : 408)

จากเรื่องไพนาว ผู้ประพันธ์แสดงทัศนะให้เห็นว่า พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทาง
เพศกับผู้ชายอีกคนหนึ่ง ขณะที่เธอยังมีสามีอยู่ เมื่อทุกคนในครอบครัวได้รับรู้ ต่างก็ผิดหวังและ
เสียใจในเรื่องที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะความรู้สึกของนายโพธิ์บุบผาของเธอนั้น ไม่สามารถทำใจ
ให้อยอมรับความผิดที่เธอได้กระทำ นายโพธิ์บุบผาคิดว่า พฤติกรรมการคบชู้ของผู้หญิงนั้น เป็นสิ่งที่
น่าอับอายขายหน้าไปกระทั่งถึงผู้เป็นพ่อแม่ ทั้ง ๆ ที่สามีเป็นผู้ผิด แต่ฝ่ายหญิงก็ไม่สามารถแก้ลา
ด้วยวิธีคบชู้ ดังนั้น นายโพธิ์บุบผายจึงหมางเมิน และเฉยชาต่อเธอคือ ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะผ่าน
นางนงคราญมารดาของเธอนั้น เธอจะบอกกับเธอคือว่า

"พ่อทำใจไม่ได้... เขายังว่าคือผิดอยู่คนเดียว... เขาว่าถึงอย่างไร เราเป็นผู้หญิง
จะมาแก้ลาพัวแบบนี้ไม่ได้... เมื่อไม่ยอมอยู่กับเขาก็หาทางออกอย่างอื่น

(ไพนาว. 2535 : 626)

2. การเป็นเมียเก็บ

ผู้ประพันธ์มีทัศนะต่อพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของตัวละครเอกหญิงว่า ผู้หญิง
ประเภทนี้ จะเป็นฝ่ายเสียเปรียบอันแรงของการไม่ได้รับความรักและความเอาใจใส่อย่างจริงจัง
นอกจากเป็นที่ระบายอารมณ์ทางเพศของผู้ชาย ตัวละครเหล่านี้จะไม่ได้รับสิทธิของการเป็นภรรยา
ที่ถูกต้อง ไม่ได้รับการเชิดหน้าชูตา ชีวิตถูกเก็บให้ขึ้นอยู่กับมารอคอยว่าเขาจะมาหรือไม่มา เป็น
ชีวิตที่หาความมั่นคงให้กับตนเองไม่ได้ เมื่อฝ่ายชายเกิดความเบื่อหน่ายก็จะเลิกกันไปโดยง่าย

จากเรื่องเลื่อมสลับลาย ผู้ประพันธ์ได้บรรยายความรู้สึกของปิ่นปัก ที่ต้องยอมรับ
สภาพการเป็นเมียเก็บของระพีด้วยความจำยอม ดังข้อความว่า

หล่อนระบายลมหายใจยาว ว่าเหว่จนอยากจะร้องไห้... นี่ก็ไม่ออกเลยว่ ตนเอง
เดิมมาอย่างไร ส้มลูกคลุกกลานขนาดไหน จึงผ่านผู้ชายไปแล้วถึงสองคน เส้นทางข้าง

หน้าก็เป็นหนทางที่มีแต่จะถูกปรักปรำ คาคโทษ เส้นทางของ "เมียน้อย" หรือเมียเก็บ
ซึ่งฟังด้วยหูข้างไหนก็ไม่มีวันที่จะเป็นสง่าราศีขึ้นมาได้

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 734)

จากเรื่องทรายย้อมสี ผู้ประพันธ์แสดงทัศนะต่อพฤติกรรมการยอมเป็นเมียเก็บของ
มณีนยัไว้ว่า เธอไม่สามารถเปิดเผยฐานะของตนเองได้ เมื่อเธอไปงานเลี้ยงกับเขาแล้วต้องพบ
กับคนรู้จักเข้ามาทักทาย และพูดจาเข้าหาเธอเรื่องความเกี่ยวข้องกับบุรุษ แต่เธอก็ต้องทำเป็น
ไม่รู้ไม่ชี้และไม่ยอมรับความจริง ต้องเสแสร้ง และพูดจากลบกล่อกัน ดังปรากฏในข้อความว่า

"เอานั่นหรือคนนี่"

"แหม...คุณฮึด..." มณีนยัหัวเราะ...ทำเงิน "เราก็คงไปด้วยกันมั่งตามประสาคน
ทำงานด้วยกันเท่านั้นเองแหละค่ะ...โธ...ใครจะทำลงเขามีกุมมีเมียแล้ว เมียเขาก็
แสนดี"

(ทรายย้อมสี. 2538 : 425)

จากเรื่องกระเช้าสีดา ผู้ประพันธ์แสดงทัศนะต่อพฤติกรรมการยอมเป็นเมียเก็บของ
รำนางว่ามีสาเหตุจากความทะเยอทะยาน อยากเป็นเจ้าของทรัพย์สมบัติ จนต้องเอาตัวเข้าแลก
พฤติกรรมเช่นนี้ ทำให้ผู้เป็นคู่หมั้นที่ไร้ความคิด ไม่มีคุณค่าและศักดิ์ศรีของตนเอง ผู้ประพันธ์ได้
บรรยายความรู้สึกของรำนาง เมื่อได้ไปเห็นบ้านที่จรินทร์จะยกให้เธอ ดังข้อความว่า

อ้อ...ผู้หมั้นที่กลายเป็นเมียน้อยเมียเก็บพวกเศรษฐี คงจะเกิดกระแสนินซ้ำของที่
เขามาล่อแบบนี้เอง ของมีราคาสูงลิบเหล่านี้ยั่วยุให้ใจที่เคยสงบเกิดปรวนแปร...โธ...
อย่าว่าแต่จะทำงานทั้งชาตินี้เลย แม้รวมเอาชาติหน้าเข้าไว้ด้วยกันหาจะมีโอกาสได้เป็น
เจ้าของบ้านแบบนี้ไม่หรอก

(กระเช้าสีดา. 2534 : 269)

จากเรื่องชิงช้าดอกบานชื่น ผู้ประพันธ์มีทัศนะต่อพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของกงคาว่า การเป็นเมียเก็บจะมีฐานะที่ร่ำรวยพูนสุขก็จริง แต่ทำให้ครอบครัวไม่เป็นครอบครัวอย่างแท้จริง เพราะว่าผู้ชายต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ มาหาเมียเก็บไม่เป็นเวลา หากมีลูก ลูกก็จะเกิดความสงสัยว่าทำไมพ่อต้องมาไม่เป็นเวลา ทำให้เกิดบมด้อยจากการที่ไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่นอย่างเพียงพอ และพฤติกรรมเช่นนี้ใครที่รู้เห็นก็จะแสดงความจริงใจ คนที่อยู่ด้วยก็รู้สึกอับอาย ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะผ่านอิมบุตรสาวของกงคา ซึ่งไม่รู้ว่ากงคาเป็นแม่แท้ ๆ ของเธอ ดังปรากฏในข้อความว่า

"อิมไม่ชอบให้น้าเป็นเมียน้อยเขาหรอก ถึงจะรวยก็เถอะ อิมว่าเราไม่เป็นครอบครัวเหมือนคนอื่นยังงี้ก็ 모르 ลุงเปรี๊ยะชอบแอบมาดึก ๆ เหมือนคนลักลับ...เพื่อนอิมอยากมาบ้านเราจะตาย แต่อิมไม่อยากจะมาหรอก อิมไม่รู้จะบอกว่าไงถ้าเขาถาม แต่อิมก็บอกเขาว่า อย่ามาเลย ไม่เข้าบ้านของอิม อิมอาศัยน้ำอยู่"

(ชิงช้าดอกบานชื่น. 2538 : 20)

จากเรื่องหลังลับแล ผู้ประพันธ์มีทัศนะต่อพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บว่า ผู้หญิงเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาในชีวิตมากมาย เพราะทำให้ครอบครัวอีกครอบครัวหนึ่งมีปัญหา พวกเธอมีพฤติกรรมที่ไม่น่าไว้วางใจ เพราะมีความคิดน้อยสามารถพาผิดได้ตลอดเวลา เช่น เคียงสา ซึ่งมีปัญหาเรื่องการเงิน จึงไปเป็นนางแบบถ่ายภาพเปลือยให้กับต้น ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะผ่านความคิดของต้นที่มีต่อพฤติกรรมการเป็นเมียเก็บของเคียงสาไว้ว่า

เขานะหรือจะเลื่อมใสเชื่อนั่นชีวิตเมียเก็บ เมียน้อย ผู้ชายทั้งหลายรู้จักว่าผู้หญิงมาก นัก ทันทีที่พวกเขาเป็นผู้หญิงที่เป็นส่วนเกินของครอบครัว เขาจะผจญปัญหาร้ายแสบจากพวกหล่อน เริ่มต้นด้วยเงิน เวลาและการยื้อแย่ง ถ้าเขาทุ่มเงินมากเกินไป ผู้ชายฉลาดและมีประสบการณ์ซ้ำของย่อมต้องหวาดระแวงว่า เบื้องหลังหล่อนจะมีเครื่องจักรกลแบบไหนตกวางคอย "สูบ" เงินของเขาต่อจากท่อของหล่อนบ้าง แต่ถ้าเขาถ่อถ้วนกระเป๋ยคกระเสีรคอยจับตาดูความประพฤติหล่อนทุกฝีก้าว อีกไม่ช้า นกน้อย ๆ ตัวนั้นก็จะโผล่จากไปแน่นอน มันก็เกี่ยวเนื่องกับเวลาและความรักใคร่ที่เขาจะต้องแบ่งปันจากบ้านใหญ่มาเจือจานหล่อนด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่มีผู้ชายคนไหนไม่รู้ว่า บ้านเช่าหรือแพลตฟอร์มที่แอบอิงอยู่ลับ ๆ สำหรับ

เด็กสาวหรือหญิงสาวเหล่านั้น ไม่เคยเป็นบ้านที่คงทนกระโรเลย อาจผ่นหรือเข้าสัักพัก แล้วมันก็จะเปลี่ยนแปลงไป มลายหายสูญไป บางรายเร็ว บางรายช้า แล้วแต่วัฏจักรของแต่ละชีวิต

(หลังลับแล. 2532 : 271 - 272)

3. พฤติกรรมการทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน

ผู้ประพันธ์แสดงทัศนะที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมการทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของตัวละคร เพื่อเรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน ก่อนตัดสินใจไปใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน โดยมีเหตุผลว่าสังคมไทย ยังไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมนี้ได้ หากผู้หญิงคนใดมีพฤติกรรมเช่นนี้ ก็จะถูกครหาในทันที ถึงแม้ว่าทั้งสองคนได้ตัดสินใจที่จะแต่งงานกันก็ตาม

จากเรื่อง บุนนิตทอง ผู้ประพันธ์แสดงทัศนะผ่านคำพูดของนายบุรีบิดาของบาลี เมื่อรู้ว่าเธอกำลังจะตัดสินใจไปทดลองอยู่กับสองเมือง ดังข้อความว่า

"มันดีกับตัวเราเองงั้นหรือ"

"ถึงยังงั้น คนไทยเขาก็ไม่ยอมรับเรื่องนั้นะบา...อยู่ ๆ จัดกระเป๋ามาไปกินไปนอนกับผู้ชาย ถูกครหาอิงคะเนิงไปทั้งเมืองละ...ที่เมืองไทยนี้ บาต้องเป็นอีกอย่าง อย่าคิดทำทายกับพระเพณีสืบบ้านเรา ไม่งั้นจะพัง" คุณบุรีท้วงติงอย่างปวดร้าว

(บุนนิตทอง. 2530 : 117 - 118)

จากเรื่องเดียวกันนี้ ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะผ่านนายบุรี ซึ่งเป็นคนรุ่นเก่าที่ยังยึดมั่นในขนบประเพณีแบบไทย แสดงความตกใจเมื่อนางสายทองมารดาของสองเมือง เสนอความคิดเห็นในเรื่องที่จะให้สองคนทดลองอยู่ด้วยกันก่อน ทั้งที่นายบุรีเป็นชาย ซึ่งน่าที่จะยอมรับพฤติกรรมเช่นนี้ได้ แต่นายบุรีก็ยังคัดค้านที่จะให้บาลี และสองเมืองทดลองอยู่ด้วยกันดังข้อความว่า

"สมมุติว่าเขายังไม่แต่ง จะลองอยู่กันก่อนก็น่ายอม"

ผู้ฟังสะดุ้ง "เอางั้นเชียว?" คุณบุรีร้องอย่างตกใจ "นี่ไม่ใช่เมืองนอกนาคุณนา"

(บุนนิตทอง. 2536 : 225)

จากเรื่องเลื่อมสลับลาย ผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมทดลองอยู่ก่อนแต่งงานของปิ่นปัก มีผลเสียกับผู้หญิง เนื่องจากสังคมจะมองว่าเป็นความประเพณีที่เสื่อมเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงที่ผ่านการแต่งงานมาแล้ว หากทดลองอยู่กับชายใดก็มักจะเป็นที่ครหาของสังคม และถ้าหากชายนั้นทอดทิ้งไปก็ยิ่งจะเป็นที่ครหามากยิ่งขึ้น สังคมยอมรับการอยู่ร่วมกันระหว่างชายหญิง โดยถูกต้องตามประเพณีมากกว่า ผู้ประพันธ์แสดงทัศนะผ่านนายยอดบิดาของปิ่นปักขณะพูดคุยกับพัชริน เพื่อนของปิ่นปัก ดังข้อความว่า

พัชรินกล่าวว่า "...อยู่กันแอบ ๆ แบบนั้น หนูว่าไม่เหมาะเท่าไร มันจะเกิดบมด้อยทั้งเขาและทั้งปิ่น"

"ผู้ชายคงไม่มีมึงบมแบ้ม จะมีก็แต่ผู้หญิงแหละ ผู้หญิงนี่มันเสียทั้งเงินทั้งส่วยเลย อยู่แอบ ๆ ไม่ใช่ว่าไม่เสีย ถึงฝรั่งจะว่าไม่เสีย แต่ไทยยังทำใจไม่ได้ ถึงยังงั้นการเปิดเผยเป็นของดี ส่วนที่จะหย่าทีหลัง ก็หย่าเปิดเผยซี ใครเขาจะไปว่าอะไร ของมันหย่ากันได้..."

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 607)

จากเรื่องเดียวกันนี้ ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะถึงความเสียเปรียบของผู้หญิงที่ใช้ชีวิตทดลองอยู่ก่อนแต่งงาน ผ่านความคิดของปิ่นปักว่า ผู้หญิงเหล่านั้นจะไม่หลงเหลือความภาคภูมิใจใด ๆ ไว้ให้ตนเองเลย ไม่ว่าจะเป็นคุณค่าและความหมายของความเป็นผู้หญิง รวมทั้งชื่อเสียงเกียรติยศ ดังปรากฏในข้อความว่า

...เมื่อทุกอย่างถึงจุดสิ้นสุดแล้ว ทำให้ปิ่นปักรู้ว่า ถึงอย่างไรผู้หญิงไทยในระดับดียอมไม่แก้อาย "ลอง" ชีวิตเช่นนี้ได้ไม่นานนัก... โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อลองนานไป หล่อนก็สามารถเห็นได้ชัดทุกขณะว่า ฝ่ายได้เปรียบทุกกาลและสถานที่ คือ ฝ่ายชายเท่านั้น ผู้หญิงแม้จะสูงส่งเท่าใด ก็ไม่ยั่งยืนในด้านสังขาร อันหมายถึงราคา ส่วนคุณค่าที่หมายถึง คุณภาพยังสามารถจะหลบลบไปเป็นรอง ชื่อเสียงเกียรติยศนั้น ถ้ายึดถือ ก็นับได้ว่าไม่เหลือ ทุกสิ่งจะเสื่อมโรทรบ ด้อยรัศมีลงไป ยิ่งหญิงนั้นเคยเป็นผู้มีราคา มีค่าสูง แล้วอยู่มาวันหนึ่งก็

ยินยอมให้ชายคนหนึ่ง หรือหลายคนเอาไป "เก็บ" เจียบกบดานไว้ ณ ที่ใดที่หนึ่ง กินเอา
ไว้เอา คั้นเอาทั้งนี้ทั้งเนื้อที่เคยน่ารักน่าชม หลุดจากมือไปแล้ว ก็เล่นไปลองต่อที่มืออื่น
ด้วยถือว่าการลองก่อนย่อมปลอดภัยกว่า...ท้ายที่สุด หญิงนั้นจะเหลืออะไรไว้ให้ตนเอง
ได้ภาควินหรือ นอกจากความโชคร้ายที่ตัวเองแฉงอกแฉงใจ ปลานปล้มอย่างเดียว...

(เลื่อมสลับลาย. 2540 : 609 - 610)

จากเรื่องรูปทอง ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะผ่านสายพิณฟ้าของทิมะ ซึ่งไม่เห็นด้วยกับ
การที่ทิมะและเรียวข้าว จะไปทดลองอยู่ด้วยกัน เพราะรู้สึกว่าจะต่อระเบียบประเพณีและวัฒนธรรม
ที่ดีงามของไทย ดังปรากฏในข้อความว่า

"นั่นสิ" บ้าสายพิณว่า...ท่าทางกลุ้มใจ "คนสมัยนี้" อย่างยิ่ง "เราก็ไม่ใช่ว่าคน
คายนะยะ...พ่อแม่มีหน้ามีตา มีสกุลรุนชาติพอสมควร ขนบธรรมเนียมก็มีเป็นกิจจะลักษณะ
ประเพณีสืบต่อกันมานมนาน ถ้าจะว่าประหยัด จะประหยัดอย่างเหมาะสมอย่างควรก็ได้ นี่ ไม่
เห็นจะมีข้อแม้ตรงไหนเลย แต่ไอ้จู้ ๆ หัวกระเป๋ากลับไปอยู่กับมูบมิบงุบจับ มันจะสมศักดิ์ศรี
ของคนอย่างเราหรือจ๊ะ"

(รูปทอง. 2532 : 543 - 544)

ผู้ประพันธ์มีทัศนะที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร อดแสดงให้เห็นปัญหา
และผลกระทบต่าง ๆ ที่คนใกล้ชิดและสังคมจะได้รับ จากพฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตนิยมของ
สังคม

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษฎา อรุณสิน ได้ดำเนินการตามความมุ่งหมาย และวิธีการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศ ของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษฎา อรุณสิน และวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ประพันธ์ที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้เห็นปัญหาและที่มาของพฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตของสังคมของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษฎา อรุณสิน รวมทั้งศึกษาทัศนคติของผู้ประพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง อันอาจเป็นแนวทางในการเลือกดำเนินชีวิต และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตของสังคม

วิธีการในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการศึกษา พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษฎา อรุณสิน ดังนี้

1. ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงที่ขัดต่อจารีตของสังคม จำนวน 16 ตัว จากนวนิยาย 15 เรื่องของกฤษฎา อรุณสิน ตามขอบเขตของการศึกษาอย่างละเอียด
2. ศึกษาภูมิหลังของตัวละคร พฤติกรรมทางเพศ สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ และผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น
3. วิเคราะห์ทัศนคติของผู้ประพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง
4. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์หัตถนิยายของกฤษณา อโศกสิน ตามจุดมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นนี้ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง

ผลการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง พบว่า ตัวละครเอกหญิงมีพฤติกรรมทางเพศ แบ่งออกได้ 7 พฤติกรรม ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน ปรากฏในพฤติกรรมของพาไล จากเรื่องเลื่อมสลับลาย พลับพลา จากเรื่องเนื่อนาง รานา จากเรื่องกระเช้าสีดำ กริม จากเรื่องวิมานไม้ฉำฉา หนึ่งหัด จากเรื่องลายหงส์ บาลี จากเรื่องบุษบิณฑอง

1.2 พฤติกรรมการเป็นเมียเก็บ ปรากฏในพฤติกรรมของ ปิ่นปัก จากเรื่องเลื่อมสลับลาย คงคำ จากเรื่องชิงช้าดอกบานชื่น มณีนง จากเรื่องทรายย้อมสี เติงสา จากเรื่องหลังลับแล

1.3 พฤติกรรมการทดลองอยู่ ปรากฏในพฤติกรรมของ ปิ่นปัก จากเรื่องเลื่อมสลับลาย บาลี จากเรื่องบุษบิณฑอง เรียวข้าว จากเรื่องรูปทอง

1.4 พฤติกรรมการประพฤตินอกใจสามี ปรากฏในพฤติกรรมของ เฉ็ด จากเรื่องแจ่มซ่อนปลาย อะเคื้อ จากเรื่องไฟหนาว

1.5 พฤติกรรมการติดตามผู้ชายที่ตนพึงพอใจ ปรากฏในพฤติกรรมของ ปีทอง จากเรื่อง บุษบกาใบไม้

1.6 พฤติกรรมการขายบริการทางเพศ ปรากฏในพฤติกรรมของ ก้านแก้ว จากเรื่องหลงไฟ

1.7 พฤติกรรมการแย่งสามีของเพื่อน ปรากฏในพฤติกรรมของ พุดกรอง จากเรื่องน้ำเซาะทราย

2. สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ

สาเหตุของพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมมีสาเหตุจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ความต้องการด้านจิตใจ ตัวละครมีความต้องการด้านจิตใจในด้านของการต้องการความรัก ความสนใจ ความเอาใจใส่ทั้งจากบิดามารดา หรือต้องการความสนใจ และ

ความเอาใจใส่ จากคู่ครองเมื่อแต่งงานแล้ว ดังปรากฏในพฤติกรรมความต้องการความรักความอบอุ่นของบิดามารดาจากปัญหาครอบครัวแตกแยกของบาสี จากเรื่องขุนบิตทอง ความต้องการความสนใจ และความเอาใจใส่จากคู่ครองของอะเคื้อ ซึ่งเกิดจากชีวิตสมรสล้มเหลว จากเรื่องไพนาว ปีนปัก จากเรื่องเลื่อมสลับลาย ความต้องการทางเพศและความอบอุ่นใจจากคู่ครองของพุทกรอง จากเรื่องน้ำเซาะทราย กริม จากเรื่องวิมานไม้ฉำฉา ความต้องการการยอมรับ และความสนใจจากผู้ชายที่ตนสนใจของปีทอง จากเรื่องบุษบกใบไม้ ความต้องการการยอมรับให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งในสังคมที่ตนสนใจของเรียวข้าว จากเรื่องรูปทอง

2.2 การอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู ส่งผลสำคัญต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครในด้านที่ตัวละครเป็นลูกสาวคนเดียว ตัวละครได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ และได้รับการตามใจมาก ส่งผลให้ตัวละครมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และใช้ความเชื่อมั่นไปในทางที่ผิด ให้ความสำคัญกับตนเองมากจนขาดสติและเหตุผลในการดำเนินชีวิต ได้แก่ พฤติกรรมทางเพศของปีทอง จากเรื่องบุษบกใบไม้ กริม จากเรื่องวิมานไม้ฉำฉา เจ็ด จากเรื่องเข็มซ่อนปลาย

นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวละครบางตัวได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างปิดกั้นความคิดและความเป็นอิสระ ทำให้ตัวละครคิดและตัดสินใจไม่เป็น เมื่อมีปัญหาความขัดแย้งในชีวิตสมรส จึงเกิดความลังเลไม่แน่ใจที่จะตัดสินใจแก้ปัญหา ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตของสังคม ดังปรากฏในพฤติกรรมทางเพศของอะเคื้อ จากเรื่องไพนาว การอบรมเลี้ยงดู ครอบงำค่านิยมทางวัตถุ ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตของสังคม โดยไม่คิดถึงผลกระทบที่ตนจะได้รับ นอกจากการได้เงินและวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ที่ตนต้องการ ดังปรากฏในพฤติกรรมทางเพศของหนึ่งหัด จากเรื่องลายหงส์

2.3 การขาดวุฒิภาวะและประสบการณ์ชีวิต

การขาดวุฒิภาวะและประสบการณ์ชีวิตของตัวละคร ส่งผลให้ตัวละครเกิดความหุนหันพลันแล่น ค่อนข้างตัดสินใจแก้ไขปัญห โดยไม่คิดถึงผลกระทบที่ตนจะได้รับ เป็นผลให้ตัวละครมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่สมควรแก่วัย ได้แก่ พฤติกรรมของหาไล จากเรื่องเลื่อมสลับลาย เจ็ด จากเรื่องเข็มซ่อนปลาย

2.4 สภาพแวดล้อมทางสังคม

สภาพแวดล้อมทางสังคม ที่ตัวละครอาศัยอยู่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร ได้แก่ การรับวัฒนธรรมทางเพศจากตะวันตกของพลับพลา จากเรื่องเนื่อนาง บาลี จากเรื่องขุนบดินทอง การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ในเรื่องการเรียกร้องสิทธิของสตรีของอะเคื้อ จากเรื่องโพหนาว

2.5 ความต้องการทางด้านวัตถุ

ความต้องการทางด้านวัตถุส่งผลให้ตัวละครมีค่านิยมยกย่องวัตถุ และให้ความสำคัญกับเงิน โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม และขาดความพอดีในชีวิต ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของก้านแก้ว จากเรื่องหลงไฟ รานา จากเรื่องกระเช้าสีดา คงคา จากเรื่องชิงช้าดอกบานชื่น มณีนี จากเรื่องทรายย้อมสี และปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ทำให้ตัวละครไม่สามารถรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองได้ ต้องอาศัยพึ่งพาวัตถุและปัจจัยทางเศรษฐกิจจากผู้อื่น ได้แก่ พฤติกรรมของเตียงสา จากเรื่องหลังลับแล

3. ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น

ผลกระทบที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น พบว่า ตัวละครทุกตัวจะได้รับผลกระทบในชีวิตของตนเอง ในด้านที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตตามความคาดหวังของตน ดังจะเห็นได้จาก ตัวละครที่มีชีวิตตกต่ำลงมาจากเดิม ได้แก่ หนึ่งหัด จากเรื่องลายหงส์ ที่ต้องเปลี่ยนชีวิตจากผู้หญิงที่มีชีวิตสุขสบายดูเจ้าหญิงไปเป็นผู้หญิงของสังคมกลางคืน รานา จากเรื่องกระเช้าสีดา ซึ่งไม่รู้ว่าจะชีวิตจะเป็นอย่างไรเมื่อไปจากสื่อ มณีนี จากเรื่องทรายย้อมสี อยู่ในฐานะเมียเก็บของบูรณะ ปิ่นปัก จากเรื่องเลื่อมสลับลาย อยู่ในฐานะเมียเก็บของระพี เตียงสา จากเรื่องหลังลับแล ไม่รู้ว่าชีวิตของเธอจะเป็นอย่างไรเมื่อนายรอบบอกเลิกอุปการะ คงคา จากเรื่องชิงช้าดอกบานชื่น มีสภาพชีวิตที่ถูกกักขังเป็นฝ่ายรอคอยต่อไปด้วยความทุกข์ทรมาน เมื่อเบรียงไม่ติดต่อกลับมา ก้านแก้ว จากเรื่องหลงไฟ ต้องจบชีวิตลงด้วยความตาย เรียวข้าว จากเรื่องรูปทอง ต้องแบกภาระความรับผิดชอบชีวิตของทีระ โดยไม่รู้ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่

ตัวละครที่น่าจะประสบความสำเร็จในชีวิต หากรู้จักใช้เหตุผลและความคิดในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น ใช้ความผิดพลาด สัมผัสที่ผ่านมาเป็นบทเรียน ได้แก่ ปิทอง จากเรื่องบุษบกใบไม้ เฉ็ด จากเรื่องเขมรซ่อนปลาย กริม จากเรื่องวิมานไม้ฉำฉา บาลี จากเรื่องขุนบดินทอง อะเคื้อ จากเรื่องโพหนาว

ตัวละครที่ต้องเดินทางไปใช้ชีวิตในต่างประเทศ เนื่องจากสังคมไทยไม่ยอมรับ พฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตของสังคม ได้แก่ พุดกรอง จากเรื่องน้ำเซาะทราย พลับพล่า จากเรื่องเนียนาง พาไล จากเรื่องเลื่อมสลับลาย

การศึกษาทัศนะของผู้ประพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง พบว่า ผู้ประพันธ์มีทัศนะต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร 3 ทัศนะ คือ

1. การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน
2. การเป็นเมียเก็บ
3. การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน

ผู้ประพันธ์มีทัศนะที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศ เรื่องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน การเป็นเมียเก็บ การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน โดยแสดงทัศนะที่ไม่เห็นด้วย ผ่านความคิดความรู้สึกของตัวละครที่ใกล้ชิด ซึ่งไม่ยอมรับและเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ทำให้คุณค่าของความเป็นผู้หญิงด้อยลง นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์ยังชี้ให้เห็นถึงผลที่คนใกล้ชิดและสังคมจะได้รับจากพฤติกรรมทางเพศที่ผิดจารีตของสังคมนี้

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง ในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน พบว่า กฤษณา อโศกสิน ได้สร้างตัวละครให้มีพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกับจารีตนิยมของสังคม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังคมและคนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย เพราะพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาส่วนหนึ่งของครอบครัว และอาจส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมได้ เช่น พฤติกรรมของการเป็นเมียเก็บ การแย่งสามีของเพื่อน หรือการประพฤตินอกใจสามี เป็นต้น ที่สำคัญก็คือ ผู้ประพันธ์ได้สะท้อนให้เห็นผลของพฤติกรรมทางเพศที่ขัดต่อจารีตนิยมของสังคมนี้ว่า ส่งผลกระทบโดยตรงต่อตัวผู้หญิงที่มีพฤติกรรมเช่นนี้โดยตรง ผู้ประพันธ์สะท้อนให้เห็นผลกระทบของพฤติกรรมทางเพศที่ตัวละครทุกตัวได้รับในรูปของความสูญเสีย ไม่ได้ในสิ่งที่ตนคาดหวังว่าจะได้รับ ทำให้เกิดความทุกข์และความสับสนวุ่นวายในชีวิต แม้ว่าตัวละครบางตัวจะดูเหมือนประสบความสำเร็จในตอนจบของเรื่อง เช่น บาสี จากเรื่องขุนบิตทอง เรียวข้าว จากเรื่องรูปทอง แต่หาก

พิจารณาให้ลึกกลงไปในรายละเอียดแล้วก็จะพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ข้างหน้าที่ตัวละครจะต้องตัดสินใจแก้ไขปัญหของตนต่อไป

ผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมทางเพศของตัวละครแต่ละตัว มีสาเหตุที่มาทำให้ต้องมีพฤติกรรมทางเพศเช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็นความต้องการด้านจิตใจ สภาพสังคมแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดูหรือเป็นความต้องการของตนเองก็ตาม หากแต่ผู้ประพันธ์ได้แสดงทัศนะให้เห็นว่า พฤติกรรมทางเพศเหล่านี้ไม่ได้รับการยอมรับหรือส่งเสริมให้ประพฤติกจากคนส่วนใหญ่ เนื่องจากเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรม ทำให้คุณค่า และความหมายของผู้หญิงด้อยลง เป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ และแสดงให้เห็นถึงความเป็นคนมักง่าย คิดน้อย

กฤษฎา อโรคฺกสิน ได้สะท้อนความคิดที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครว่า แม้ว่าตัวละครจะมีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องประพฤติพฤติกรรมทางเพศเช่นนั้น แต่ตัวละครก็มีสิทธิที่จะเลือกคิดและทำในสิ่งที่ถูกต้องได้ หากลดความทะเยอทะยานในชีวิตลง รู้จักคิดและใช้เหตุผลให้มากขึ้น และมีความพอได้ในชีวิต นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ผู้ประพันธ์ยังต้องการเห็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงยุคใหม่ที่อยู่มากกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้หญิงเก่ง มีความรู้ความสามารถสูง มีความคล่องแคล่ว เชื่อมั่นเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ายอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดี หากรู้จักใช้ความรู้ความสามารถไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม การรู้จักกาลเทศะ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ยังเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นสำหรับผู้หญิงไทยมากกว่าความสวยงามของรูปร่างหน้าตา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษฎา อโรคฺกสิน พบว่า ในนวนิยายของ กฤษฎา อโรคฺกสิน ยังมีประเด็นและแง่มุมอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ควรศึกษาบทบาท และพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกชายในนวนิยายของกฤษฎา อโรคฺกสิน
2. ควรศึกษาบทบาทและพฤติกรรม ของตัวละครเอกหญิงในเชิงจริยธรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กฤษณา อโศกสิน. (สุกัญญา ภูริพงษ์) กระเช้าสีดา. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2534.

_____. เข็มซ่อนปลาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2538.

_____. ชิงช้าดอกบานชื่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2538.

_____. ทรายย้อมสี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2538.

_____. น้ำเขาะทราย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เฉลิมชัยการพิมพ์, 2531.

_____. เนื่อนาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2539.

_____. บุษบกใบไม้. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2539.

_____. บุปผิตทอง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2536. ✓

_____. ไพนาว. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2535.

_____. รูปทอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2532.

_____. ลายหงส์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2531.

_____. เลื่อมสลับลาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2540.

_____. วิมานไม้ฉำฉา. กรุงเทพฯ : ไยแก้ว, 2540.

_____. หลังลับแล. กรุงเทพฯ : เฉลิมชัยการพิมพ์, 2532. ✓

_____. หลงไฟ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2538. ✓

กุสุมา รัชชมณี. "น้ำเขาะทราย เขาะกันคนละมุม," สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 39(48) : 48 - 49 ; พฤษภาคม 2536.

ฉันทนา ไชยชิต. ลักษณะความประพฤติดของตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายที่มีแก่นเรื่องสะท้อนชีวิตแบบอเมริกัน ในช่วงปี ค.ศ. 1920 ถึง ค.ศ. 1929. ทุณวิจิตรวิทยานิเทศกรรม, 2525. อุดสาเนา.

เฉลิม จันปฐมพงศ์ และคณะ. ประวัติศาสตร์สังคมไทย. นครบุรี : สำนักพิมพ์เสถียรไทย, 2520.

ชัยกร แสงกระจ่าง. "การต่อสู้ของผู้หญิงในวรรณกรรมไทยกับความเป็นจริงของสังคม,"

โดย ไพรัตน์ รุ่งรัตน์ (นามแฝง) คุรุปริทัศน์. 19(3) : 72 - 75 ; มีนาคม 2527.

_____. "ญ.หญิง อุดม ภาพสะท้อนอันตบหนึ่งของผู้หญิงในนวนิยาย," โดย ไพรัตน์ รุ่งรัตน์ (นามแฝง) สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 34(39 - 41) : 75 - 76 ; มีนาคม - เมษายน 2531.

ขมัยกร แสงกระจ่าง. "เมื่อภรรยา อโรคยสิน กระเพาะบวมท้องของผู้เป็นพ่อแม่," โดย พลิน รุ่งรัตน์ (นามแฝง) ภาษาและหนังสือ. 25(1 - 2) : 80 ; เมษายน 2535.

_____. "เนื่องในวันที่ 8 มีนาคม - วันสตรีสากล : ภาพสะท้อนของผู้หญิงที่เปลี่ยนไป," โดย บัวแพน นันทพิสัย (นามแฝง) สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 26(37) 37 - 38 ; มีนาคม 2523.

ชัตสุณี สันธูสิงห์. วรรณคดีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ดอกไม้ดำ. (นามแฝง) "กระเช้าสีดำ โคมหน้าหนึ่งของจิตสำนึกสังคมร่วมสมัย," ถนนหนังสือ. 2(12) : 85 ; มิถุนายน 2528.

ชนวรรณ อัมสมบูรณ์. "การสอนสุศึกษาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ," สุศึกษา พลศึกษา สันทนาการ. 5(4) 24 - 26 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2532.

ปทุมรัตน์ วงศ์ดนตรี. "ซีโมน เดอ โบวัวร์กับการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีในเพศที่สอง," อักษรศาสตร์. 2 : 139 ; มีนาคม 2524.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. "พฤติกรรม," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสุศึกษาหน่วยที่ 1 - 7. หน้า 115 - 175 พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.

ผู้หญิง. (นามแฝง) "อหังการของดอกไม้สดแต่ใจจะเพรียกหา," สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 40(17) : 78 - 87 ; กันยายน - ตุลาคม 2536.

พิจิตร ชัยสิงห์ประสาท. ผลขององค์ประกอบทางจิตที่มีต่อเอกลักษณ์ทางเพศของเด็กชายวัยรุ่น. ปริญญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

ภิญญ กองทอง. "เมื่อภรรยา กระเพาะบวมท้องของเพศที่สาม," ดีไลท์. 174 ; ตุลาคม 2536.

มณีนัน พรหมสุทธิรักษ์. "วรรณคดีกับสังคม," ใน เอกสารการสอนชุดวิชา พัฒนาการวรรณคดีไทย หน่วยที่ 1 - 7. หน้า 32. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.

มานิต มานิตเจริญ. พจนานุกรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2528.

✓ รวีวรรณ ศรีสาราญ. สถานภาพสตรีไทยในนวนิยายของภรรยา อโรคยสิน (พ.ศ. 2497-2530). วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.

- รัตน์ชัย สัจพันธุ์. "ภาพของผู้หญิงไทยในนวนิยายของนักเขียนสตรี," ภาษาและวรรณคดีไทย. 7(1) : 37 - 38 ; เมษายน 2533.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ และกันยา กาญจนนุรานนท์. "สุขศึกษากับสุขภาพ," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา หน่วยที่ 1 - 7. หน้า 97 พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.
- สมศรี สุกุมลนันทน์. สตรีพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม่คำพาง, 2532.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. จิตวิทยาการจัดการพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.
- สุปาจริย์ วิชัยโรจน์. การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.
- สุรีย์ สุวรรณภาค. บทบาทของสตรีในด้านสิทธิทางเพศ ศึกษาจากนวนิยายไทยในช่วง พ.ศ.2444 ถึง พ.ศ.2501. ปริณิฎานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวภา ไพบูลย์วัฒน์. พื้นฐานวัฒนธรรมไทย : แนวทางอนุรักษ์และการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2538.
- อานนท์ อาภาภิรมย์. มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : บารุงนุกูลกิจการพิมพ์, 2515.
- อัทพรธม โอตะระกุล. "นางในนวนิยายแบบเอกซิสตองเซียลลิส หรืออันเนื่องมาแต่เสรีภาพของสตรี," ใน อักษรสาร ที่ระลึกในวาระเกษียณอายุราชการศาสตราจารย์. หน้า 93 - 102. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2515.
- Bloom, Benjamin S., Hasting J. Thomes and George F. Madans. Hand Book on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York : McGraw-Hill Book Company, 1971.
- Hurlock, E.B. Child Psychology. Auckland : McGraw-Hill, 1978.

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวรัชนี กล่อมเกลี้ยง
วัน เดือน ปีเกิด	4 มิถุนายน พ.ศ. 2510
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	3/58 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราชินีบน ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี
พ.ศ. 2533	คุรุศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) วิทยาลัยครูพระนคร
พ.ศ. 2540	การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน

บทคัดย่อ

ของ

รัชนี้ กล่อมเกลี้ยง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

พฤษภาคม 2541

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน จำนวน 16 ตัว จากนวนิยาย 15 เรื่อง การศึกษาจะวิเคราะห์ภูมิหลังของตัวละคร พฤติกรรมทางเพศ สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศ และผลกระทบของพฤติกรรมทางเพศที่มีต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น รวมทั้งศึกษาทัศนะของผู้ประพันธ์ ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิง ผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

พฤติกรรมทางเพศของตัวละครเอกหญิงมีดังนี้ คือ มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายหลายคน เป็นเมียเก็บ ทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ประพศินอกใจสามี แย่งสามีของเพื่อนชายบริการทางเพศ และติดตามผู้ชายที่ตนพึงพอใจ สาเหตุของพฤติกรรมทางเพศเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูทำให้ตัวละครมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง การรับวัฒนธรรมทางเพศจากตะวันตก ความต้องการด้านจิตใจ ความต้องการทางเพศ ขาดวุฒิภาวะและประสบการณ์ชีวิต ครอบครัแตกแยก ผลกระทบที่ตัวละครทุกตัวได้รับก็คือ ชีวิตไม่ประสบความสำเร็จ ตามความคาดหวัง และไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ผู้ประพันธ์มีทัศนะที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร เพราะพฤติกรรมทางเพศเหล่านี้ขัดต่อระเบียบวัฒนธรรมไทย ทำให้คุณค่าของความเป็นผู้หญิงด้อยลง

SEXUAL BEHAVIOURS OF FEMALE CHARACTERS IN KRITSANA ASOKESIN'S NOVELS

AN ABSTRACT

BY

RATCHANEE KLOMKLIANG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Thai
at Srinakharinwirot University

May 1998

This thesis focused on the study of sexual behaviours of female characters in Kritsana Asokesin's novels of sixteen leading female characters in her fifteen novels. The study analysed the background of the characters sexual behaviours, the cause of sexual behaviours, and its effects on herself and others, including comments of the author on sexual behaviours of the characters. The results of the study are :

Sexual behaviours of leading female characters who have affairs with men, live with a man secretly, become a concubine, steal friend's husband, become a prostitute, become unfaithful to her husband, or keep following persistently a man for her affection. The cause of sexual behaviours mainly comes from the way those characters were raised to become highly self-confident. Other causes are from receiving western sexual culture, mental needs, sexual needs, lack of adulthood or life experience, or problem family. The effects of sexual behaviours for all characters resulted in failure in some aspects of life and denial from society. The author's perspective on sexual behaviours of the characters is negative because those behaviours are contrary to Thai culture and morals and the behaviours would lead to downgrade woman's merit.